

Čedomir Benac

RJEČNIK POJMOVA U OPĆOJ I PRIMIJENJENOJ GEOLOGIJI

SVEUČILIŠTE U RIJECI
GRAĐEVINSKI FAKULTET

Prof. dr. sc. Čedomir Benac

RJEČNIK POJMOVA U OPĆOJ I PRIMIJENJENOJ GEOLOGIJI

Građevinski fakultet u Rijeci

Rijeka, 2016.

IMPRESSUM

Izdavač:

Sveučilište u Rijeci, Građevinski fakultet u Rijeci

Za izdavača:

izv. prof. dr.sc. Ivana Štimac Grandić, dekanica

Recenzenti:

akademik Mladen Juračić, redoviti profesor Geološkog odsjeka Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

dr. sc. Renato Buljan, znanstveni savjetnik Hrvatskog geološkog instituta, Zagreb

dr. sc. Davor Pollak, viši znanstveni suradnik Hrvatskog geološkog instituta, Zagreb

Grafička obrada:

Foxgrafika - Sanjin Mačar

Lektorica:

dr. phil. Nikolina Palašić

ISBN 978-953-6953-47-9

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice Rijeka pod brojem 130903024.

Ovaj rječnik objavljen je uz potporu Građevinskog fakulteta u Rijeci, a na temelju odluke Fakultetskog vijeća o odobravanju izdavanja od 26. studenog 2015. godine (klasa 003-08/15-02/161).

© Sva prava pridržava autor. Rječnik u cjelini, kao niti bilo koji njegov dio, nije dopušteno umnožavati bez pisanih dopuštenja autora.

Fotografija na naslovnoj stranici: Poluotok Lopar na otoku Rabu (foto: Ž. Gržančić)

PROSLOV

Radeći kao inženjer geologije, a zatim kao nastavnik na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci, postupno sam došao do saznanja da je studentima, a isto tako i mojim kolegama, potrebno na jednom mjestu objediniti pojmove iz širokog područja geoznanosti. Tijekom održavanja nastave, najprije iz kolegija Primijenjena geologija, a nakon toga iz kolegija Geohazardi, kao i drugih kolegija iz znanstvenih grana geotehnike i hidrotehnike, uočio sam da su studenti često zbumjeni brojnim izrazima i pojmovima koje do tada nisu čuli ili ih nedovoljno poznaju. U svojoj inženjerskoj praksi također sam mnogo puta objašnjavao kolegama pojmove iz širokog područja geologije, posebice one koji su se razvojem znanosti počeli uvoditi u stručni vokabular. Posljednjih godina, kada je sve učestalije pisanje znanstvenih radova na engleskom jeziku, također sam često bio u prilici za kolege i suradnike pronalaziti točne prijevode nekih pojmove koje im nisu mogli pronaći stručni prevoditelji ili lektori.

Ovaj rječnik nije nastao u jednome mahu. U svojem inicijalnom obliku dio pojmove napisan je za potrebe „Leksikona građevinarstva“ iz 2002. godine. Pokojni

prof. dr. sc. Branko Crnković mi je prilikom toga pomagao, ne samo kao recenzent, već i savjetnik u odabiru pojmova iz različitih područja geologije. Potaknut time, 2005. godine nastao je „Rječnik geoloških pojmova“ značajnim povećavanjem broja pojmova kao i proširivanjem njihovih objašnjenja. Daljnjim dopunjavanjem 2012. godine nastao je „Rječnik pojmova u primijenjenoj geologiji i geološkom inženjerstvu“. Oba rječnika bila su interni priručnici i mogli su se pronaći na internetskim stranicama Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci. U navedenom Leksikonu i objema internim varijantama rječnika uz svaki pojam nalazio se i odgovarajući izraz iz engleskog jezika koji se koristi u znanstvenoj i stručnoj literaturi.

2013. godine izdan je novi „Rječnik pojmovi u primijenjenoj geologiji i geološkom inženjerstvu“ kao e-izdanje Sveučilišta u Rijeci i ima status sveučilišnog priručnika (ISBN: 978-953-6953-33-2). Ovo izdanje rječnika sadržavalo je 405 pojmova, a uz svaki pojam nalazio se i odgovarajući izraz iz engleskog jezika koji se koristi u znanstvenoj i stručnoj literaturi. Također su uz neke pojmove pridodane fotografije: ukupno 60.

Ova je rječnik znatno proširen, pa se može smatrati i novim priručnikom. U njemu se nalazi 810 pojmove i 133 fotografije uz pojmove gdje je to bilo prikladno i moguće. Uz kazalo pojmove na hrvatskom jeziku sadrži i istovjetno kazalo na engleskom jeziku.

Većinu fotografija snimio sam osobno tijekom svoga dugogodišnjega terenskog rada. Međutim koristim priliku da zahvalim svojim prijateljima i kolegama koji su mi ustupili neke od fotografija koje nisam posjedovao ili sam smatrao da su ilustrativnije za prikaz određenog pojma. U popratnom tekstu uz svaku fotografiju naveden je njen autor.

Ovoliki broj pojmove nije bilo moguće kvalitetno napisati bez pomoći eminentnih znanstvenika iz geoznanosti, geološkog inženjerstva, ali iz srodnih grana geotehnike i hidrotehnike. Zato se zahvaljujem kolegama koji su se ljubazno odazvali i pomogli mi savjetima u obradi nekih pojmove. To su (abecednim redom): prof. dr. sc. Željko Arbanas, doc. dr. sc. Sanja Dugonjić Jovančević, dr. sc. Marija Horvat, dr. sc. Suzana Ilić, prof. dr. sc. Davor Pavelić, dr. sc. Josip Rubinić, dr. sc. Igor Ružić, prof. dr. sc. Franjo Šumanovac i prof. dr. sc. Bruno Tomljenović. Također se zahvaljujem kolegici Petri Đomlji, koja mi je pomogla pri odabiru najprikladnijih fotografija, Maji Radišić u pregledavanju teksta i selektiranju pojmove, a posebno Duji Kalajžiću koji je snimio nekoliko fotografija i pomogao mi u njihovoj obradi i pripremi.

Veliku pomoć prilikom izrade ovog rječnika pružili su mi recenzenti akademik

Mladen Juračić, dr. sc. Renato Buljan i dr. sc. Davor Pollak. Osim vrlo pažljivog pregledavanja rukopisa potakli su me da izvršim dopune i izmjene i rješim brojne nedoumice koje su se pojavile tijekom rada na rječniku. Dr.phil. Nikolina Palašić pažljivo je pregledala cjelokupni tekst i ujednačila ga sa standardnim hrvatskim pravopisom.

Pri odabiru pojmove prvenstveno sam koristio rječnike i enciklopedije koji obrađuju pojmove iz šireg područja geoznanosti i geološkog inženjerstva. Također sam pregledao sve dostupne inozemne znanstvene knjige i udžbenike koje imaju u svom dodatku popis pojmove s objašnjenjem. Naravno, koristio sam i novija izdanja naših udžbenika. Sva ta izdanja navedena su u popisu literature. Izrazi na engleskome jeziku pisani su prema standardu koji se rabi u Ujedinjenom Kraljevstvu, a također i u znanstvenim časopisima u Europi. Neki od pojmove imaju nešto drugačiji način pisanja u američkom engleskomi: npr. Palaeogene – Paleogene, Palaeocene-Paleocene i sl. Neki pojmovi u ovom rječniku nemaju ustaljen naziv u hrvatskoj znanstvenoj i stručnoj terminologiji. To se posebno odnosi na opise geomorfoloških procesa, reljefnih oblika i metoda mjerenja na obalama i u podmorju. U dogовору с recenzentima odabrao sam odgovarajuće hrvatske nazive pojmove kao prijedlog za standardizaciju pojmove u hrvatskome jeziku.

U Rijeci, prosinca 2015.

Autor

KAKO SE KORISTITI RJEČNIKOM

Ovaj rječnik oblikovan je u pdf formatu.

U kazalima pojmove na hrvatskom i na engleskom jeziku abecednim redom navedeni su svi pojmovi opisani u ovom rječniku. Budući da je rječnik interaktivni, odabirom pojedine riječi otvara se poveznica s opisom pojma i njegovim engleskim prijevodom: npr. **Karbonatne stijene** (engl. [carbonate rocks](#)). U opisu većine pojmove može se susresti riječ koja je označena *kurzivom*, što znači da je taj pojam u rječniku posebno objašnjen. Također je moguće, odabirom te riječi otvoriti poveznicu s opisom pojma: npr. *kalcita* > **Kalcit** (engl. [calcite](#)). Na kraju objašnjenja nekih pojmove nalazi se ikona . Klikom na ikonu moguće se povezati na fotografiju odabranog pojma.

KAZALO POJMOVA NA HRVATSKOM JEZIKU

A

A-horizont	Amfiboli
Abisal	Amfibolit
Abisalna ravnica	Anaerobno raspadanje
Ablacija	Andezit
Abrazija	Anizotropija
Adamelit	Anortit
Adhezijska voda	Antiklinala
Aglomerat	Antiklinorij
Agradacija	Antropocen
Akrecijska zona	Antropogen
Aktivna kontinentska granica	Aplit
Aktivni vulkan	Aragonit
Aktivno klizište	Areniti
Akustičko snimanje	Arhaik
Alabaster	Arhitektonsko-građevni kamen
Albedo	Arkoza
Albit	Arteški vodonosnik
Algonkij	Asimetrična bora
Alkalijski feldspati	Astenosfera
Aluvijalna lepeza	Asteroidi
Aluvijalni sedimenti	Atmosfera
	Atmosferski hazard
	Atol

B

B-horizont
Barisfera
Batijal
Batalit
Bazalt
Bazen
Bazične magmatske stijene
Bioerozija
Biogeni sediment
Biogeokemijski ciklus
Biosfera
Biostratigrafska jedinica
Biotit
Bioturbacija
Blatni tok
Blok
Blokovsko klizanje
Boćata voda
Boksit
Bora
Boranje
Brakična voda
Brazdanje
Breča
Brečokonglomerat
Bubrenje tla
Bujica
Bunar
Bušaća jezgra

Č

Čvrsta stijena
Čvrstoća stijenske mase

D

Dacit
Dajk
Daljinska istraživanja
Datiranje radioaktivnim ugljikom
Debritna lavina
Debritni tok
Deflacija
Deformabilnost stijena
Dekompozicija
Delta
Deluvij
Denudacija
Destruktivna granica ploče
Devon
Dezintegracija
Dijabaz
Dijageneza
Dijagonalni rasjed
Dijamant
Dijastem
Dijatomit
Dina
Dinamički metamorfizam
Dinamičko-termalni metamorfizam
Diorit
Diskontinuitet
Diskordancija
Divergentna granica ploče
Dno sinklinale
Doba
Dolinski ledenjak

C

C-horizont
Ciklus ugljika
Cinder vulkan
Crvenica

Dolomit	Erozijska baza
Doma	Erozijska diskordancija
Drumlin	Erozivnost
Duktilna stijena	Eruptivne stijene
Dunit	Estavela
Dužobalna struja	Estuarij
Dužobalni prinos	Europska makroseizmička ljestvica
	Evaporacija
	Evaporiti
	Evaporitne stijene
	Evapotranspiracija

D

Đelasnij

E

Efektivno naprezanje tla
Efuzivne stijene
Egzogeni procesi
E-horizont
Eklogit
Elastična deformacija
Elastični odgovor
Električna tomografija
Električno profiliranje
Električno sondiranje
Elipsoid deformacije
Elipsoid naprezanja
Eluvij
EMS-98 ljestvica
Endogeni procesi
Eocen
Eolski sedimenti
Eon
Epicentar
Epiogeneza
Epoha
Era
Erodibilnost
Erozija

F

Fanerozoik
Fanglomerat
Feldspati
Feldspatoidi
Felsične magmatske stijene
Feromagnezijski minerali
Filit
Fizička geologija
Fizičko trošenje
Fleksura
Fliš
Fluvijalna erozija
Fluvijalni sedimenti
Fluvioglacijalni sedimenti
Fluviokrš
Folijacija
Foraminiferski vapnenci
Fosil
Fotogrametrija
Freatski vodonosnik
Fumarola

G

Gabro	Glacijalni maksimum
Gejzir	Glacijalni minimum
Geodinamika	Glacijalni sedimenti
Geoelektrična mjerena	Glacioeustazija
Geofizička istraživanja	Glacis
Geofizička mjerena u buštinama	Glečer
Geofizika	Glina
Geoid	Glinac
Geokemija	Gnajs
Geologija	Gondvana
Geologija okoliša	Gorski udar
Geološka granica	Granica elastičnosti
Geološka karta	Granit
Geološka vremenska ljestvica	Granodiorit
Geološki blok dijagram	Granulit
Geološki hazard	Granulometrijski sastav
Geološki indeks čvrstoće	Grauvaka
Geološki kompas	Gravimetrijska mjerena
Geološki presjek	Gustoća hidrografske mreže
Geološki stup	
Geološko doba	
Geološko inženjerstvo	
Geomagnetska vremenska ljestvica	
Geomedicina	Hadij
Geomorfologija	Halidi
Geomorfološki procesi	Hazard
Georadarsko mjerjenje	Heterogenost stijene
Geofsfera	Hidrogeologija
Geotehničko inženjerstvo	Hidrografija
Geotehnika	Hidroksidi
Geotektonika	Hidrologija
Geotermalna energija	Hidrološki ciklus
Geotermalni gradijent	Hidrosfera
Gijot	Hidrostatsko naprezanje
Ginc	Hidrotermalna voda
Gips	Higroskopna voda
Glacijal	Hijatus
	Hipoabisalne magmatske stijene
	Hipocentar
	Historijska geologija

H

Hadij
Halidi
Hazard
Heterogenost stijene
Hidrogeologija
Hidrografija
Hidroksidi
Hidrologija
Hidrološki ciklus
Hidrosfera
Hidrostatsko naprezanje
Hidrotermalna voda
Higroskopna voda
Hijatus
Hipoabisalne magmatske stijene
Hipocentar
Historijska geologija

Hod rasjeda
Holocen
Holokarst
Homogenost stijene
Hornblenda
Hornfels
Horst
Humus

I

Ilit
In situ naprezanje
Inducirano naprezanje
Infiltracija
Infralitoral
Intenzitet potresa
Interglacijal
Intergranularna poroznost
Interstadijal
Intruzivne stijene
Inženjerska geologija
Istraživačka bušotina
Istraživačko bušenje
Izdanak
Izoklinalna bora
Izoseista
Izostazija
Izotropija
Izvor

J

Jama
Jaružanje
Jezgra antiklinale
Jezgra sinklinale
Jonij

Jura
Juvenilna voda

K

Kalabrij
Kalavost
Kalcedon
Kalcilit
Kalcit
Kaldera
Kalkarenit
Kalkrudit
Kambrij
Kamen
Kamena lavina
Kamenolom
Kanjon
Kaolinit
Kapacitet vodotoka
Kapilarna voda
Karbon
Karbonati
Karbonatna platforma
Karbonatne stijene
Kataklastična breča
Kataklastiti
Kaverna
Kemijsko trošenje
Kenozoik
Kisele magmatske stijene
Klasifikacija tla
Klastična struktura
Klastične sedimentne stijene
Klif
Klinasti slom
Klizanje
Klizište
Klizna ploha

Koeficijent pora	Krupnozrnasto tlo
Koherentno tlo	Kruto tlo
Kohezija tla	Kut unutarnjeg trenja tla
Koluvij	Kvarc
Kompakcija	Kvarcit
Kompleksno klizište	Kvartar
Kompresijski valovi	
Konatna voda	
Konglomerat	
Konkordancija	
Konsolidacija tla	Laguna
Kontaktni metamorfizam	Lahar
Kontinentska kora	Lakolit
Kontinentska padina	Laminacija
Kontinentski prag	Laminaran tok
Kontinentski rub	Lamprofir
Kontinentsko podnožje	Lapor
Konzistencija tla	Lasersko skeniranje
Koraljni greben	Laterit
Korund	Latit
Kosa bora	Laurazija
Kraton	Lava
Kreda	Lebdeći nanos
Kremen	Ledeni pokrov
Krilo bore	Ledeno doba
Kriosfera	Ledenjački drift
Kristal	Ledenjak
Kristalasta struktura	Les
Kristalasti škriljavci	Likvefakcija
Kronostratigrafska jedinica	Limonit
Kronostratigrafska ljestvica	Lineacija
Krovinsko krilo rasjeda	Litifikacija
Krš	Litosfera
Krška zaravan	Litostratigrafska jedinica
Krški vodonosnik	Lokva
Krško polje	Longitudinalni seizmički valovi
Krško vrelo	Lutiti
Krta deformacija	
Krta stijena	
Kruna klizišta	

L

Laguna
Lahar
Lakolit
Laminacija
Laminaran tok
Lamprofir
Lapor
Lasersko skeniranje
Laterit
Latit
Laurazija
Lava
Lebdeći nanos
Ledeni pokrov
Ledeno doba
Ledenjački drift
Ledenjak
Les
Likvefakcija
Limonit
Lineacija
Litifikacija
Litosfera
Litostratigrafska jedinica
Lokva
Longitudinalni seizmički valovi
Lutiti

LJ

Ljuskava struktura

M

Mafitne magmatske stijene
Magma
Magmatske stijene
Magnetometrijska mjerena
Magnetska deklinacija
Magnetska inklinacija
Magnituda potresa
Marinska erozija
Marinska terasa
Marinski izotopski stadij MIS
MCS-ljestvica
Mediolitoral
Mehanika stijena
Mehanika tla
Meka stijena
Metamorfizam
Metamorfne stijene
Meteo tsunami
Meteorit
Meteorska voda
Metoda prirodnog potencijala
Metode električne otpornosti
Mezolitik
Mezosfera
Mezozoik
Migmatit
Mikroklin
Mikroploča
Mikrozoniranje
Milonit
Mindel
Mineral

Minerali glina
Mineralogija
Miocen
MM ljestvica
Močvara
Mohorovičićev diskontinuitet
Mohsova ljestvica
Molasa
Monconit
Monoklina
Monolit
Montmorilonit
Morena
Morske mijene
Mramor
Mreža vodotoka
MSK-64 ljestvica
Mulj
Mulnjak
Muskovit
Mutna struja

N

Nadplimna zona
Nafta
Nagla poplava
Navlaka
Neaktivno klizište
Nekoherentno tlo
Neogen
Neolitik
Neutralne magmatske stijene
Niska voda
Nitrati
Nizvodna poplava
Norit
Normalna deformacija
Normalni rasjed

O

O-horizont	Paleogen
Obala	Paleolitik
Obalna crta	Paleomagnetizam
Obalni klanac	Paleontologija
Obalni toranj	Paleotlo
Oblutak	Paleozoik
Oceanska kora	Pangea
Oceanski hrbat	Pantalasija
Oceanski jarak	Paraklaza
Odron	Pasivna kontinentska granica
Ofioliti	Pedalfer
Ogolina	Pediment
Okoliš taloženja	Pedogeneza
Okršavanje	Pedokal
Oksidi	Pedologija
Oligocen	Pegmatit
Olivini	Pelikularna voda
Olujni uspor	Peliti
Omjer izotopa kisika	Peridotit
Opal	Period
Ordovicij	Perkolacija
Orogenetski pojас	Perm
Orogeneza	Permafrost
Ortofotografija	Petrologija
Ortoklas	Piezometar
Os bore	Pijesak
Osna ploha	Pirit
Osnovna stijena	Piroklast
Otjecanje	Piroklastične stijene
Otopljeni nanos	Piroklastični tok
Otvoreni vodonosnik	Pirokseni
Otvoreno more	Piroksenit

P

Padinske naslage	Pješčenjak
Paleocen	Plagioklasi

Plimni val	Primarni valovi
Plimna potkapina	Primijenjena geologija
Pliocen	Priobalje
Pluton	Prirodni asfalt
Plutonske stijene	Prirodni hazard
Pluvijal	Prirodni luk
Podinsko krilo rasjeda	Prirodni most
Podmorski gravitacijski tok	Prirodni plin
Podmorski kanjon	Privremeno umireno klizište
Podmorsko uzvišenje	Prodelta
Podplimna zona	Produkcija nanosa
Podzemna voda	Progradacija
Pojedinačno klizište	Pronos nanosa
Pokreti masa	Propusnost
Polegla bora	Prostorni seizmički valovi
Ponikva	Proterozoik
Ponor	Prud
Poplava	Pružni rasjed
Poplavni val	Psamiti
Poplavno područje	Psefiti
Poroznost	Pukotina
Posmična čvrstoća tla	Pukotinska poroznost
Posmična deformacija	Punjjenje vodonosnika
Posmično naprezanje	Puzanje
Potopljena dolina	
Potres	
Povratna struja	
Povremeni tok	
Površinska voda	
Površinski seizmički valovi	
Prah	
Prašac	
Pražnjenje vodonosnika	Radiolarit
Precipitacija	Ranjivost
Predobalje	Rasjed
Prekambrij	Rasjedanje
Prevrnuta bora	Ravni slom
Prevrtanje	Razgradnja stijena
Primarna poroznost	Reaktivirano klizište

Q

Q-sustav

R

Radiolarit
Ranjivost
Rasjed
Rasjedanje
Ravni slom
Razgradnja stijena
Reaktivirano klizište

Regolit	Seizmologija
Regresija	Sekundarna poroznost
Reliktno klizište	Sekundarni valovi
Retrogradacija	Serpentinit
Reverzni rasjed	Seš
Rezidualno tlo	Sferičnost
Richterova ljestvica	Sijenit
Rift	Silicijske sedimentne stijene
Rijas	Silikati
Riječna erozija	Silt
Riolit	Siltit
Ris	Silur
Rizik	Simetrična bora
RMR-klasifikacija	Sinklinala
Rodinija	Sinklinorij
Rotacijski rasjed	Sipar
Rotacijsko klizanje	Sitnozrnaste sedimentne stijene
Rožnjak	Sitnozrnasto tlo
RQD indeks	Sklad
Ruditi	Skok rasjeda
	Slaba stijena
	Slejt
	Sliv
Saltacija	Slivno područje
Sanidin	Sloj
Saprolit	Slojevitost
Satelitsko snimanje	Složeno klizište
Sediment	Smična pukotina
Sedimentacija	Smični valovi
Sedimentacijski melanž	Snimanje panoramskim dubinomjerom
Sedimentne stijene	Soliflukcija
Sedimentologija	Speleotemi
Sedra	Spikulit
Seizmička mjerena	Spiranje
Seizmička refleksija	Sporedni vodotok
Seizmička refrakcija	Stabilizirano klizište
Seizmički valovi	Stadijal
Seizmičnost	Stalagmit
Seismograf	Stalaktit

S

Saltacija
Sanidin
Saprolit
Satelitsko snimanje
Sediment
Sedimentacija
Sedimentacijski melanž
Sedimentne stijene
Sedimentologija
Sedra
Seizmička mjerena
Seizmička refleksija
Seizmička refrakcija
Seizmički valovi
Seizmičnost
Seismograf

Stepeničasti rasjedi	Tarantij
Stezanje tla	Tečenje tla
Stijena	Tehničko-građevni kamen
Stijenska masa	Tekstura
Stijenski ciklus	Tektonika
Stopa klizišta	Tektonska graba
Stratigrafija	Tektonski pokreti
Stratovulkan	Tektonsko-erozijska diskordancija
Struktura	Tercijar
Strukturna geologija	Termogeologija
Strukturno-geološko profiliranje	Termoklina
Subdukcionska zona	Tetis ocean
Sufozija	Tijelo žala
Suha krška dolina	Tiksotropija
Sukcesivno klizište	Til
Sulfati	Timor
Sulfidi	Tinjci
Supralitoral	Tjeme antiklinale
Suspendirani nanos	Tlačna pukotina
Sustav Zemlje	Tlačno naprezanje

Š

Šejl	Tlo
Širenje morskog dna	Tok zemlje
Širenje tla	Tombolo
Škrapa	Tonalit
Škriljavci	Trahiandezit
Škriljavost	Trahit
Šljunak	Trajno umireno klizište
Špilja	Trajnost
Štit	Trakcija
Štok	Transformna rasjedna granica

T

Talna voda	Transverzalni seizmički valovi
Taloženje	Travertin
Taloženje nanosa	Treset

Tuf
Turbiditi
Turbiditni tok
Turbulentan tok

U

Ugasli vulkan
Ugljen
Ugljikovodici
Ukupno naprezanje
Ultrabazične magmatske stijene
Ultramafitne magmatske stijene
Umireni vulkan
Urbana poplava
Usjedanje
Uvala
Uzdužni profil vodotoka
Uzvodna poplava

V

Vadozna voda
Vadozna zona
Valna potkapina
Valne brazde
Vapnenac
Ventifakt
Virm
Visoka voda
Višestruko klizište
Vlačna pukotina
Vlačno naprezanje
Vlažnost tla
Voda
Vodno lice
Vododijelnica
Vodonosnik

Vrulja
Vučeni nanos
Vulkan
Vulkan u obliku štita
Vulkanizam
Vulkanske stijene
Vulkanski indeks eksplozivnosti
Vulkansko staklo

W

Wiechert-Gutenbergov diskontinuitet

Z

Zaobalje
Zaobljenost
Zatvoreni vodonosnik
Zbijanje tla
Zemlja
Zemljin plašt
Zemljina jezgra
Zemljina kora
Zemljino magnetsko polje
Zemljotres

Ž

Žalo

KAZALO POJMOVA NA ENGLESKOM JEZIKU

A

A horizon	alabaster
abandoned landslide	albedo
ablation	albite
abrasion	Algonkian
abyssal	alkali felspars
abyssal plane	alluvial fan
accretion zone	alluvial sediments
acid igneous rocks	amphiboles
acqua alta	amphibolite
active continental margin	anaerobic decomposition
active landslide	andesite
active volcano	angular unconformity
adamellite	anisotropy
adhesive water	anorthite
age	Anthropocene
agglomerate	anthropogenic
aggradation	anticline
	anticlinorium
	aplite

Applied Geology	biosphere
aquifer	biostratigraphic unit
ragonite	biotite
Archean	bioturbation
arenaceous rocks	body seismic waves
argillaceous sedimentary rocks	bog
arkose	boulder
artesian aquifer	brackish water
astenosphere	breccia
asteroids	breccio-conglomerate
asymmetrical fold	brittle deformation
atmosphere	brittle rock
atmospheric hazard	
atoll	
axial plane	

B

B horizon
backshore
badland
barrier
barysphere
basalt
base level of erosion
basic igneous rocks
basin
batholith
bathyal
bauxite
beach
beach body
bed
bed load
bedding
bedrock
bioerosion
biogenic sediment
biogeochemical cycles

C

C horizon
Calabrian
calc-arenite
calcareous sinter
calci-lutite
calcite
calc-rudite
caldera
Cambrian
canyon
capillary water
carbon cycle
carbonate platform
carbonate rocks
carbonates
Carboniferous
cataclastic breccia
cataclastites
catchment area
cave
cavern
Cenozoic
chalcedony
chalk

chemical weathering
chert
chronostratigraphic scale
chronostratigraphic unit
cinder volcano
clastic sedimentary rocks
clastic texture
clay
clay minerals
claystone
cleavage
cliff
coal
coarse grained soil
coast
coastal gorge
cobble
cohesion of soil
cohesive soil
colluvium
compaction
complex landslide
composite landslide
compressional fracture
compressional stress
compressional waves
confined aquifer
conformity
conglomerate
connate water
consistency of soil
consolidation of soil
contact metamorphism
continental crust
continental margin
continental rise
continental shelf
continental slope
coral reef
core of anticline

core of sincline
core sample
corundum
craton
creeping
crest of anticline
Cretaceous
crown of landslide
crushed stone aggregate
cryosphere
crystal
crystalline schists
crystalline texture

D

dacite
debris avalanche
debris flow
decomposition
deflation
deformability of rocks
delta
deluvium
denudation
destructive plate boundary
Devonian
diabase
diagenesis
diamond
diastem
diatomite
dimension stone
diorite
discharge of aquifer
disconformity
discontinuity
disintegration
dissolved load

divergent plate boundary	electrical imaging
divide	electrical profiling
dolomite	electrical resistivity methods
dome	electrical sounding
dormant landslide	eluvium
dormant volcano	EMS-98 scale
downstream flood	endogenetic processes
drainage basin	engineering geological investigation
drainage density	Engineering Geology
drainage pattern	Environmental Geology
drowned valley	Eocene
drumlin	eolian sediments
dry karstic valley	eon
ductile rock	epicentre
dune	epirogenesis
dunite	epoch
durability	era
dyke	erodibility
dynamic metamorphism	erosion
dynamothermal methamorphism	erosivity
	estavelle
	estuary
	European Macroseismic Scale
	evaporation
	evaporite rocks
	evaporites, evaporates
	evapotranspiration
	exogenetic processes
	extinct volcano
	extrusive rocks

E

E horizon
Earth
earth flow
Earth system
earthquake
earthquake magnitude
Earth's core
Earth's crust
Earth's magnetic field
Earth's mantle
echo sounding
eclogite
effective stress of soil
elastic deformation
elastic limit
elastic rebound

F

fabric
fanglomerate
fault
faulting
feldspars
feldspathoides

felsic igneous rocks	geological compass
ferromagnesian minerals	geological cross-section
fine grained soil	Geological Engineering
flash flood	geological hazard
flexure	geological map
flood	Geological strength index
flood plain	geologic time
flood wave	Geology
fluvial erosion	geomagnetic time scale
fluvial sediments	Geomedicine
fluvioglacial sediments	geomorphological processes
fluviokarst	Geomorphology
flysch	geophysical borehole logging
focus of earthquake	geophysical explorations
fold	Geophysics
fold axis	geosphere
folding	Geotechnical Engineering
foliation	Geotechnics
foot of landslide	Geotectonics
footwall of fault	geothermal energy
foraminiferal limestones	geothermal gradient
fossil	geyser
foreshore	glacial age
fracture	glacial maximum
fracture porosity	glacial minimum
fumarole	glacial sediments
	glacier
	glacier drift
gabbro	glacioeustasy
Gelasian	glacis
Geochemistry	gletcher
Geodynamics	gletscher
geoelectrical surveying	gneiss
geoid	Gondwana
geologic time scale	graben
geological block diagram	granite
geological boundary	granodiorite
geological column	granulite
	granulometric composition
	gravel

G

gabbro	geological compass
Gelasian	geological cross-section
Geochemistry	Geological Engineering
Geodynamics	geological hazard
geoelectrical surveying	geological map
geoid	Geological strength index
geologic time scale	geologic time
geological block diagram	Geology
geological boundary	geomagnetic time scale
geological column	Geomedicine

gravity surveying
greywacke
ground investigation borehole
ground investigation drilling
ground penetrating radar survey
ground subsidence
groundwater
groundwater table
GSI
gullying
Günz glaciation
guyot
gypsum

H

Hadean
halides
hangingwall of fault
hard rock
hazard
heave of fault
heterogeneity of rock
 hiatus
high water
historical geology
Holocene
holokarst
homogeneity of rock
hornblende
hornfels
horst
humus
hydrocarbons
Hydrogeology
Hydrography
hydrological cycle
Hydrology
hydrosphere

hydrostatic pressure
hydrothermal water
hydroxides
hygroscopic water, hygroscopic moisture
hypabissal igneous rocks
hypocentre

I

ice sheet
igneous rocks
illite
imbricate structure
in situ stress
inactive landslide
inclined fold
induced stress
infiltration
infralittoral zone
interglacial
intermediate igneous rocks
intermittent stream
internal friction angle of soil
interstadial
intertidal zone
intrusive rocks
Ionian
isoclinal fold
isoseismal line
isostasy
isotropy

J

Jurassic
juvenile water

K

kaolinite
karren
karst
karstic aquifer
karstic depression
karstic plateau
karstic spring
karstification

L

laccolith
lagoon
lahar
laminar flow
lamination
lamprophyre
landslide
landsiding, sliding
laser scanning)
laterite
latite
Laurasia
lava
limb of fold
limestone
limonite
lineation
liquefaction
lithification
lithologic unit
lithosphere
loess
longitudinal seismic waves
longshore current
longshore drift

low water
lutites

M

mafic igneous rocks
magma
magnetic declination
magnetic inclination
magnetic surveying
marble
marine erosion
marine isotope stage
marine terrace
marl
mass movements
MCS scale
mediolittoral
Mesolithic
mesosphere
Mesozoic
metamorphic rocks
metamorphism
meteoric water
meteorite
meteorological tsunami
micas
microcline
microplate
microzonation
migmatite
milonite
Mindel glaciation
mineral
mineralogy
Miocene
MIS
MM scale
Modified Mercalli scale

Moho discontinuity	offshore
Mohs scale	oil
molasse	Oligocene
monocline	olivines
monolith	opal
montmorillonite	ophiolites
monzonite	Ordovician
moraine	orogenesis
MSK-64 scale	orogenic belt
mud	orthoclase
mud flow	orthophoto
mudstone	outcrop
multiple landslide	overthrust
muscovite	overturned fold
	oxidates
	oxygen isotope ratio

N

natural arch
natural asphalt
natural bridge
natural gas
natural hazard
nearshore
Neogene
Neolithic
nitrates
non-cohesive soil
norite
normal fault
normal strain

P

Palaeocene
Palaeogene
palaeosol
Palaeozoic
Paleolithic
paleomagnetism
Paleontology
Pangea
Panthalassa
paraclase
pasive continental margin
peat
pedalfer
pediment
pedocal
pedogenesis
Pedology
pegmatite
pelites
pellicular water

O

O horizon
oblique-slip fault
ocean ridge
ocean trench
oceanic crust

percolation	pyroclast
peridotite	pyroclastic flow
period	pyroclastic rocks
permafrost	pyroxenes
permeability	pyroxenite
Permian	
petroleum	
Petrology	
Phanerozoic	
Photogrammetry	
phreatic aquifer	
phyllite	
physical geology	
physical weathering	
piezometer	
plagioclase	
planar failure	
plaster stone	
plastic deformation	
plasticity of soil	
platform	
Pleistocene	
Pliocene	
pluton	
plutonic rocks	
pluvial	
polje	
ponor	
porosity	
Precambrian	
precipitation	
primary porosity	
prodelta	
progradation	
Proterozoic	
psammitic rocks	
psephitic rock	
P-waves	
pyrite	
	Q system
	quarry
	quartz
	quartzite
	Quaternary
	R
	radiocarbon dating
	radiolarite
	reactivated landslide
	recharge of aquifer
	recumbent fold
	regolith
	regression
	relict landslide
	remote sensing
	residual soil
	retrogradation
	reverse fault
	rhyolite
	ria
	Richter scale
	rift
	rilling
	rip current
	ripple marks
	risk
	Riss glaciation
	river erosion

rock	sedimentary environment
rock avalanche	sedimentary melange
rock burst	sedimentary rocks
rock cycle	sedimentation
rock mass	Sedimentology
Rock Mass Rating classification	seiche
RMR classification	seismic intensity
rock mass strength	seismic reflection
rock mechanics	seismic refraction
Rock Quality Designation index	seismic surveys
RQD index	seismic waves
rockfall	seismicity
Rodinia	seismograph
rotational fault	Seismology
rotational sliding	self-potential method
roundness	serpentinite
rudites	shaft
rudaceous rocks	shale
runoff	shear fracture

S

saltation	shear strength of soil
sand	shear stress
sandstone	shear waves
sanidine	sheet wash
saprolite	shield
satellite imagery	shield volcano
schistosity	shoreline
schists	shrinking of soil
scree	side-scan sonar survey
sea stack	silica
seafloor spreading	silicates
seamount	siliceous sedimentary rocks
secondary porosity	sill
sediment	silt
sediment accumulation	siltit
sediment production	siltstone
sediment transport	Silurian

slide	successive landslide
slope deposits	suffosion
slump	sulphates
soft rock	sulphides
soil	sumarine spring
soil classification	supralittoral
soil compaction	supratidal
soil mechanics	surface of rupture
soil moisture	suspended sediment
soil water	swallow-hole
solifluction	swamp
speleothemes	S-waves
sphericity	swelling of soil
spiculite	syenite
spreading of soil	symmetrical fold
spring	syncline
stabilized landslide	synclinorium
stadial	
stalactite	
stalagmite	
step faults	talus
stiff soil	talweg
stock	Tarantian
stone	tectonic movements
storm surge	Tectonisc
strain ellipsoid	tensional fracture
stratigraphy	tensional stress
stratovulcano	terra rossa
stream capacity	Tertiary
stream profile	Tethys Ocean
stress ellipsoid	texture
strike-slip fault	thermocline
Structural Geology	Thermogeology
structure	thixotropy
sub-bottom profiling	tidal bore
subduction zone	tidal notch
submarine canyon	tides
submarine gravity flow	till
subtidal	tombolo

T

talus
talweg
Tarantian
tectonic movements
Tectonisc
tensional fracture
tensional stress
terra rossa
Tertiary
Tethys Ocean
texture
thermocline
Thermogeology
thixotropy
tidal bore
tidal notch
tides
till
tombolo

tonalite
toppling
torrent
total stress
trachyandesite
trachyte
traction
transform fault margin
transgression
translational sliding
transpiration
transverse seismic waves
travertine
Triassic
tributary stream
trough of sincline
Tsunami
tufa
tuff
turbidite flow
turbidites
turbidity current
turbulent flow

valley glacier
ventifact
void ratio
volcanic glass
volcanic explosivity index
volcanic rocks
volcanism
volcano
vrulja
vulnerability

W

water
water table
watershed
wave-cut notch
weak rock
weathering
wedge failure
well
Wiechert-Gutenberg discontinuity
Würm glaciation

U

ultrabasic igneous rocks
ultramafic igneous rocks
unconfined aquifer
unconformity
upstream flood
urban flood
uvula

V

vadose water
vadose zone

A

A-horizont (engl. *A horizon*) – površinska zona *tla* ispod *O-horizonta*, koja se sastoji od mješavine minerala i organske tvari (*humus*), pa je tamne boje. Veliki udjel organske tvari pridnosi stvaranju organskih kiselina koje ubrzavaju izluživanje u *E-horizontu*

Abisal (engl. *abyssal*) – naziv za dno oceanskih bazena (*abisalna ravnica*), koje se proteže od donjeg kraja kontinentskog ruba.

Abisalna ravnica (engl. *abyssal plane*) – ili *abisal* je gotovo ravno dno oceanskih bazena. Prosječne je dubine 4 do 5 km. Abisalne ravnice čine najveći dio dubokomorskog područja. U najdubljim područjima dno prekrivaju crvene *gline*, dok su ostaci karbonatnih skeleta nalaze na podmorskim uzvišenjima. Naime, ispod granice kalcitne kompenzacijске dubine karbonatni skeleti bivaju otopljeni. U *akrecijskim zonama* u *Zemljinoj kori* iz tih se zaravni izdiže središnji oceanski *hrbat*. U *subducijskim zonama* ili područjima podvlačenja jedne tektonske ploče pod drugu, pružaju se *oceanski jarci*.

Ablacija (engl. *ablation*) – smanjenje lednjaka zbog topljena ili *evaporacije*.

Abrazija (engl. *abrasion*) – proces koji obuhvaća mehaničko trošenje, mrvljenje i struganje površine *stijena* udaranjem i trenjem čestica transpor-

tiranih gravitacijom, vjetrom, ledom, tekućom *vodom* i valovima. Abrazija je jedan od egzogenih procesa u ciklusu marinske erozije.

Adamelit (engl. *adamellite*) – magmatska *stijena* kiselog sastava (*felsične stijene*).

Adhezijska voda (engl. *adhesive water*) – nalazi se u obliku molekula vode po zidovima pora. Molekule vode vezane su čvrstim elektrostatskim silama za čestice i ne podliježu gravitaciji.

Aglomerat (engl. *agglomerate*) – *piroklastična stijena* bez veziva, nastala spajanjem uglastih odlomaka.

Agradacija (engl. *aggradation*) – proces *taloženja* pri kojem se sedimentacijski prostor ispunjava vertikalnim slaganjem *sedimenata* jedan iznad drugog iz vodenog stupca velike dubine, kao što je područje *abisalne ravnice* u oceanima.

Akrecijska zona (engl. *accretion zone*) – mjesto razmicanja i širenja *Zemljine kore*. Na tom se mjestu između ploča utiskuje *magma*, dok se sam proces zove akrecija. Na morskom dnu mjestimice se izlijeva rastaljena smjesa (*lava*) tvoreći ispuštenja jastučastih oblika.

Aktivna kontinentska granica (engl. *active continental margin*) – rub kontinenta na kojem su izraženi *seizmičnost* i *vulkanizam*. To je područje gdje se jedna litosferna ploča zajedno s *oceanskom* ili *kontinentskom korom* podvlači pod drugu ploču u procesu subdukcije ili obdukcije.

Aktivni vulkan (engl. *active volcano*) – *vulkan* u kojem je zabilježena erupcija u historijskom razdoblju.

Aktivno klizište (engl. *active landslide*) – *klizište* na kojem se događa pokret kliznog tijela.

Akustičko snimanje (engl. *echo sounding*) – skupina metoda mjerjenja reljefa morskog, riječnog ili jezerskog dna i geološke građe u plitkom dijelu podmorja korištenjem ultrazvuka. Metode se baziraju na mjerenu dolaska reflektiranoga zvučnog signala koji je emitiran s plovila. Prilikom mjerjenja mogu se emitirati ultrazvučni valovi različitih frekvencija. Mjerenjem dolaska reflektiranih valova frekvencije od 100 do 400 kHz preciznije se može odrediti reljef morskog dna. Ultrazvučni valovi niže frekvencije (oko 24 kHz) imaju sposobnost penetracije kroz rahle sedimente, pa se tako može odrediti debljina rahlih sedimenata i posredno geološka građa morskog dna.

Alabaster (engl. *alabaster*) – sitnozrasti *gips* koji se upotrebljava u kiparstvu.

Albedo (engl. *albedo*) – postotak zraka Sunca koje se reflektiraju od površine *Zemlje*. Visok albedo imaju predjeli pokriveni snijegom i ledom i općenito materija svjetlih boja. *Tlo* ima često viši albedo od vodene površine.

Albit (engl. *albite*) – mineral ($\text{NaAlSi}_3\text{O}_8$) iz skupine *plagioklasa*.

Algonkij (engl. *Algonkian*) – drugi naziv za *proterozoik*.

Alkalijski feldspati (engl. *alkali felspars*) – kalijski i natrijski alumosilikati (*silikati*), čiji su najvažniji minerali *mikroklin* KAlSi_3O_8 , *ortoklas* $(\text{K},\text{Na})\text{AlSi}_3\text{O}_8$ i *sanidin* $(\text{Na},\text{K})\text{AlSi}_3\text{O}$.

Aluvijalna lepeza (engl. *alluvial fan*) – taložno tijelo konusnog oblika (*aluvijalni sedimenti*), nastalo na dnu kosine uz rub aluvijalne ravnice

Aluvijalni sedimenti (engl. *alluvial sediments*) – nastali su nakupljanjem *sedimenata* donesenih riječnim tokom. To su najčešće nevezane do poluvezane naslage vrlo različitog *granulometrijskog sastava*. U višim dijelovima toka zaostaju samo krupnozrasti sedimenti. U aluvijalnim ravnicama talože se najsitnije čestice, razvrstavajući se po veličini i masi. Kod naglih riječnih poplava i na kraju *aluvijalnih lepeza* materijal je često nesortiran. Na ušću rijeka u more nastaju sedimenti prijelaznog okoliša: *estuarija* i *delte*. Aluvijalne naslage u većoj su mjeri raširene u panonskom dijelu Republike Hrvatske. Značajan su izvor građevinskih materijala: šljunka, pijeska i opekarske *gline*.

Amfiboli (engl. *amphiboles*) – skupina tamnih feromagnezijskih minerala koji pripadaju inosilikatima. Uz *feldspate* i *piroksene* najrasprostranjeniji su petrogeni minerali. Sastojeći su *diorita* i *andezita* (*neutralne magamatske stijene*) te *amfibolita* (*metamorfne stijene*). S obzirom na način kristalizacije razlikuju se rompski (tremolit i aktinolit) i monoklinski amfiboli (*hornbledna* ili crna rogovača). Vlaknasti varijeteti tre-

molita i aktinolita poznati su kao amfibolski azbest.

Amfibolit (engl. *amphibolite*) – tamnozelena do crna *metamorfna stijena* koja sadrži više od 50 % *amfibola* i više od 20 % neutralnih do bazičnih *plagioklasa*. Pripada skupini *kristalastih škriljavaca*, koji su nastali regionalnim i plutonskim *metamorfizmom*. Otporan je na habanje, pa se koristi kao *tehničko-građevni kamen*.

Anaerobno raspadanje (engl. *anaerobic decomposition*) – oblik raspadanja materije bez prisutnosti kisika.

Andezit (engl. *andesite*) – *neutralna magamatska stijena* (efuzivna stijena). To je efuzivni je ekvivalent *diorita*, a sadrži neutralne *plagioklase* i *feromagnezijske minerale* poput *hornblende*, *biotita* ili *piroksena*. Koristi se kao *tehničko-građevni kamen*, naročito kao agregat za asfaltne smjese.

Anizotropija (engl. *anisotropy*) – svojstvo krutih tijela (*minerala i stijena*) da u različitim smjerovima imaju različita fizička svojstva (elastičnost, indeks loma svjetlosti, toplinska vodljivost i sl.). Većina *kristala* je anizotropna, osim onih iz kubične klase. Stijene naglašene *slojevitosti* ili škriljavosti imaju izraženo anizotropiju.

Anortit (engl. *anorthite*) – mineral $\text{CaAl}_2\text{Si}_2\text{O}_8$ iz skupine *plagioklasa*.

Antiklinala (engl. *anticline*) – izbočeni (konveksni) dio bore. *Tjeme antiklinale* je izbočeni dio u kome se nalaze

najmlađe *stijene*, a *jezgra antiklinale* središnji je dio, u kome se nalaze najstarije stijene.

Antiklinorij (engl. *anticlinorium*) – konveksna, odnosno izbočena geološka struktura sastavljena od više bore.

Antropocen (engl. *Anthropocene*) – naziv za najmlađe historijsko razdoblje *holocena*. Nije u službenoj kronostratigrafskoj podjeli (geološka vremenska ljestvica).

Antropogen (engl. *anthropogenic*) – stvoren ljudskom djelatnošću.

Aplit (engl. *aplite*) – *hipoabisalna magamatska stijena*, sastavljena od kvarca i alkalijskih *feldspata*. Uglavnom je svijetle boje, a nalazi se uz intruzive granita i *granodiorita*.

Aragonit (engl. *aragonite*) – kalcijev karbonat (CaCO_3) je *mineral* iz skupine karbonata. Istog je sastava, ali različite kristalne rešetke od *kalcita*.

Areniti (eng. *arenaceous rocks*) – naziv za *klastične sedimentne stijene* koje dominantno sadrže zrnca veličine pjeska (pješčenjak). Ponekad se arenitima nazivaju pješčenjaci s učešćem manje od 15 % matriksa u ukupnom volumenu.

Arhaik (engl. *Archean*) ili arheozoik je – stariji eon *prekambrija*, koji je trajao od 4.000 Ma do 2.500 Ma prije sadašnjosti. Iz tog razdoblja potječu i najstariji sačuvani tragovi *Zemljine kore*.

Arhitektonsko-građevni kamen (engl. *dimension stone*) – naziv za vrstu

kamena koji je prethodno industrijski rezan u obliku ploča različitih dimenzija, a koristi se za vanjsko i unutrašnje podno i zidno oblaganje (*tehničko-građevni kamen*). Najvažnije su vrste arhitektonsko-građevnog kamena *granit* i *mramor*. U granite se ubrajaju sve *magma*tske i *metamorfne stijene* silikatnog sastava koje su izrazito tvrde i pogodne za obradu. Zajedničko im je svojstvo trajnost i nepromjenjivost izgleda, jer sadrže stabilne prirodne pigmente. U mramore se ubrajaju sve tvrde do srednje tvrde i metamorfne i *sedimentne stijene* karbonatnog sastava koje su pogodne za obradu. Zajedničko im je svojstvo nepostojanost uslijed djelovanja atmosferilija, zbog čega uglačane površine gube sjaj.

Arkoza (engl. *arkose*) – vrsta pješčenjaka s značajnim udjelom *feldspata*.

Arteški vodonosnik (engl. *artesian aquifer*) – potpuno saturirani zatvoreni vodonosnik koji je omeđen nepropusnim stijenama u krovini i podini. Prihranjivanje vodonosnika odvija se na udaljenim mjestima u odnosu na područje korištenja. Podzemna voda je pod tlakom, pa se bušenjem razina vode diže iznad nepropusne krovine tako da ostaje ispod površine terena (subarteška voda) ili se izljeva na površinu (arteška voda). Vode u arteškom vodonosniku mogu imati povišenu mineralizaciju.

Asimetrična bora (engl. *asymmetrical fold*) – tip bore ravnih krila nejednakе

duljine koja nema osnu plohu. Najčešće se između dva duga i ravna krila nalazi jedno kraće i strmije nagnuto.

Astenosfera (engl. *asthenosphere*) – srednji dio *Zemljinog plasta*.

Asteroidi (engl. *asteroids*) ili planetoidi – kamena ili metalna nebeska tijela promjera većeg od 1 m, koji samostalno ili u skupini sličnih tijela obilaze oko Sunca. Većina planetoida obilazi Sunce u asteroidnom pojasu između Marса i Jupitera. U usporedbi s planetima mnogo su manji i najčešće nepravilnog oblika. Nastali su od ostataka protoplanetarne tvari koja se nije pripojila planetima za vrijeme stvaranja Sunčeva sustava. Prema spektralnoj analizi odrazne svjetlosti, asteroidi se mogu podijeliti na ugljikove, kojih je oko 75% i sadrže tamne ugljikove spojeve, metale (8%) i silikatne (17%).

Atmosfera (engl. *atmosphere*) – zračni omotač oko *Zemlje*. U suvremenoj atmosferi zrak sadrži oko 78 % N_2 , i 21 % O_2 , dok je koncentracija CO_2 promjenjiva i sada kontinuirano raste, pa je dosegnula 0,4 %. Sastav atmosfere jednolik je zbog visokog stupnja miješanja. U donjem dijelu atmosfere, troposferi koja seže do 40 km visine, nalazi se 90 % volumena plinova. Što je visina veća, zrak je sve više razrijeden.

Atmosferski hazard (engl. *atmospheric hazard*) – skupina prirodnih opasnosti (*prirodni hazard*) prouzročenih procesima u atmosferi, posebice u njezinu donjem dijelu – troposferi. To uklju-

čuje pojavu tropskih ciklona, tornada, oluja, udare gromova, te suše i šumske požare.

Atol (engl. *atoll*) – tip otoka u tropskom području. U središtu se nalazi *vulkan*, koji može biti potpuno prekriven morem, a obrubljen je *koraljnim grebenima*.

B

B-horizont (engl. *B horizon*) – zona tla ispod *E horinta* koja ne sadrži *humus*. Biološki je neaktivna. Naziva se i iluvijalni horizont. To je zona akumulacije, bogata *glinom* kao i željeznom i aluminijiskim oksidima

Barisfera (engl. *barysphere*) – naziv za *Zemljinu jezgru*.

Batijal (engl. *bathyal*) – naziv za područje morskog dna koje obuhvaća *kontinentsku padinu* i *kontinentsko podnožje*, a prostire se između *kontinentskog praga* i *abisala*.

Batolit (engl. *batholith*) – veliko plutonsko tijelo sastavljeno od *magmatskih stijena*, volumena koji varira od jednog do nekoliko stotina km³.

Bazalt (engl. *basalt*) – *mafitska magmatska stijena* (efuzivna stijena) bazičnog sastava. Sadrži bazične *plagioklase*, a od *piroksena* najčešće *augit* ili *diopsid*. Ima tamnosivu do crnu boju. Bazalti su najrasprostranjenije efuzivne

magamatske stijene i širokoj su uporabi kao *tehničko-građevni kamen*.

Bazen (engl. *basin*) – *sinklinala* – približno jednake dužine i širine, čija se krila izdižu u svim smjerovima.

Bazične magmatske stijene (engl. *basic igneous rocks*) – ili *mafite* – magmatske stijene imaju 45 do 52 % SiO₂ težinske komponente. Sadrže bazične *plagioklase* te *piroksene*, *amfibole* i *olivin*.

Bioerozija (engl. *bioerosion*) – proces mehaničkog i kemijskog razaranja obale u procesu *marinske erozije*, zbog djelovanja skupine organizama (biocenoza) koji tvore obraštaj u zoni *mediolitorala* i *infralitorala*. U zoni *morskih mijena* (plima i oseka) s vremenom može nastati udubljen oblik – *plimna potkapina*. Bioerozija je najizraženija na obalama oblikovanim u *karbonatnim stijenama* s visokim udjelom *kalcita*.

Biogeni sediment (engl. *biogenic sediment*) – tip *sedimenta* koji većim dijelom tvore litificirani ostaci uginulih organizama (*fosil*). Pretežito su to nakupine anorganskih ostataka (skeleta, ljuštura) sastavljenih od *kalcita* ili *opala*, a mogu biti i organski ostaci (*ugljikovodici*).

Biogeokemijski ciklus (engl. *biogeochemical cycles*) – prirodno kruženje kemijskih elemenata bitnih za život (C, O, H, N, S, P), prouzročeno interakcijom između geokemijskih sfera *Zemlje* i živih bića unutar *biosfere*.

Biosfera (engl. [biosphere](#)) – naziv za područje *Zemlje* u kojem se odvija život. Obuhvaća donji dio *atmosfere*, gotovo cijelokupnu *hidrosferu* i površinski dio *geosfere*.

Biostratigrafska jedinica (engl. [biostratigraphic unit](#)) – temelji se na fosilnom sadržaju u geološkim tijelima koje tvore *sedimentne stijene*. Osnovna biostratigrafska jedinica je biozona.

Biotit (engl. [biotite](#)) – mineral iz skupine tinjaca $K(MgFe)_3(OH)_2AlSi_3O_{10}$. Tamne je boje i čest petrogeni mineral te se nalazi u mnogim *magmatskim* i *metamorfnim stijenama*. Neotporan je na trošenje i stoga je štetan u *tehničko-građevnom kamenu*.

Bioturbacija (engl. [bioturbation](#)) – proces bušenja i miješanja čestica u nevezanim ili slabo konsolidiranim *sedimentima* koji nastaje aktivnošću organizama. Ovaj proces uzrokuje djelomično ili potpuno razaranje primarnih *struktura i tekstura* u sedimentima

Blatni tok (engl. [mud flow](#)) – poseban oblik *pokreta masa* odnosno *tečenja tla* niz kosine. Pokrenuta masa je pretežito *sitnozrnasto tlo* zasićenog vodom. Brzina bujica blata može biti velika i prouzročiti znatne štete i ljudske žrtve. Poseban oblik blatnog toka je *lahar*.

Blok (engl. [boulder](#)) – odlomak *stijene* veći od 256 mm prema *klasifikaciji tla*.

Blokovsko klizanje (engl. [block sliding](#)) – *klizanje blokova stijene ili tla* po stabilnoj podlozi. *Klizna ploha* često

je predodređena geološkom građom kod ovog tipa klizanja.

Boćata voda (engl. [brackish water](#)) – ili *brakična voda* nastaje miješanjem slatke (riječne ili izvorske) i morske vode. Zbog toga je manje mineralizirana od morske vode. Česta je na priobalnim *izvorima* u području krša.

Boksit (engl. [bauxite](#)) – stijena koja pretežito sadrži minerale iz skupine aluminijskih hidroksida i hidroksida željeza. Također redovito sadrži i promjenjive količine *minerala glina* i *kvarca*. Nakupine boksita su posljedica starijih faza *okršavanja* u dinarskom kršu. Boksit se koristi kao ruda za dobivanje aluminija.

Bora (engl. [fold](#)) – geološka strukturna forma nastala *boranjem*, odnosno savijanjem primarno planarnih strukturalnih elemenata (slojeva, pločastih magmatskih tijela i sl.) uslijed kompresijskih sila izazvanih tektonskim pokretima u *litosferi*. Potpuna bora sastoji se od izbočenog ili konveksnog dijela (*antiklinala*) i udubljenog ili konkavnog dijela (*sinklinala*). Kod pravilnih bora *krila bore* simetrična su kod pravilnih bora, pa se mogu podijeliti uzdužnom *osnom plohom*. S obzirom na položaj osne plohe razlikuju se uspravne, kose, *prevrnute*, *polegle* i utorule bore. *Izoklinalne bore* imaju krila paralelna s osmom plohom, a lepezaste krila savijena u obliku lepeze. Koljenata bora ili fleksura je tip *asimetrične bore*. Sustavi bora mogu sačinjavati *antiklinorij* ili *sinklinorij*.

Boranje (engl. [folding](#)) – način de-

formiranja *stijena* u *litosferi* prouzročen *tektonskim pokretima*. Najčešći oblik boranja nastaje uslijed tektonskog suženja prostora. Posljedica povećanja intenziteta deformacija *stijena* može biti nastanak različitih tipova *bora*. Kod intenzivnih i uznapredovanih deformacija boranje može prijeći u *rasjedanje*. Boranje može biti također prouzročeno gravitacijskim spuštanjem, *kompakcijom sedimenata*, zbog dijapirskih prodora *magme* ili *evaporita* prema površini. Prilikom boranja u pravilu ne dolazi do prekida kontinuiteta *stijenske mase*.

Brakična voda (engl. *brackish water*) – ili *boćata voda* naziv za zaslagnjenu vodu koja ima ukupnu količinu otopljenih tvari između slatke odnosno pitke vode i slane morske vode. Sadrži više od 1.500 mg l⁻¹ otopljenih tvari. Brakična voda često istječe iz obalnih i podmorski izvora (*vrulja*).

Brazdanje (engl. *rilling*) – proces odnošenja površinskog sloja *tla* ili *stijene* zahvaćene *trošenjem* zbog linijskog toka *površinske vode* niz kosinu. Kod toga nastaju plići ili dublje brazde i manje vododerine. Proces brazdanja često se odvija istovremeno s procesima *spiranja* i *jaružanja*.

Breča (engl. *breccia*) – ili kršnik naziv za više ili manje čvrsto vezanu *klastičnu sedimentnu stijenu*. Sastoje se od uglastog do poluuglastog stijenskog kršja većeg od 2 (3) mm i cementa ili matriksa. Veličina fragmenata najčešće jako varira. Uglatost je posljedica krat-

kog transporta. Prema načinu postanka razlikuju se vulkanske, tektonske i sedimentne breče. Piroklastične ili vulkanske breče sastoje se od odlomaka koji potječe od erupcija *vulkana*. Kataklastične ili tektonske breče nastaju u procesu lomljenja ili drobljenja stijena, pri čemu su *tektonski pokreti* bili najvažniji čimbenik. Sedimentne ili intraformacijske breče nastaju tijekom sedimentacije. Poznate su mramorne, vapnenačke i dolomitične breče, koje se koriste kao *arhitektonsko-građevni kamen*. Njihova dekorativna i tehnička svojstva ovise o sastavu čestica i značajkama veziva.

Brečokonglomerat (engl. *breccio-conglomerate*) – *klastična sedimentna stijena*: prijelazni tip između *breče* i *konglomerata*.

Bubrenje tla (engl. *swelling of soil*) – povećanje volumena *sitnozrnastog tla* s povećanjem sadržaja *pelikularne vode*. Povećanjem volumena smanjenje se *konzistencija tla*. Bubrenju su osobito podložna tla koja sadrže *minerale glina* iz skupine *montmorilonita*. Suprotan proces je *stezanje tla* prouzročen smanjenjem vlažnosti.

Bujica (engl. *torrent*) – ili bujični tok je vodotok velikog nagiba u *slivnom području*, zbog čega se u koritu može nagle povećati protok. Značajka bujičnog toka je *pronos nanosa* velikog volume na u kratkom vremenu, ali i transport stabala, granja i otpadnog materijala. U bujičnom *slivu* izražena je *erozija*, što može prouzročiti različite oblike *pokreta masa* na kosinama.

Bunar (engl. *well*) – ili zdenac iskopan ili izbušen otvor u *tlu* ili *stijenskoj masi* koji služi za crpljenje *podzemne vode*.

Bušaća jezgra (engl. *core sample*) – cilindrični uzroci *tla* i *stijene* koji se dobivaju rotacijskim načinom bušenja tijekom izrade *istraživačke bušotine*. Dobiveni materijal pohranjuje se u odgovarajuće sanduke. Na bušaćoj jezgri obavlja se *klasifikacija tla* i *stijena*. Također se odabiru uzorci za laboratorijska ispitivanja.

C

C-horizont (engl. *C horizon*) – najniža zona *tla*, koja se nalazi ispod *B horizonta*. Sadrži mješavinu sitnozrnastih čestica *tla* i odlomke podrijetlom iz *osnovne stijene (regolit)*. U ovu zonu rijetko dopire korijenje vegetacije. To je ujedno i zona *trošenja*.

Ciklus ugljika (engl. *carbon cycle*) – protok ugljika između *atmosfere* i *oceana*, njegova pretvorba u *karbonatne stijene*, njihovo pretvaranje u *magmu* i vraćanje kroz proces *vulkanizma*.

Cinder vulkan (engl. *cinder volcano*) – kupasti *vulkan* manjeg volumena i visine, izgrađen od *piroklasta*. Taj piratski tip vulkanskog čunja često se nalazi oko matičnog *stratovulkana*.

Crvenica (engl. *terra rossa*) - naziv za crvena rezidualna *tla*, posebice

raširena na području *krša* Mediterana. Smatra se da je crvenica tip reliktnog tla nastalog u toplijim klimatskim uvjetima od današnjih. U geološkom smislu crvenica je naziv za crvenasta, smeđe-crvena i žućkastocrvena tla koja sadrže čestice *gline* i *praha* i pokrivaju *karbonatne stijene*. Deblje naslage crvenice najčešće se nalaze u *ponikvama* i krškim *uvalama*. Karakteristična crvenkasta obojenost potječe od amorfnih željeznih hidroksida. O postanku crvenice postoje tri tumačenja: 1) nastala je u procesu okršavanja od netopivog ostatka karbonatnih stijena; 2) nastala je od materijala donesenih na karbonatne stijene; 3) poligenetske je prirode.

Č

Čvrsta stijena (engl. *hard rock*) – stijena visoke jednoosne tlačne čvrstoće (> 100 MPa). To je većina *magmatičkih stijena*, kao i neke *metamorfne* i *sedimentne stijene*. Često se koriste kao *tehničko-građevni kamen*.

Čvrstoća stijenske mase (engl. *rock mass strength*) – ukupna otpornost određenog tipa *stijene* na *hidrostatsko, tlačno ili vlačno naprezanje*. To uključuje koheziju, sustav *pukotina* i tlak *podzemne vode* unutar *stijenske mase*.

D

Dacit (engl. *dacite*) – felsična magamatska stijena kiselog sastava, odnosno efuzivni ekvivalent granodiorita.

Dajk (engl. *dyke*) – pločasto plutonsko tijelo sastavljeno od magamatskih stijena, a nastalo prodorom magme koji je pod nekim kutom presjeklo sedimentne stijene.

Daljinska istraživanja (engl. *remote sensing*) – skup metoda istraživanja terena koja se sve više koriste u geološkim istraživanjima, a posebice za izradu geoloških karata različitih namjena. Daljinska istraživanja obuhvaćaju metode fotogrametrije, laserskog skeniranja i satelitskog snimanja.

Datiranje radioaktivnim ugljikom (engl. *radiocarbon dating*) – metoda datiranja pomoću izotopa radioaktivnog ugljika ^{14}C . Taj izotop ugljika vezan je u plin CO_2 koji u procesu fotosinteze ulazi u biljke, a prehrambenim lancem i u sva živa bića. Zbog toga je njegov udio stalан. Nakon uginuća količina ^{14}C se smanjuje zbog radioaktivnog raspadanja (vrijeme poluraspada je 11.460 godina). Analitičkim metodama moguće je odrediti starost ostataka živih bića mlađih od 50.000 godina.

Debritna lavina (engl. *debris avalanche*) – ili kamena lavina je vrlo brzo, turbulentno kretanje mješavine odlomaka i blokova niz strme kosine. To je če-

sta pojava u planinskim predjelima.

Debritni tok (engl. *debris flow*) – relativno brz tok sedimenata niz kosinu koji se sastoji od mješavine kamenih odlomaka i sitnozrnastog tla zasićenog vodom. Česta je pojava u planinskim predjelima.

Deflacija (engl. *deflation*) – pokretanje čestica veličine praha i pjeska djelovanjem vjetra. Deflacija je česta u dinama na obalama i u pustinjama.

Deformabilnost stijena (engl. *deformability of rocks*) – svojstvo stijena da se deformiraju pod djelovanjem vanjskih naprezanja. Istovremeno, kao reakcija na djelovanje vanjskih sila, u stijeni nastaju naprezanja koja teže vratiti čestice u prvobitni položaj. U stijenskoj masi mogu nastati elastične, plastične i krte deformacije.

Dekompozicija (engl. *decomposition*) – naziv za kemijsko trošenje stijena.

Deluvij (engl. *deluvium*) – naziv za padinske naslage. Prije se koristio za starije naslage kvartara.

Delta (engl. *delta*) – prostrano područje na ušćima rijeka u more ili u veća jezera, gdje se zbog smanjene kinetičke energije vodenog toka (*pronos nanosa*) taloži pretežni dio sedimenata koje su tokovi donijeli. Delta najčešće nastaje zatrpanjanjem *estuarija*. Taložnjem se stvara sedimentno tijelo lepe-zastog oblika u tlocrtu slično grčkom slovu “delta” od čega potječe naziv. Pri

taloženju dolazi do granulometrijskog razdvajanja sedimenata: sedimenti kružnijih zrna (*šljunak i pijesak*) talože se blizu riječnog ušća, a sitnozrnasti sedimenti (*prah i glina*) dalje prema bazenu u *prodelti*. Na proces taloženja mogu utjecati valovi i morske struje pa nastaju vrlo različiti i kompleksni sustavi delta.

Denudacija (engl. *denudation*) - egzogeni proces, odnosno povezano djelovanje insolacije, precipitacije, površinskih tokova, leda, organizama i gravitacije. Denudacija je također zbirni naziv za sve destrukcijske procese koji sudjeluju u snižavanju reljefa (*erozija, derazija, abrazija, pokreti masa i sl.*). To je posljedica skupnog djelovanja egzogenih sila, a njen je rezultat ogoljivanje, zaravnjivanje i globalno snižavanje kopnenih masa na *Zemlji*.

Destruktivna granica ploče (engl. *destructive plate boundary*) – subduktionska zona duž koje se zbiva konzumacija *Zemljine kore*.

Devon (engl. *Devonian*) – period paleozoika koji je trajao više od 60 milijuna godina (419,2 Ma do 358,9 Ma). Ima tri epohe. Iz tog razdoblja potječu prvi tragovi života na kopnu.

DezinTEGRACIJA (engl. *disintegration*) – naziv za fizičko trošenje stijena.

Dijabaz (engl. *diabase*) - hipobisalna *mafita magamatska stijena* bazičnog sastava. Tipičnu dijabaznu strukturu čine isprepleteni štapići *plagioklasa* čije međuprostore ispunjava au-

git (*pirokseni*). Ovakav sastav i struktura uzrok su njegovoj kemijskoj otpornosti i žilavosti, pa se dijabaz često koristi kao tehničko-građevni kamen u cestogradnji, kao agregat za beton i sirovina za termoizolacijske materijale.

Dijageneza (engl. *diagenesis*) - obuhvaća sve mehaničke i kemijske promjene koje se događaju u sedimentima od njihova taloženja, nastanka čvrstih sedimentnih stijena pa do početka metamorfnih procesa. To uključuje kompakciju i cementaciju sedimenata kao i rekristalizaciju već stvorene stijene. Najvažniji dijagenetski proces je *litifikacija*. U osnovi se razlikuju mehanička i kemijska dijageneza. Mehanička dijageneza obuhvaća procese kompakcije, tijekom kojih se smanjuju poroznost i volumen taloga te istiskuje voda iz pora zbog tlaka krovinskih naslaga, koji raste s povećanjem dubine zalijeganja. Kemijska dijageneza obuhvaća složene procese otapanja pojedinih mineralnih sastojaka, reakcije između minerala i preostale vode, kristalizaciju minerala iz porne vode, transformacije nestabilnih u stabilne mineralne faze zbog povišenja temperature i tlaka. Tijekom kemijske dijageneze nastaje cijeli niz novih (autigenih) minerala. Među najvažnije kemijske dijagenetske procese ubrajaju se: tlačno otapanje mineralnih zrna, otapanje lako topivih mineralnih komponenti, cementacija, autogeneza, rekristalizacija i metasomatoza.

Dijagonalni rasjed (engl. *oblique-slip fault*) – tip rasjeda koji ima kretanje krila dijagonalno u odnosu na pružanje

paraklaze. S obzirom na smjer pomaka mogu biti lijevi i desni *normalni rasjedi*, kao i lijevi i desni *reverzni rasjedi*.

Dijamant (engl. *diamond*) - mineral i jedna od modifikacija elementarnog ugljika. Nastao je u uvjetima vrlo visokog tlaka i temperature u vrlo starim *magmatskim stijenama* koje izgrađuju jezgre kontinenata (*kraton*). To je najtvrdi prirodni mineral (po Mohsovoj skali 10). Budući da je kemijski otporan, nalazi se i u *aluvijalnim sedimentima*. U tehnici rabi se kao prirodni abraziv za rezne, bušaće i brusne alatke. Sintetički je dijamant po svojstvima sličan prirodnom.

Dijastem (engl. *diastem*) – prekid u taloženju *sedimenata* koji je obilježen *hijatusom* kratkog trajanja, odnosno lokalnom *erozijskom diskordancijom*. Dijastem može, ali i ne mora biti obilježen erozijom *sedimenata* u podini.

Dijatomit (engl. *diatomite*) – sedimentna stijena biogenog podrijetla koja uglavnom sadrži skelete amorfног kvarca (*opal*), koji su podrijetlom od dijatomejskih algi.

Dina (engl. *dune*) – pokretni valoviti izduženi oblici na morskom dnu, u pješčanim pustinjama i na pjeskovitim *obalamama* visine od 1 m do više od 10 m. Migracija dine zavisi od smjera i brzine vodene ili zračne struje. Pojedinačna zrna premještaju se većinom *saltacijom*. Dine su znatno veće od *valnih brazda*.

Dinamički metamorfizam (engl. *dynamic metamorphism*) – ili kinetički

odnosno deformacijski *metamorfizam* zbiva se pri nižim temperaturama i snažnom tlaku pa prevladava drobljenje prvotnih *stijena*. Tako nastaju stijene *kataklasti* (*kataklastična breča* i *milonit*).

Dinamičko-termalni metamorfizam (engl. *dynamothermal metamorphism*) – ili regionalni metamorfizam zbiva se pri povećanoj temperaturi i uglavnom usmjerrenom tlaku ili stresu. Tijekom tog procesa nastaju *kristalasti škriljavci* niskog i visokog stupnja metamorfoze.

Diorit (engl. *diorite*) – intruzivna *neutralna magmatska stijena* neutralnog sastava. Sadrži *plagioklase*, vrlo malo *kvarca* i *feromagnezijske minerale*. Zbog toga diorit ima tamnosivu boju. Koristi se kao *arhitektonsko-građevni i tehničko-građevni kamen*.

Diskontinuitet (engl. *discontinuity*) – opći naziv za bilo koji mehanički prekid u *stijenskoj masi* koji ima nisku vlačnu čvrstoću ili je uopće nema. Termin diskontinuitet koristi se za većinu tipova *pukotina*, oslabljenih ploha *slojevitosti* ili *škriljavosti*, zona smicanja i *rasjeda*. Diskontinuiteti mogu presijecati stijensku masu u cijelosti, formirajući blokove (monolite) ili pak samo djelomice, formirajući «materijalne mostove». Z i grada, uključujući i sve diskontinuite, tvore sklop stijenske mase. Prema *RMR-klasifikaciji*, za kvantitativni opis diskontinuiteta u stijenskoj masi definiraju se značajke diskontinuiteta (broj

setova, orientacija, razmak, postojanost, hrapavost, čvrstoća zidova, širina), ali i značajke ispune diskontinuiteta (zjiev, sastav i debljina ispune, procjeđivanje podzemne vode) i veličina blokova.

Diskordancija (engl. *unconformity*)

– erodirana površina između stijenskih tijela obilježena značajnim *hijatusom* u stratigrafском slijedu. Tipovi diskordancija su: *erozijska diskordancija* i *tektonsko-erozijska diskordancija*.

Divergentna granica ploče (engl. *divergent plate boundary*) – zona uz središnji oceanski hrbat gdje se zbiva stvaranje *Zemljine kore*.

Dno sinklinale (engl. *trough of sincline*) – zona maksimalne zakrivljenosti *sinklinale*.

Doba (engl. *age*) – relativno kratko razdoblje u geološkoj vremenskoj ljestvici.

Dolinski ledenjak (engl. *valley glacier, gletcher*) – tip *ledenjaka* koji se nalazi u planinama i ograničen je bokovima doline. Može se granati u pritoke. Dolinski ledenjaci mogu imati ishodišta u *ledenim pokrovima*. Postupno se spuštaju kroz doline, koje pritom erođiraju i preoblikuju, pa nastaje koritasta dolina.

Dolomit (engl. *dolomite*) – naziv za mineral i ujedno za sedimentnu karbonatnu stijenu. Mineral dolomit $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ kristalizira u trigonskom sustavu. Sličan je *kalcitu*, ali manje to-

piv. Izražene je kalavosti i tvrdoće 3.5 do 4 prema *Mohsovoj ljestvici*. Kristali su bijele do sivkaste boje. Dolomit je važan mineral u sastavu karbonatnih stijena. Stijena dolomit mineralni je agregat minerala dolomita, a često sadrži i kalcit. Dolomit kao izvorni kemogeni sediment vrlo je rijedak i naziva se ranodijagenetski dolomit. Pretežito nastaje procesom dolomitizacije, odnosno metasomatozom vapnenaca (kasnodijagenetski dolomit). Ioni magnezija iz morske ili podzemne vode zamjenjuju kalcij u kristalnoj rešetki kalcita. Zamjena može biti potpuna ili djelomična, pa zato postoje prijelazni oblici od vapnenca, dolomitnog vapnenca, kalcitnog dolomita do dolomita. Ovi su varijeteti dolomita raširene stijene u Republici Hrvatskoj i važan su izvor tehničko-građevnog kamena, a rjeđe se koriste kao arhitektonsko-građevni kamen.

Doma (engl. *dome*) – antiklinala približno jednake dužine i širine čija krila tonu u svim smjerovima.

Drumlin (engl. *drumlin*) – velika izdužljena nakupina *tila* visine do 50 m koja je nastala radom *ledenjaka*.

Duktilna stijena (engl. *ductile rock*) – tip stijene koja se plastično deformira pod djelovanjem naprezanja bez nastanka pukotina.

Dunit (engl. *dunite*) – ultramafitna magmatska stijena (*intruzivna stijena*) ultrabazičnog sastava.

Dužobalna struja (engl. *longshore current*) – strujanje morske ili jezerške vode paralelno obali. Nastaje zbog prevladavajućeg smjera vjetra i valova, koji pod određenim kutom dolaze do obale. Posljedica te pojave je *dužobalni prinos* sedimenata žala.

Dužobalni prinos (engl. *longshore drift*) – proces transporta sedimenata uzduž obale zbog utjecaja *dužobalne struje*.

D

Đelasij (engl. *Gelasian*) – obuhvaća starije doba donjeg *pleistocena* (2,59 Ma do 1,81 Ma B. P.) prema geološkoj *vremenskoj ljestvici* koje se rabi za marninsko područje Mediterana.

E

E-horizont (engl. *E horizon*) – ili eluvijalni horizont je zona *tla* ispod *A-horizonta* koja sadrži vrlo malo humusa. To je granica rasta korijena i zona izluživanja minerala zbog procjeđivanja *podzemne vode* koja ujedno odnosi najsitnije čestice poput *gline*. Ovaj horizont je svjetlije boje, a često nedostaje u profilu tla.

Efektivno naprezanje tla (engl. *effective stress of soil*) – rezultat dje-

lovanja sila na dodirima između čvrstih čestica *tla*. To je razlika između *ukupnog naprezanja* i tlaka *podzemne vode* u intergranularnom prostoru.

Efuzivne stijene (engl. *extrusive rocks*) – ili izljevne (vulkanske) *magmatske stijene*, nastale naglim hlađenjem lava na površini *Zemlje*.

Egzogeni procesi (engl. *exogenic processes*) - skupni naziv za sve procese na površini *Zemlje* ili neposredno ispod površine koji su prouzročeni vanjskim silama, a čije su posljedice *trošenja stijena* i promjena reljefa. Dje-lovanje unutarnjih sila izaziva tektonske pokrete u *Zemljinoj kori*, što uvjetuje promjenu prostornih odnosa *stijenskih masa* i reljefa. Vanjske sile nastoje zaravnati tako poremećeni reljef. Zato su izdignuti dijelovi terena posebno izloženi procesima *erodije*. Egzogene sile uzrokuju fizičko i kemijsko *trošenje stijena*, prenose razorene i otopljene čestice iz *tla* i *stijena* te ih akumuliraju u nižim i zaravnjenim dijelovima. Egzogeni procesi ovise o klimi nekog područja: u nivalnom području naglašen je utjecaj snijega i leda, u humidnom vode i organizama, a u aridnom insolacije i vjetra. Suvremenim egzogenim procesima i njihovim posljedicama bavi se *geomorfologija* i *inženjerska geologija*.

Eklogit (engl. *eclogite*) – *metamorfnna stijena* škriljave *teksture* nastala u procesu regionalnog i plutonskog *metamorfizma* od *pješčenjaka*, *felsičnih i mafitskih magmatskih stijena* pri ekstremno visokom tlaku i temperaturi.

Elastična deformacija (engl. [elastic deformation](#)) – dio je ukupne deformacije koja nestaje nakon prestanka djelovanja naprezanja. Deformacija može biti linearna ili nelinearna. Stijene se različito elastično deformiraju, ovisno u njihovoj genezi te strukturi i teksturi.

Elastični odgovor (engl. [elastic rebound](#)) – pojava *elastične deformacije* nakon djelovanja seizmičkih valova, zbog kojih se dio *stijenske mase* brzo vraća u prijašnje stanje naprezanja.

Električna tomografija (engl. [electrical imaging](#)) – metoda električne otpornosti kod koje se izvode niz električnih profiliranja za različite dubinske zahvate. Na taj način se može dobiti kontinuirana slika podzemlja u 2D ili 3D-prostoru.

Električno profiliranje (engl. [electrical profiling](#)) – metoda električne otpornosti kod koje se duž određenog pravca istražuju uzdužne promjene otpornosti u sedimentima i stijenskoj masi do iste dubine.

Električno sondiranje (engl. [electrical sounding](#)) – metoda električke otpornosti kod koje se uzastopnim razmicanjem strujnih elektroda zahvaća sve veća masa sedimenata ili stijenske mase i tako prodire sve dublje, pa se oponaša *istraživačko bušenje*.

Elipsoid deformacije (engl. [strain ellipsoid](#)) – geometrijski prikaz trodimenzionalnog stanja deformacija u

točki. Površina elipsoida definirana je krajnjim točkama svih vektora deformacija koji djeluju u ravninama koje prolaze danom točkom kontinuma. Koristi se za analizu deformacije u *stijenskoj masi*.

Elipsoid naprezanja (engl. [stress ellipsoid](#)) – geometrijski prikaz trodimenzionalnog stanja naprezanja u točki. Površina elipsoida definirana je krajnjim točkama svih vektora naprezanja koji djeluju u ravninama koje prolaze danom točkom kontinuma. Grafički prikaz elipsoida naprezanja koristi se za analizu naprezanja u *stijenskoj masi*. Polje *in situ naprezanja* u *litosferi* najčešće je anizotropno, a definiraju ga tri glavne osi elipsoida naprezanja međusobno različitih veličina. Os najvećeg naprezanja (a) je os po kojoj se zbiva kompresija, os najmanjeg naprezanja (c) je os po kojoj se zbiva dilatacija, a os srednjeg naprezanja (b) poistovjećuje se s osi *boranja*.

Eluvij (engl. [eluvium](#)) – ili rezidualno *tlo* nastalo je fizičkim, kemijskim i biološkim *trošenjem stijena* u podlozi, uz neznatan transport sedimenata ili bez njega. Prilikom procesa trošenja bitno se smanjuju fizičko-mehaničke odlike matičnih stijena, odnosno na njima nastaje zona trošenja koja ima značajke tla.

EMS-98 ljestvica (engl. [EMS-98 scale](#)) – ili *Europska makroseizmička ljestvica* koristi se za određivanje *intenziteta potresa*.

Endogeni procesi (engl. [endogenic processes](#)) – skupni naziv za sve procese u unutrašnjosti Zemlje koji su prouzročeni unutrašnjim silama uz visok tlak i temperaturu. Posljedica endogenih sila je magmatska aktivnost (intruzije i *vulkanizam*), seizmičnost kao i pokreti Zemljine kore (epirogeneza i orogeneza). Djelovanje unutrašnjih sila uzrokuje promjenu prostornih odnosa stijenskih masa, potrese i mijenjanje reljefa, a to izaziva pojačano djelovanje egzogenih sila. Vulkan i potresi najčešće nastaju na dodirima velikih tektonskih ploča koje sačinjavaju *litosferu*.

Eocen (engl. [Eocene](#)) – srednja epoha *paleogena*, koja je trajala više od 22 milijuna godina (56,0 Ma do 33,9 Ma).

Eolski sedimenti (engl. [eolian sediments](#)) – tip *sedimenata* nastalih nakupljanjem čestica donesenih vjetrom. Eolska erozija ili erozija vjetrom izražena je u pustinjskim predjelima gdje je vegetacija vrlo oskudna. Slabo vezana *sedimentna stijena* eolskog podrijetla jest *les*.

Eon (engl. [eon](#)) – najveće razdoblje u geološkoj vremenskoj ljestvici koje obuhvaća nekoliko era. Eoni su *arhaik*, *proterozoik* i *fanerozoik*.

Epicentar (engl. [epicentre](#)) – okomita projekcija *hipocentra* ili žarišta potresa na površini Zemlje.

Epirogenеза (engl. [epirogenesis](#)) – naziv za dugotrajne vertikalne pokrete kratona u *litosferi* bez izraženih strukturnih promjena.

Epoha (engl. [epoch](#)) – razdoblje u geološkoj vremenskoj ljestvici koje obuhvaća dva ili više doba.

Era (engl. [era](#)) – veliko razdoblje u geološkoj vremenskoj ljestvici koje obuhvaća dva ili više perioda.

Erodibilnost (engl. [erodibility](#)) – podložnost *tla* ili *stijene* djelovanju erozije.

Erozija (engl. [erosion](#)) – egzogeni proces koji obuhvaća odvajanje, pokretanje i transport čestica različitim agensima (voda, led, vjetar). *Trošenje stijena* značajno olakšava eroziju i često joj prethodi. Proces erozije završava *taloženjem*. Regionalna ili pluvijalna erozija zahvaća čitavo kopno. Sastoji se od tri usporedna i međusobno zavisna mehanizma: *spiranja*, *brazdanja* i *jaružanja*. Erozija se prema agensima dijeli na: glacijalnu ili eroziju ledom i snijegom, eolsku ili eroziju vjetrom, *rječnu eroziju* te *marinsku eroziju*.

Erozijska baza (engl. [base level of erosion](#)) – razina terena ispod kojeg nema vertikalne komponente erozije. Apsolutna recentna erozijska baza je razina mora.

Erozijska diskordancija (engl. [disconformity](#)) – kontakt između sedimentnih stijena subparalelnih slojeva koji je obilježen *dijastemom* između *taloženja* sedimenata.

Erozivnost (engl. [erosivity](#)) – sposobnost agenasa (voda, vjetar, led) da prouzroče eroziju, bilo *tla* bilo *stijenske mase*.

Eruptivne stijene (engl. [igneous rocks](#)) – naziv za *magmatske stijene*.

Estavela (engl. [estavelle](#)) – specifična pojava cirkuliranja vode u kršu. U razdoblju niske razine podzemne vode ima ulogu *ponora*, a kod visoke razine iz estavele može istjecati voda. Estavele su česte uz povremeno plavljenja krška polja.

Estuarij (engl. [estuary](#)) – potopljeno riječno ušće gdje se zbog smanjene kinetičke energije riječnog toka taloži pretežit dio donesenih *sedimenata*. Kod taloženja dolazi do razdvajanja sedimenata prema veličini zrna: sedimenti krupnijeg zrna (*šljunak i pijesak*) talože se blizu riječnog ušća, a sitnozrnasti (*prah i glina*) dalje u bazenu. Na taloženje mogu utjecati morske mijene i valovi, pa nastaju vrlo različite sedimentne tvorevine. Prema dinamici vode razlikuju se estuariji pod dominantnim utjecajem morskih mijena ili oni pod utjecajem riječnoga toka. Zatrpanjem estuarija nastaju uvjeti za stvaranje *deltae*. Poseban oblik estuarija je *rjás*, nastao potapanjem riječnih ušća strmih obala. Primjer krških estuarija u Hrvatskoj su ušća rijeka Raše, Zrmanje i Krke.

Europska makroseizmička ljestvica (engl. [European Macroseismic Scale](#)) – ili *EMS-98 ljestvica* novija je ljestvica za određivanje intenziteta potresa koja se koristi u Europskoj uniji. Imala raspon od 12 stupnjeva.

Evaporacija (engl. [evaporation](#)) – pretvorba tekuće vode u vodenu paru, koja se diže u atmosferu. Evaporacija

je jedan od ključnih procesa u hidrološkom ciklusu.

Evaporiti (engl. [evaporites, evaporates](#)) – skupina minerala nastala kemijskom precipitacijom ili izlučivanjem iz visokokoncentriranih otopina (rasola, salina) zbog isparavanja vode. Najvažniji minerali su aragonit, gips, anhidrit, halit i druge soli.

Evaporitne stijene (engl. [evaporite rocks](#)) – neklastični odnosno kemijski tip *sedimentnih stijena* nastalih kemijskom precipitacijom ili izlučivanjima evaporita iz prirodno visokokoncentriranih otopina zbog isparavanja ili evaporacije vode. Nastaju u aridnoj klimi, u rubnim dijelovima slanih jezera, u priobalnim salinama (sabkha) ili u zatvorenim lagunama kada je isparavanje višestruko veće od dotoka vode.

Evapotranspiracija (engl. [evapotranspiration](#)) – proces gubitka vode s površine Zemlje koji uključuje procese evaporacije i transpiracije.

F

Fanerozoik (engl. [Phanerozoic](#)) – najmlađi eon u geološkoj povijesti Zemlje, počeo završetkom proterozoika prije 541 Ma. Dijeli se na tri ere: paleozoik, mezozoik i kenozoik.

Fanglomerat (engl. [fanglomerate](#)) – kratko prenošen i nesortiran sediment

lepe zastog oblika, čest u podnožju gorskih masiva. U površinskom dijelu toga nanosa česti su aktivni *sipari*.

Feldspati (engl. *feldspars*) – ili glinenci su alumosilikati kalija, natrija i kalcija koji pripadaju strukturnom tipu tektosilikata (*silikati*). Kalijsko-natrijski alumosilikati su *ortoklas*, *mikroklin* i *sodalit*, a natrijsko-kalcijski su *plagioklasi*. Feldspati su najvažnija skupina petrogeničnih minerala jer izgrađuju oko 60% magmatskih, 30% metamorfnih i 10% sedimentnih stijena.

Feldspatoidi (engl. *feldspathoides*) – ili zamjenici *feldspata* jesu minerali iz skupine tektosilikata, a sastojci su *bazičnih magmatskih stijena*. Iz magme kristaliziraju kada nema dovoljno SiO_2 komponente za kristalizaciju feldspata, pa ih zamjenjuju. U ovu skupinu minerala spadaju leucit $\text{K}(\text{Al}_2\text{Si}_2\text{O}_6)$ i nefelin $\text{Na}(\text{AlSiO}_4)$. U magmatskim stijenama ti minerali ne kristaliziraju zajedno s kvarcom.

Felsične magmatske stijene (engl. *felsic igneous rocks*) – ili *kisele magmatske stijene*. Uz alkalijske feldspate sadrže kisele *plagioklase* i *kvarc*. Ta grupa stijena uglavnom je svjetlih, a ponekad i crvenkastih boja.

Feromagnezijski minerali (eng. *ferromagnesian minerals*) – skupina minerala iz grupe *silikata* sa znatnim udjelom Fe i Mg-iona kao što su *olivin*, *pirokseni*, *amfiboli* i *biotit*. Prevladavajući udio tih minerala u *magmatskim stijenama* daje im tamnu zelenosivu do crnu boju. Za razliku od njih magmat-

ske stijene, u kojima prevladavaju *feldspati* i *plagiokalasi*, svjetlih su nijansi.

Filit (engl. *phyllite*) – *metamorfna stijena* niskog stupnja regionalnog *metamorfizma*, nastala iz sitnozrnastih *klastičnih sedimentnih stijena* kao i *tufova* (*piroklastične stijene*). Filit sadrži velike količine listića *tinjaca*, ali ne i *minerale gline*, za razliku od *slejta*. Filiti imaju naglašenu škriljavu *teksturu*. Mogu se lako cijepati u tanke ploče, pa se rabe kao *tehničko-građevni kamen*.

Fizička geologija (engl. *physical geology*) – grana geologije koja se bavi razumijevanjem građe Zemlje i fizičke energije u njoj. Temelji se na proučavanju *minerala* i *stijena* kao i procesa koji uzrokuju njihovo podrijetlo i promjene.

Fizičko trošenje (engl. *physical weathering*) – ili *dezintegracija* način je razgradnje ili *trošenja stijena* kada se ona mehanički raspada, a pritom ne dolazi do promjena *minerala*. Na taj se način povećava reakcijska površina stijene i pospješuju brzina i intenzitet *kemijskog trošenja*. Glavni čimbenici fizičke razgradnje su: insolacija, hidratacija-dehidratacija, smrzavanje-otapanje i *erozija*.

Fleksura (engl. *flexure*) – asimetrična ili koljeničasta *bora*.

Fliš (engl. *flysch*) – opisni termin za kompleks *klastičnih sedimentnih stijena* nastalih *turbiditnim tokovima* odnosno podmorskim klizanjima sedimenata. Ti sedimenti nastaju kao posljedica brze erozije okolnog gorja koje se uzdiže, a

transportirani su vodenim tokovima do kontinentskog praga. Zato se nazivaju i sinorogenetski sedimenti. Mogu biti pokrenuti velikom energijom novih tokova s kopna ili pak potresom u obliku mutnih struja i istaloženi u kontinentskom podnožju. Za fliški kompleks karakteristična je sukcesivna izmjena klastičnih sedimentnih stijena kao što su šejl, siltit, lapor i pješčenjak. Fliš može sadržavati breče, konglomerate i vapnence. Te stijene ulaze u tektonske strukture, pa su često deformirane za razliku od molase. Naziv „flišolike naslage“ rabi se za sličan kompleks sedimentnih stijena. Fliške stijene taložene tijekom paleogena rasprostranjene su u jadranskom pojusu Hrvatske. Na tim terenima izražena je erozija kao i pokreti masa na kosinama.

Fluvijalna erozija (engl. *fluvial erosion*) – naziv za riječnu eroziju.

Fluvijalni sedimenti (engl. *fluvial sediments*) – drugi naziv za aluvijalne sedimente.

Fluvioglacijalni sedimenti (engl. *fluvioglacial sediments*) – nastali su erozijom i transportom glacijalnih sedimentata vodenim tokovima.

Fluviokrš (engl. *fluviokarst*) – tip krša razvijen većinom u prvoj fazi okršavanja u područjima s intenzivnim oborinama kada dotok u krški sustav premašuje njegov kapacitet odvodnje.

Folijacija (engl. *foliation*) – obilježje teksture nekih tipova stijena koje uključuje ravnomjeran, pravilan i paralelan raspored planarnih strukturnih eleme-

nata minerala koji gotovo u potpunosti prožimaju volumen stijene. Primarni tip folijacije u sedimentnim stijenama je slojevitost. Najčešći sekundarni tip folijacije je škriljavost koja je znakovita za većinu metamorfnih stijena, a posebice za kristalaste škriljavce.

Foraminiferski vapnenci (engl. *foraminiferal limestones*) – litostartigrafski tip vapnenaca iz geološkog razdoblja paleogen. Raširen je u jadranskom pojusu Republike Hrvatske.

Fosil (engl. *fossil*) – ili okamina ostatak je ili trag organizama, najčešće mineralizirani ili okamenjeni ostatak organizma (kosturi, ljuštture, kućice) koji se može naći u sedimentnim stijenama. Mnogo su rjeđi ostaci organskih tvari uginulih organizama. Analizom fosilnih ostataka moguće je odrediti svojstva okoliša u kojima su sedimenti nastali. Na temelju načela superpozicije može se pomoću fosila precizno odrediti relativna starost naslage i provesti rekonstrukcija geološke povijesti nekog područja. Za historijsku geologiju važni su provodni fosili, odnosno ona vrsta organizma koja je bila vrlo raširena u relativno kratkom geološkom dobu. Fosilima i razvojem života na Zemljiji bavi se paleontologija.

Fotogrametrija (engl. *Photogrammetry*) – znanost i tehnologija dobivanja podataka o karakteristikama terena i objektima na Zemljiji na osnovi fotografija snimljenih iz zraka (aerofotogrametrija) ili s tla (terestička fotogrametrija). To je jedna od metoda daljinskih istraživanja.

Freatski vodonosnik (eng. *phreatic aquifer*) – otvoren *vodonosnik* koji sadrži slobodnu *podzemnu vodu*, čije je *vodno lice* u ravnoteži s atmosferskim tlakom. Ovaj tip vodonosnika samo je djelomično ispunjen *vodom*. Napajanje se vrši uglavnom *infiltracijom* vode s površine.

Fumarola (engl. *fumarole*) – otvor kroz koji izlazi mlaz vrućih plinova. Fumarole se nalaze u zonama izraženog *vulkanizma*.

G

Gabro (engl. *gabbro*) – intruzivna mafitna magmatska stijena bazičnog sastava. Sadrži od 40% do 70% bazičnih *plagioklasa* i *feromagnezijske minerale*. Tamnosive je do crne boje. Upotrebljava se kao *arhitektonsko-građevni kamen*. Efuzivni ekvivalent gabra je *bazalt*.

Gejzir (engl. *geyser*) – izvor koji periodično izbacuje mlaz pare i tople vode. Gejziri se nalaze u zonama izraženog *vulkanizma*.

Geodinamika (engl. *Geodynamics*) – grana geofizike koja proučava procese u unutrašnjosti i na površini *Zemlje* kao čimbenike trajnih promjena od postanka Zemlje kao samostalnog svemirskog tijela. Na Zemlji povezano djeluju različite vanjske i unutrašnje sile, a posljedica su promjene stanja u *litosferi* i u reljefu. Svako djelovanje unutrašnjih sila uzrokuje promjenu stanja u unutrašnjosti i na površini Zemlje, što izaziva lančane reakcije vanjskih sila. Geodinamika se dijeli na unutrašnju dinamiku Zemlje ili endodinamiku (*endogeni procesi*) i vanjsku dinamiku Zemlje ili egzodinamiku (*egzogeni procesi*).

Geoelektrična mjerenja (engl. *geoelectrical surveying*) – skupina metoda u *geofizičkim istraživanjima* koje se temelje na mjerenu električnih svojstava *tla i stijena*. Dijele se na metode koje opažaju postojeća, prirodna električna polja u *Zemlji* (*metoda prirodnog potencijala*, telurska metoda i magneto-telurska metoda i sl.) i na metode koje opažaju umjetna, izazvana električna polja (*metoda otpornosti*, metoda inducirane polarizacije i sl.).

Geofizika (engl. *Geophysics*) – znanost koja proučava fizička stanja i zakonitosti *Zemlje* koje se istražuju kvantitativnim fizičkim metodama i mjeranjima fizičkih svojstava. Geofizika se bavi modeliranjem fizičkog ponašanja *litosfere*, *hidrosfere* i *atmosfere*.

Geofizička istraživanja (engl. *geophysical exploration*) – skupina različitih metoda istraživanja koje se primjenjuju za istraživanje geološke građe i fizičkomehaničkih značajki *tla i stijena*. Temeljne metode geofizičkih istraživanja su: *gravimetrijska*, *geomagnetska* te skupine *seizmičkih i geoelektričnih metoda* kao i *georadarsko mjerjenje te metode geofizičkih mjerjenja u bušotinama*.

Geofizička mjerena u bušotinama (engl. [geophysical borehole logging](#)) – ili karotaža skup je metoda geofizičkih istraživanja duž kanala istraživačke bušotine. Mjerenja se izvode spuštanjem u buštinu sonde u kojoj se nalaze odgovarajući odašiljači i prijemnici. Podaci se šalju kroz kabel do uređaja na površini, gdje se obrađuju i pohranjuju. Karotažna mjerenja mogu se izvoditi u nezacijevljenoj ili zacijevljenoj bušotini. Metode *geoelektričnog mjerena* rade se u nezacijevljenoj bušotini. To su: karotaža otpornosti i karotaža spontanog potencijala, kojima se mogu razdvojiti propusni i nepropusni sedimenti i stijene. Radioaktivne metode mjerenja mogu se izvesti i u zacijevljenoj bušotini. Karotaža prirodne radioaktivnosti koristi se radi razdvajanja propusnih sedimenata i stijena niske radioaktivnosti te nepropusnih sedimenata i stijena visoke radioaktivnosti. Neutronskom karotažom određuje se šupljikavost, poroznost stijena, koje se bombardiraju brzim neutronima. Karotaža gustoće ili gama-gama karotaža koristi se za određivanje volumne gustoće stijena, koje se bombardiraju gama zrakama. Metodom zvučne karotaže mjeri se vrijeme prolaska prostornih seizmičkih valova na određenom putu. Koristi se za otkrivanje poroznosti ili ispučalosti stijena. U buštinama se, isto tako, mjeri temperatura i snimaju se stijenke nezacijevljenih bušotina.

Geoid (engl. [geoid](#)) – naziv za nepravilni splošteni elipsoid Zemlje.

Geokemija (engl. [Geochemistry](#)) – znanost koja proučava apsolutnu i relativnu količinu kemijskih elemenata u mineralima, tlu i stijenama kao i u vodi i zraku. Geokemija rabi principe kemije za objašnjavanje mehanizama i procesa unutar sustava Zemlje. Također proučava raspored i migraciju elemenata kao posljedicu kemijskih i fizičkih procesa.

Geologija (engl. [Geology](#)) – znanost o građi, dinamici i razvitku Zemlje. Tri su glavne tematske cjeline: opća ili *fizička geologija*, *istorijska geologija* i regionalna geologija s *geotektonikom*. Opća geologija bavi se strukturom i dinamikom Zemlje kao cjeline. Grane fizičke geologije su *tektonika*, *hidrogeologija* i *inženjerska geologija*. Historijska geologija rabi geološke principe i tehnike za rekonstrukciju i razumijevanje geološke povijesti Zemlje od njezina postanka kao samostalnog svemirskog tijela do danas. Regionalna geologija raščlanjuje Zemlju na pojedine zaokružene regije: kontinente, oceane, gorske sustave, rudne pojaseve, kopnene vodene bazene i druge cjeline. Sve geološke discipline višestruko se međusobno dopunjaju i dijelom prekrivaju. Povezane su s prirodnim znanostima izvan geološkog okvira: fizikom, kemijom i biologijom.

Geologija okoliša (engl. [Environmental Geology](#)) – grana geologije koja proučava međusobni utjecaj ljudi i geološkog okoliša.

Geološka granica (engl. [geological boundary](#)) – plohe dodira između različitih tipova stijena. Stijene mogu

doći u kontakt taloženjem, intruzijama, *rasjedanjima* i smicanjima. Osnovni tipovi kontakata su: normalni taložni kontakti (*konkordancija*), diskordantni taložni kontakti (*diskordancija*), intruzivni kontakti, rasjedni kontakti i zone plastičnog smicanja.

Geološka karta (engl. [geological map](#)) – na topografskoj podlozi grafički prikaz građe terena, starosti *stijena*, njihova sastava i međusobnih odnosa kao i ostalih važnih geoloških pojava na Zemlji. Geološka karta rezultat je geoloških istraživanja. Na njoj su ucrtane geološke granice, *rasjedi* i osi *bora*, a odgovarajućim simbolima prikazani su položaji *slojeva*, nalazišta *fosila*, mineralnih sirovina i sl. Ako je karta obojena, onda se propisanom bojom označavaju utvrđene *litostratigrafske jedinice*, a ako je izrađena crno-bijelom tehnikom, koriste se odgovarajuća sjenčanja. Geološka karta mora sadržavati legendu kartiranih jedinica i oznaka koje su na njoj ucrtane. U legendi su kartirane jedinice poredane vertikalno idući od najmlađe prema najstarijoj. Na geološkim kartama nalaze se slovno-brojčane oznake za pojedina geološka razdoblja u kombinaciji s bojama. Uz geološku kartu izrađuju se *geološki stup* i *geološki presjeci*. U pripadajućem tumaču geološke karte nalazi se opis građe i svih zabilježenih geoloških elemenata kao i povijest nastanka terena. Geološke karte dijele se prema mjerilu i sadržaju. Prema mjerilu sve geološke karte dijele se na pregledne geološke karte (1:100.000 i manje), osnovne ge-

ološke karte (1:100.000 do 1:10.000) te detaljne geološke karte i geološke planove (1:10.000 i krupnijeg mjerila). Prema sadržaju geološke karte mogu biti opće ili standardne te specijalne ili namjenske geološke karte. Opće geološke karte sadrže podatke o sastavu, starosti i strukturnoj građi terena. Opća geološka karta Republike Hrvatske je osnovna geološka karta mjerila 1:100.000, koja je podijeljena na listove, a uz kartu sadrži geološke stupove i profile kao i pripadajući tumač. U tijeku je izrada nove karte mjerila 1:50.000. Specijalne geološke karte prikazuju teren sa stanovišta jedne od geoloških disciplina. To su: geomorfološke karte, inženjerskogeološke karte, hidrogeološke karte, geokemijske karte, karte *geološkog hazarda*, karte mineralnih sirovina, tektonske karte, seizmotektonске karte i sl. Specijalne karte ponekad trebaju biti vrlo detaljne, pa se izrađuju i do mjerila 1:100. U izradi geoloških karata danas se često koriste metode *dajinskih istraživanja* (*fotogrametrija*, *lasersko skeniranje*, *satelitsko snimanje*).

Geološka vremenska ljestvica

(engl. [geologic time scale](#)) – vremenska ljestvica koja obuhvaća sva geološka *doba* u povijesti Zemlje. Jedinice (od kraćih prema duljim) jesu: *doba*, *epoha*, *period*, *era* i *eon*. Eoni su *arhaik*, *proterozoik* i *fanerozoik*. Ere fanerozoika su *paleozoik*, *mezozoik* i *kenozoik*, a periodi kenozoika su *paleogen* i *neogen*. Epohe neogena su *miocen* i *pliocen*. Doba *pleistocena* su *đelasij*, *kalařij*, *jonij* i *tarantij*.

Geološki blok dijagram (engl. [geological block diagram](#)) – trodimenzionalni prikaz tektonski poremećenih izdvojenih *litostratigrafskih jedinica* na obrađenom području. Geološki blok-dijagrami mogu biti sastavni dijelovi geološke karte.

Geološki hazard (engl. [geological hazard](#)) – skupina prirodnih opasnosti prouzročenih endogenim ili egzogenim silama odnosno *geodinamikom Zemlje*. To uključuje: pojavu *potresa*, erupcije *vulkana*, ekstremno velike valove (*tsunami*), različite tipove *pokreta masa* na kosinama, poplave, slijeganja terena te udare *asteroida*.

Geološki indeks čvrstoće (engl. [Geological strength index, GSI](#)) – ili GSI sustav u kojem se određuju značajke *stijenske mase* radi procjenjivanja njene čvrstoće *stijene*. Ovaj sustav klasifikacije je uveden za olakšavanje procjene inženjerskih parametara stijena, osobito onih koje u *mehanici stijena* ulaze u numeričke analize za projektiranje tunela, kosina i temelja. U tom se sustavu stijenska masa promatra kao mehanički kontinuum, a da se pritom ne gubi utjecaj geoloških značajki na mehanička svojstva stijena. Taj sustav također omogućava i olakšava terensko opisivanje stijenskih masa koje su inače teško opisive. GSI-sustav izведен je iz *RMR-klasifikacije*, s kojom je stoga i usporediv. Stijenska se masa također boduje u rasponu od 1 do 100. GSI-sustav ne uključuje *RQD-indeks* i stanje „*in situ*“ naprezanja. GSI-sustav koristi inženjerskogeološke značajke stijenske

mase, koje se vizualno procjenjuju na *izdancima*, zasjecima, čelima radilišta i istraživačkim bušotinama. U GSI-sustavu uvažena je činjenica da su osnovna inženjerskogeološka svojstva stijena prije svega definirana litološkim sastavom, *teksturom* i značajkama *diskontinuiteta*. Zbog toga se klasifikacijski postupak obavlja procjenom dvaju osnovnih svojstava stijenske mase: blokovitošću i značajkama diskontinuiteta, čime se na terenu jednostavno dobiva indeksni pokazatelj čvrstoće stijenske mase, koji je u velikoj mjeri ovisan o osnovnim geološkim značajkama stijena.

Geološki kompas (engl. [geological compass](#)) – instrument koji reagira na *Zemljino magnetsko polje*, a služi za određivanje strana svijeta. Pokretna magnetna igla uvijek se okreće prema magnetskom sjeveru. Geološki kompas razlikuje se od uobičajenog geografskog kompasa jer su na skali oko magnetne igle prikazani obrnuti položaji istoka i zapada radi izravnog očitanja azimuta. Ovaj kompas na sebi također ima ugrađen klinometar, bilo na poklopcu bilo unutar tijela kompasa te jednu li više libela. Zato je pomoću geološkog kompasa moguće odrediti neku ravninu u prostoru (*sloj, pukotina, krilobore, paraklaza rasjeda*) tako da se izmjeri pružanje (sjecište s horizontalnom ravninom), azimut smjera nagiba (kut koji zatvara smjer nagiba sa smjerom sjevera) i kut nagiba. Po načinu ugradnje klinometra razlikuju se različiti modeli geoloških kompasa.

Geološki presjek (engl. *geological cross-section*) – ili geološki profil stvarni je prikaz odnosa tektonski poremećenih izdvojenih *litostratigrafskih jedinica* na obrađenom području. Geološki presjeci često su sastavni dijelovi geološke karte.

Geološki stup (engl. *geological column*) – grafički prikaz redoslijeda taloženja, odnosno primarnih odnosa između izdvojenih *litostratigrafskih jedinica* na obrađenom području. Geološki stup često je sastavni dio geološke karte.

Geološko doba (engl. *geologic time*) – vremenski interval geološke povijesti Zemlje. Za rekonstrukciju događaja u Zemljinoj kori važno je poznavanje relativne ili absolutne starosti stijena. Kronološka klasifikacija u *istorijskoj geologiji* definirana je vremenskim rasponom nastanka određenih naslaga. Za određivanje relativne starosti koristi se metoda superpozicije, odnosno činjenice da su mladi slojevi taloženi iznad starijih, kao i paleontološka metoda pomoći provodnih *fosila*. Za određivanje absolutne starosti stijena primjenjuju se metode temeljene na radioaktivnom raspadu elemenata. Geološka vremenska ljestvica i kronostratigrafska ljestvica koriste jedinice različitih naziva, a obuhvaćaju sva razdoblja u povijesti Zemlje. Također se rabi i geomagnetska vremenska ljestvica.

Geološko inženjerstvo (engl. *Geological Engineering*) – interdisciplinarno područje u kojem se primjenjuju principi *geologije* za rješavanje inženjerskih i okolišnih problema. U geološ-

kom inženjerstvu primjenjuju se znanja iz *mehanike tla*, *mehanike stijena*, *inženjerske geologije*, *hidrologije*, *hidrogeologije* i *inženjerske geofizike*.

Geomagnetska vremenska ljestvica (engl. *geomagnetic time scale*)

– vremenska ljestvica izrađena na temelju podataka o izmjenama *Zemljiniog magnetskog polja*, koji su sačuvani u položaju magnetičnih minerala u *akrecijskoj zoni* na oceanskom dnu. Ova vremenska ljestvica obuhvaća uglavnom *fanerozoik*. Posljednja dva geomagnetska razdoblja obuhvaćaju *pleistocen*. To su Matuyama (2.58 Ma - 0.78 Ma) za stariji pleistocen i Bruhn (od 0.78 Ma do danas).

Geomedicina (engl. *Geomedicine*)

– proučava geografski raspored pojava bolesti te vezu između zdravlja i sastavnica geološkog okoliša.

Geomorfologija (engl. *Geomorphology*)

– znanost koja proučava postanak i razvoj reljefa kao i procese koji ga oblikuju. U modernoj geomorfologiji rabe se kvantitativne analize interakcija geomorfoloških procesa.

Geomorfološki procesi (engl. *geomorphological processes*)

– skup egzogenih i endogenih procesa koji oblikuju reljef na Zemlji.

Georadarsko mjerjenje (engl. *ground penetrating radar surveying*)

– metoda geofizičkih istraživanja koja koristi izvor elektromagnetskih valova u radarskom spektru, tj. kratkotrajne elektromagnetske impulse, i registrira dio

energije koja se reflektira na granicama materijala različitih svojstava. Služi za otkrivanje geološke građe u plitkom dijelu podzemlja.

Geosfera (engl. *geosphere*) – naziv za čvrsti dio Zemlje, iznad kojeg se nalaze hidrosfera i atmosfera.

Geotehničko inženjerstvo (engl. *Geotechnical Engineering*) – grana građevinarstva koja se bavi proučavanjem inženjerskog ponašanja tla i stijena u zoni građevinskih zahvata. Uključuje istraživanje “in-situ” uvjeta, koji su značajni za određenu građevinu.

Geoteknika (engl. *Geotechnics*) – znanstvena disciplina koja proučava ponašanje tla i stijenske mase pod opterećenjem građevina i njihova fizičko-mehanička svojstva kao građevnog materijala. Obuhvaća područje mehanika tla, mehanika stijena, inženjerske geologije, ali i dijelove inženjerske geofizike, hidrologije i hidrogeologije.

Geotektonika (engl. *Geotectonics*) – grana geologije koja proučava strukturne deformacije litosfere u globalnim razmjerima (tektonika ploča), za razliku od tektonike.

Geotermalna energija (engl. *geothermal energy*) – toplinska energija koja je nastala u unutrašnjosti Zemlje i pohranjena je u njoj. Određena je temperaturom materije. Smatra se da 20% geotermalne energije potječe iz razdoblja stvaranja Zemlje kao planeta, a 80% od radioaktivnog raspadanja u unutrašnjosti Zemlje.

Geotermalni gradijent (engl. *geothermal gradient*) – porast temperaturе od površine prema dubini izražen u °C za određeni razmak (100 m). Razlog porasta temperature je *geotermalna energija* u Zemlji. Veći geotermalni gradijent imaju područja s izraženim vulkanizmom.

Gijot (engl. *guyot*) – podmorsko uzvišenje (najčešće vulkanskog porijekla) zaravnjenoga vrha. Vrh *vulkana* nekada se nalazio iznad morske razine i erodiran je tijekom vremena, a potom tonjenjem morskog dna spušten ispod morske razine.

Ginc (engl. *Günz glaciation*) – ledeno doba prema klasifikaciji koja se koristi za područje Alpa. Trajalo je tijekom pleistocena (678 ka – 621 ka B. P.). Nakon ovog doba slijedi Ginc-mindelski interglacial.

Gips (engl. *gypsum, plaster stone*) – ili sadra je mineral kalcijskog sulfata s vodom ($\text{CaSO}_4 \times 2\text{H}_2\text{O}$). Naziv gips ili sadrenac koristi se i za evaporitnu sedimentnu stijenu. Stijena gips nastala je isparavanjem voda u jezerima i zatvorenim morskim bazenima. Kristalasti finozrnasti bijeli gips naziva se alabaster, a često se upotrebljavao u kiparstvu. Pečenjem gipsa na 120 °C gubi se 1.5 molekule vode, čime se dobije građevinski gips. Takav gips ima svojstvo da vodu primi u sebe i skrutne se, kristalizira. Gips se dodaje portland-cementu kao usporivač. Mineral gips nastaje u kamenu karbonatnog sastava i u vapnenačkoj žbuci djelovanjem sumporne kiseline iz kiselih

kiša. Tako nastali gips pospješuje površinsko kemijsko *trošenje* i raspadanje kamena i žbuke.

Glacijal (engl. *glacial age*) – ili *ledeno doba* naziv je za razdoblja u prošlosti Zemlje kada je prevladavala hladna klima.

Glacijalni maksimum (engl. *glacial maximum*) – vremenski interval *ledenog doba* u kome su *ledenjaci* dostigli najveću rasprostranjenost.

Glacijalni minimum (engl. *glacial minimum*) – vremenski interval *ledenog doba* u kojem su *ledenjaci* imali najmanju rasprostranjenost.

Glacijalni sedimenti (eng. *glacial sediments*) – naslage nastale djelovanjem *ledenjaka* u polarnim ili visokoplaninskim predjelima. Pomicanjem ledenjaka niz padinu nastaje erozija *tla i stijena* u podlozi i postupno se produbljuje dolina. Pritom se prenosi velika količina *sedimenata* (*ledenjački drift*). Otapanjem ledenjaka preostaje velika količina nesortiranih sedimenata (*tili*) koji tvore nakupinu nazvanu *morena*. Ako se glacijalne naslage erodiraju i dalje prenose vodenim tokovima, mogu nastati *fluvioglacijalni sedimenti*.

Glacioeustazija (engl. *glacioeustasy*) – teorija prema kojoj razina mora raste tijekom *interglacijsala* zbog topljenja kontinentalnog leda, a pada tijekom *ledenog doba* zbog povećanja volumena *ledenjaka* na kopnu.

Glacis (engl. *glacis*) – kontinuiran niz lateralno povezanih sedimentnih

tijela pretežito lepezastog oblika i različite veličine. Ta tijela sastavljena su od naslaga nastalih *erozijom* pa istaloženih na kosini.

Glečer (engl. *gletscher*) – naziv za planinski tip *ledenjaka*.

Glina (engl. *clay*) – pelitni sediment odnosno tip *sitnozrnastog tla* koji sadrži više od 2/3 čestica manjih od 0.002 mm. Primarno se sastoji od različitih minerala *glina* koji značajno utječu na njena svojstva. Gline vlaženjem ili sušenjem mijenjaju *konzistenciju*, a u dodiru s vodom mogu znatno povećati svoj obujam (*bubrenje*). Glina dovoljno zasićena *pelikularnom vodom* je plastična, a u suhom stanju kruta. Svojstva glina bitno ovise o vrsti minerala koje sadrže.

Glinac (engl. *claystone*) – ili argilit jest *sitnozrasta sedimentna stijena* s prevladavajućim udjelom *minerala gline*.

Gnajs (engl. *gneiss*) – *metamorfna stijena* škriljave *teksture* nastala u procesu regionalne i plutonske metamorfoze iz stijena kao što su *granit*, *grano-diorit*, *kvarcni pješčenjak*. Gnajs može nastati i iz *sedimentnih stijena* koje sadrže *minerale glina*. Gnajs pripada skupini *kristalastih škriljavaca visokog stupnja metamorfoze*.

Gondvana (engl. *Gondwana*) – južni dio superkontinenta *Pangea* koji su tijekom mlađeg *paleozoika* tvorila područja današnje Afrike, Južne Amerike, Indije, Australije i Antartike. Gondvana se počela raspadati tijekom *mezozoika*.

Gorski udar (engl. [rock burst](#)) – nago i često silovit slom stijenske mase u tunelima, rudarskim okнима, dubokim kopovima koji je posljedica velikog naprezanja u stijeni i naglog oslobođanja akumulirane energije.

Granica elastičnosti (engl. [elastic limit](#)) – granična veličina naprezanja iznad kojega se u krutom tijelu stvaraju nepovratne deformacije. Kada naprezanje premaši granicu elastičnosti, u *stijenskoj masi* nastaju *plastične deformacije (boranje)* ili *krte deformacije (rasjedanje)*, uz nastanak pukotina.

Granit (engl. [granite](#)) – široko rasprostranjena kisela *intruzivna stijena (felsična magmatska stijena)* zrnaste strukture. To je polimineralka stijena koja se sastoji od kvarca (od 20% do 40%), *feldspata* (od 50% do 80%) i *tinjaca* (od 3% do 10%). Boja granita promjenjiva je i kreće se u različitim nijansama od sivo bijele do crvenkaste. Često se koristi kao arhitektonsko-građevni kamen.

Granodiorit (engl. [granodiorite](#)) – *intruzivna stijena (felsična magatska stijena)* kiselog sastava. Ima manje kvarca i više *plagioklasa* i *feldspata* od granita. Koristi se kao arhitektonsko-građevni kamen.

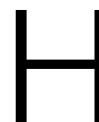
Granulit (engl. [granulite](#)) – metamorfna stijena iz skupine *kristalastih škriňavaca*. Nastala je u procesu visokog stupnja *metamorfizma* pri ekstremnom tlaku i temperaturi.

Granulometrijski sastav (engl. [granulometric composition](#)) – relativni odnos veličina čvrstih čestica u *tlu* koji se određuje standardnim laboratorijskim ispitivanjima.

Grauvaka (engl. [greywacke](#)) – naziv za vrstu pješčenjaka odnosno *klastičnu sedimentnu stijenu*. To je nečist tip pješčenjaka koji osim pijeska sadrži i više od 15% zrna *gline* i *praha*. Grauvake mogu biti litične grauvake (uz *kvarc* sadrže i odlomke stijena) i feldspatske grauvake (sadrže *kvarc* i *feldspate*).

Gravimetrijska mjerena (engl. [gravity surveying](#)) – metoda *geofizičkih istraživanja* koja se temelji na opažanju promjena u gravitacijskom polju Zemlje. To je jedna od najstarijih geofizičkih metoda koja se primjenjivala u otkrivanju ležišta *ugljikovodika* prije razvoja drugih metoda. Razvojem preciznih instrumenata (gravimetara) gravimetrijska metoda uspješno se koristi u otkrivanju podzemnih šupljina u kršu.

Gustoća hidrografske mreže (engl. [drainage density](#)) – ukupna duljina vodotoka po km^2 u slivnom području, izmjerena „in situ“ ili na digitalnom modelu terena.

Hadij (engl. [Hadean](#)) – ili predarhaik je najstarije razdoblje u geološkoj povijesti Zemlje. Počeo je prije 4600 Ma,

nakon astralne faze u razvoju Zemlje i traje do prije 4000 Ma.

Halidi (engl. [halides](#)) – spojevi koji sadrže halogeni element u oksidacijskom stanju. Halidima pripadaju slijedeće grupe *minerala*: fluoridi, kloridi, bromidi i jodidi.

Hazard (engl. [hazard](#)) – vjerojatnost pojavljivanja potencijalno štetnih prirodnih pojava (*prirodni hazard*) i/ili uzrokovanih ljudskom aktivnošću (antropogeni hazard) u određenom razdoblju i unutar nekog prostora. Hazardi svih tipova mogu imati primarne, sekundarne i tercijarne efekte. Primarni efekti uključuju sam proces (npr. rušenje građevina), sekundarni efekti prouzročeni su primarnim efektima (npr. poplave i požari), dok su tercijarni efekti dugo-trajne promjene okoliša.

Heterogenost stijene (engl. [heterogeneity of rock](#)) – karakteristika stijene ili stijenske mase da ima raznolik prostorni raspored veličine i vrste *minerala* u promatranom veličinskom području. Heterogena stijenska masa može imati velike razlike u mehaničkim svojstvima kao što su jednoosna tlačna čvrstoća i *deformabilnost*. To je česta karakteristika *fliša*.

Hidrogeologija (engl. [Hydrogeology](#)) – grana *geologije* i specijalistička znanstvena disciplina koja proučava *podzemne vode*, njihov postanak, kakovost odnosno kemijski i mikrobiološki sastav, rasprostiranje i dinamiku, količinu kao i djelovanje u *litosferi*. Hidro-

geologija se također bavi korištenjem i zaštitom podzemnih voda. Kao grana *geologije* hidrogeologija je povezana s *petrologijom*, *pedologijom*, *inženjerskom geologijom*, *hidrologijom*, hidrauličkom, klimatologijom, eksploracijom mineralnih sirovina, izvedbom površinskih i podzemnih akumulacija, irrigacijom i melioracijom.

Hidrografija (engl. [Hydrography](#)) – dio *hidrologije* koji se bavi opisom prirodnih obilježja voda.

Hidroksidi (engl. [hydroxides](#)) – grupa *minerala* odnosno spojevi kojima je anion hidroksid-ion ili spojevi koji u anionu uz kisik sadrže i hidroksid-ion. U spojevima koji imaju slojevitu rešetku većinom prevladavaju slabe Van der Waalsove sile, pa se odlikuju *kalavošću* po slojevima. Najvažniji hidroksid je voda.

Hidrologija (engl. [Hydrology](#)) – znanost o *površinskoj vodi*, njenim fizičkim i biokemijskim svojstvima i utjecaju. Hidrologija proučava raspored vode u prostoru i vremenu (*hidrološki ciklus*).

Hidrološki ciklus (engl. [hydrological cycle](#)) – globalni kružni tok kretanja vode počevši od vodene pare u atmosferi koja se kondenzira i u obliku padalina dospijeva na površinu Zemlje (*precipitacija*). Dio vode isparava u atmosferu, drugi dio teče površinski, a treći dio propire kroz *tlo* napajajući *podzemne vode*. *Površinske* i *podzemne vode* teku do rijeka, a one se ulijevaju u jezera, mora i oceane. Iz oceana voda evaporira u

atmosferu. Dio te vode vraća se u obliku padalina u oceane, a dio zaostaje na kopnu. To se kretanje odvija između atmosfere, geofsere i biosfere. Na taj način voden i ciklus integrira većinu važnih ekosustava i snažno utječe na brzinu i vrstu procesa među njima. Uvjeti na Zemlji upravo su takvi da podržavaju kontinuiranu obnovu i recikliranje vode, što pokreće mnoge geokemijske sustave. Krećući se u hidrološkom ciklusu, voda sudjeluje i u kemijskim reakcijama s atmosferskim plinovima, mineralima u stijenama, biljkama i drugim tvarima. Rezultat su tih događanja promjene kemijskog sastava vode, ali i promjene tvari s kojom voda reagira. Te promjene, zajedno s neakvatičkim promjenama u atmosferi, uspostavljaju ukupne kemijske uvjete na površini Zemlje. Globalni geokemijski ciklus glavnih kemijskih elemenata (Na, K, Ca, Mg, Si, C, N, S, P, Cl, O i H) usko je povezan s hidrološkim ciklусom.

Hidrosfera (engl. [hydrosphere](#)) – naziv za omotač, odnosno dinamičku masu vode na *Zemlji*, koja je u neprekidnom pokretu. Voda isparavanjem s kopna i oceana odlazi u *atmosferu*, a vraća se u obliku padalina. Većina vode nalazi se u oceanima (*hidrološki ciklus*). Prijelaz između vode u vodenu paru i obratno glavni je oblik transporta energije na Zemljinoj površini. Zaledeni dio vodene mase u *ledenim pokrovima* i *dolinskim ledenjacima* naziva se kriosfera.

Hidrostatsko naprezanje (engl. [hydrostatic pressure](#)) – ili izotropno

naprezanje ima normalne komponente naprezanja jednake u svim smjerovima, dok je posmično naprezanje jednako nuli. Karakteristično je za tekućine. *Stijenska masa* podvrgнутa je tom tipu naprezanja u dubljim zonama *litosfere*.

Hidrotermalna voda (engl. [hydrothermal water](#)) – voda koja ima povišenu temperaturu i veću koncentraciju otopljenih minerala.

Higroskopna voda (engl. [hygroscopic water, hygroscopic moisture](#)) – nalazi se u obliku molekula po zidovima pora, pa djelomice ili potpuno obavlja čestice minerala. Molekule vode vezane su za čvrste čestice silom većom od 31 bara, koja s udaljavanjem naglo opada, pa se na udaljenosti većoj od 0.5 mikrona više ne osjeća. Veliki volumen higroskopne vode sadrži *glina* zbog velike specifične površine čestica. Higroskopna voda ne prenosi hidrostatski tlak i ne podliježe gravitaciji.

Hijatus (engl. [hiatus](#)) – ili stratigrafska praznina je prekid u taloženju sedimenata koji je obilježen regionalnom diskordancijom.

Hipoabisalne magmatske stijene (engl. [hypabissal igneous rocks](#)) – ili žilne stijene najčešće se nalaze iznad velikih intruziva magmatskih stijena. Najvažnije žilne stijene su *aplit*, *pegmatit* i *lamprofir*. Ponegdje se nalaze uz efuzivne stijene ili u obliku žila u sedimentnim i metamorfnim stijenama.

Hipocentar (engl. *hypocentre, focus of earthquake*) – ili žarište potresa mjesto je nastanka potresa u *litosferi*, iz kojeg se šire longitudinalni i transverzalni *seizmički valovi*.

Historijska geologija (engl. *Historical Geology*) – grana *geologije* koja rabi geološke principe i tehnike za rekonstrukciju i razumijevanje geološke povijesti *Zemlje*. Historijska geologija fokusira se na geološke procese koji su mijenjali Zemlju kao samostalno svemirsko tijelo. Proučava promjene položaja kopna i mora, promjene klime i razvoj života na Zemlji. Bavi se razvrstavanjem stijena u *Zemljinoj kori* prema redoslijedu njihova postanka, na temelju njihove relativne i apsolutne starosti.

Hod rasjeda (engl. *heave of fault*) – horizontalna komponenta pomaka po *paraklazi rasjeda*.

Holocen (engl. *Holocene*) – mlađe geološko doba *kvartara*, koje slijedi nakon završetka *pleistocena*. Holocen je počeo pred 11.700 godina.

Holokarst (engl. *holokarst*) – naziv za potpuno razvijen krš.

Homogenost stijene (engl. *homogeneity of rock*) – karakteristika stijene ili *stijenske mase* da ima jednolik prostorni raspored veličine i vrste *minerala* u promatranom veličinskom području. Homogena stijenska masa često ima male razlike u mehaničkim svojstvima.

Hornblenda (engl. *hornblende*) – silikatni *mineral* iz skupine *amfibola*.

Hornfels (engl. *hornfels*) – ili kornit je *metamorfna stijena* silikatnog mineralnog sastava. Nastala je u procesu *kontaktnog metamorfizma* i nema škriljavu tekstuру.

Horst (engl. *horst*) – drugi naziv za *timor*.

Humus (engl. *humus*) – organska tvar u *tlu*, nastala većinom od potpuno ili djelomično raspadnutih ostataka biljaka. *O-horizont* sadrži pretežito humus.

Illit (engl. *illite*) – naziv za jednu vrstu minerala *glina*.

In situ naprezanje (engl. *in situ stress*) – ili lokalno naprezanje u *litosferi* uzrokovano je težinom krovine u promatranom dijelu *stijenske mase*, ali i *tektonskim pokretima* i *erozijom*. In situ naprezanje sporo se mijenja. Nagle promjene veličine naprezanja mogu biti prouzročene zbog pojave *vulkanizma*, većim gravitacijskim pokretima na površini *Zemlje* kao i *potresima*.

Inducirano naprezanje (engl. *induced stress*) – ili sekundarno naprezanje u *litosferi* posljedica je antropogenog utjecaja kao što su gradnja, iskopi, nasipavanje, punjenje ili praznjenje akumulacija vode i sl. Može se brzo mijenjati za razliku od *in situ naprezanja*.

Infiltracija (engl. [infiltration](#)) – proces ulaza površinske ili podzemne vode u tlo ili stijensku masu kroz pore ili pukotine.

Infralitoral (engl. [infralittoral zone](#)) – ili infralitoralna stepenica pojas je obale koji je stalno pokriven morem. U ovom pojasu izražena je bioerozija u karbonatnim stijenama.

Intenzitet potresa (engl. [seismic intensity](#)) – mjera učinka potresa na ljude i objekte; izražava se ljestvicama intenziteta. Prva suvremena ljestvica korištena za određivanje intenziteta potresa na Zemljinoj površini bila je RF-ljestvica (Rossi–Forel) krajem 19. stoljeća, imala je raspon od 10 stupnjeva (I-X⁰). MCS-ljestvica (Mercalli–Cancani–Sieberg) u uporabi je u većem području Europe, pa tako i u Hrvatskoj, od 1917. godine. Ima 12 stupnjeva (I - XII⁰). U SAD-u se od 1931. godine koristi MM-ljestvica (Modified Mercalli), koja također ima 12 stupnjeva. U Japanu i na Tajvanu koristi se Japan Meteorological Agency Seismic Intensity Scale, koja ima raspon od 7 stupnjeva. U drugoj polovini 20. stoljeća u Europi se počinje koristiti MSK-64-ljestvica (Medvedev–Sponheuer–Karnik) ili UNESCO-ljestvica, koja je potpunija od MSC-ljestvice. Prema otpornosti na razorni učinak potresa ova ljestvica razlikuje tri tipa zgrada i pet stupnjeva oštećenja. MSK-64-ljestvica evoluirala je najprije u MSK-78-ljestvicu, a nakon toga u Europsku makroseizmičku ljestvicu (EMS-98). Obje ljestvice također imaju

raspon od 12 stupnjeva. Potres intenziteta III⁰ (trećeg stupnja) jedva se može osjetiti, intenziteta VI⁰ može prouzročiti manje štete na građevinama, kod onog intenziteta IX⁰ većina klasično građenih zgrada biva teško oštećena ili srušena, a pri intenzitetu XII⁰ praktično sve građevine bivaju srušene.

Interglacijal (engl. [interglacial](#)) – topliji klimatski period unutar ledenog doba.

Intergranularna poroznost (engl. [primary porosity](#)) – naziv za međuzrnsku ili primarnu poroznost, koja je svojstvena svim vrstama tla i klastičnim sedimentnim stijenama.

Interstadijal (engl. [interstadial](#)) – toplo klimatsko razdoblje, kraćeg trajanja, unutar interglacijala.

Intruzivne stijene (engl. [intrusive rocks](#)) - ili dubinske (plutonske) magmatske stijene nastale su postupnim hlađenjem i kristalizacijom magme u unutrašnjosti Zemlje.

Inženjerska geofizika (engl. [Engineering Geophysics](#)) – grana geofizike koja proučava sastav, građu, fizička svojstva i stanja sredina na kojima će se izvesti građevinski zahvati, na stijeni ili tlu. Kod toga se koriste različite metode geofizičkih istraživanja.

Inženjerska geologija (engl. [Engineering Geology](#)) – specijalistička znanstvena disciplina i grana geologije koja proučava geološku građu, geološke procese kao i mineraloško-

petrografske i fizičko-mehaničke značajke *tla* i *stijena* za potrebe građenja. Njezinim se rezultatima određuju uvjeti gradnje, predviđaju promjene u terenu koje mogu biti izazvane suvremenim *egzogenim* i *endogenim procesima* i pojavama kao i njihov utjecaj na građevinu. Inženjerska geologija također se bavi predviđanjem, razvojem preventivnih mjera i ublažavanjem posljedica *geološkog hazarda*. Inženjerska je geologija srodnna mehanici tla i mehanici stijena, pa se zato smatra dijelom *geotehnike*.

Inženjerskogeološko istraživanje (engl. *engineering geological investigation*) – detaljno proučavanje svih inženjerskogeoloških značajki *tla* i *stijena* na nekom terenu pomoću terenskih i laboratorijskih metoda. Pravodobnim obavljanjem tih istraživanja mogu se otkloniti ili bitno umanjiti negativni utjecaji suvremenih *egzogenih* i *endogenih procesa*, odnosno umanjiti *rizik* prouzročen određenim oblicima *geološkog hazarda*. Inženjerskogeološko kartiranje, kao jedna od faza geotehničkog istraživanja, prethodi *geofizičkim istraživanjima* i *istraživačkom bušenju*. Kartiranjem se dobivaju podaci o litološkoj građi, morfološkim i hidrogeološkim pojavama, fizičko-mehaničkim i strukturno-tektonskim značajkama stijena kao i o suvremenim egzogenim pojavama. Velik broj raznovrsnih podataka prikupljen inženjerskogeološkim istraživanjima koristi se u statističkim analizama. Također se prikazuje kvalitativan i kvantitativan opis svih izdvo-

jenih inženjerskogeoloških jedinica, a obično služi za izradu inženjerskogeološkog modela. Podaci inženjerskogeološkog istraživanja prikazuju se na inženjerskogeološkim kartama različitih mjerila.

Istraživačka bušotina (engl. *ground investigation borehole*) – pomoću bušačeg stroja napravljena vertikalna, horizontalna ili kosa bušotina u *tlu* ili *stijenskoj masi*. U bušotini se mogu obavljati različite vrste karotažnih mjerenja (*geofizička istraživanja*). Može se mjeriti brzina prolaska *seizmičkih valova* (down-hole i crosshole-metoda), specifični električni otpor ili spontani potencijal, apsorpција gama ili neutron-skih zraka, pripadna radioaktivnost i sl. Ugradnjom *piezometara* bušotine se mogu koristiti za mjerenje promjene razine podzemne vode.

Istraživačko bušenje (engl. *ground investigation drilling*) – značajna metoda u istraživanju geološke građe i fizičko-mehaničkih značajki *tla* i *stijena*, čija je svrha izrada *istraživačke bušotine*. U *inženjerskoj geologiji*, *hidrogeologiji* i *geotehnici* najčešće se rabi rotacijski način bušenja, prilikom čega se iz bušotine vadi cijelokupni materijal. Dobiveni komadi tla ili stijene cilindričnog oblika su *bušača jezgra*, koja se pohranjuje u odgovarajuće sanduke. Istraživačkim bušenjem mogu se dobiti točkasti podaci o geološkoj građi terena, koji su velike točnosti.

Izdanak (engl. *outcrop*) – dio *stijenske mase* vidljiv na površini terena.

Izoklinalna bora (engl. *isoclinal fold*) – tip bore koja ima približno paralelna krila.

Izoseista (engl. *isoseismal line*) – zatvorena linija koja spaja mjesta istog intenziteta potresa na površini Zemlje.

Izostazija (engl. *isostasy*) – geološka zakonitost u skladu s kojom litosferne ploče različito tonu u *astenosferu*, ovisno o svojoj gustoći.

Izotropija (engl. *isotropy*) – osobina krutih tijela da u različitim smjerovima imaju ista fizička svojstva (elastičnost, indeks loma svjetlosti, topplinska vodljivost i sl.). Jedino su *minerali* iz kubične klase izotropni.

Izvor (engl. *spring*) – mjesto istjecanja podzemne vode na površini Zemlje. Prema načinu istjecanja izvori se općenito dijele na silazne, uzlazne i preljevne.

J

Jama (engl. *shaft*) - vertikalno udubljenje strmih strana i manjeg promjera. Česta je geomorfološka pojava u kršu.

Jaružanje (engl. *gullyning*) – proces intenzivnog odnošenja površinskog sloja *tla* ili *stijene* zahvaćene *trošenjem* zbog koncentriranog linijskog toka površinske vode na kosini. Kod toga nastaju jaruge različite dubine. Proces jaružanja je nastavak zajedničkog djelovanja

procesa *spiranja* i *brazdanja*. Počinje se događati kada površinski plošni i linearni tok vode međusobno djelujući dobivaju sve veću energiju koja uzrokuje produbljivanje brazdi sve do točke na *slivu* u kojoj se počinju stvarati jaruge.

Jezgra antiklinale (engl. *core of anticline*) – središnja zona *antiklinale*, koja se nalazi u istoj osnoj plohi kao *tjeme antiklinale*.

Jezgra sinklinale (engl. *core of syncline*) – središnja zona *sinklinale*, koja se nalazi u istoj osnoj plohi kao *dno sinklinale*.

Jonij (engl. *Ionian*) – geološko doba prema *geološkoj vremenskoj ljestvici*. Rabi se za marinško područje Midditerana, a obuhvaća srednji *pleistocen* (0,78 Ma do 0,12 Ma).

Jura (engl. *Jurassic*) – srednji period mezozoika koji je trajao približno 56 milijuna godina (201,3 Ma do 145,0 Ma). Jura ima tri epohе.

Juvenilna voda (engl. *juvenile water*) – tip *podzemne vode* koja nastaje kondenzacijom iz *magme*. Ovaj tip vode često ima povišenu mineralizaciju.

K

Kalabrij (engl. *Calabrian*) – obuhvaća mlađe doba donjeg *pleistocena* (1,81 Ma do 0,78 Ma) prema *geološkoj vremenskoj ljestvici*, a rabi se za marin-

sko područje Mediterana. Dijeli se na tri manja doba: santemij (Santemian), emilij (Emilian) i sicilij (Sicilian).

Kalavost (engl. *cleavage*) – sustav ravnina po kojima se mineral može lako razdvojiti, a nastaje kao rezultat slabijih međusobnih kemijskih veza atoma. Neki minerali nemaju kalavost (*dijamant*, *kvarc*), neki imaju jednu plohu kalavosti (*tinjci*), a neki više njih (*kalcit*). Kalavost može biti: savršena, nesavršena, dobra, jasna, nejasna i slaba.

Kalcedon (engl. *chalcedony*) – kriptokristalasti *kvarc*. Ahat je varijetet kalcedona, prepoznatljiv po koncentričnim slojevima različite boje.

Kalcilit (engl. *calci-lutite*) – karbonatna stijena u kojoj prevladavaju zrna *kalcita* veličine praha i gline.

Kalcit (engl. *calcite*) – mineral iz skupine karbonata odnosno kristalizirani kalcijev karbonat (CaCO_3). Kristalizira u heksagonskom sustavu, u formama romboedra i skalenoedra. Polimorfna modifikacija kalcijskog karbonata je *aragonit*. Kalcit tvori izomorfni niz s magnezitom (MgCO_3), pa se razlikuju niskomagnezijski kalcit (< 4% MgCO_3) i visokomagnezijski kalcit (4%–28% MgCO_3). Kristali kalcita su staklastog sjaja, izražene kalavosti i male tvrdocene (3 prema *Mohsovoj ljestvici*). Obično su bezbojni i prozirni, ali mogu biti obojeni. Kalcit je raširen mineral i bitan sastojak karbonatnih stijena, posebice vapnenaca i mramora. U vodi, kao što je atmosferska, koja sadrži ugljične ki-

seline, kalcit se pretvara u lakotopljivi kalcijski bikarbonat, koji se iz vode ponovno izlučuje kao kalcit. Na taj način nastaju speleotemi u špiljama, a sedra uz slapove krških rijeka.

Kaldera (engl. *caldera*) – široka plitka depresija tanjurastog oblika na vrhu vulkana. Nastala je uslijed urušavanja vulkanskog stošca. U mnogim kalderama nastala su jezera.

Kalkarenit (engl. *calcarenite*) – karbonatna stijena u kojoj prevladavaju zrna *kalcita* veličine pijeska.

Kalkrudit (engl. *calc-rudite*) – karbonatna stijena u kojoj prevladavaju vapnenačka zrna veličine šljunka.

Kambrij (engl. *Cambrian*) – najstariji period paleozoika, koji je trajao gotovo 56 milijuna godina (541,0 Ma do 485,4 Ma). Kambrij ima četiri epohе. Početkom toga geološkog razdoblja počinje značajna diferencijacija života na Zemlji.

Kamen (engl. *stone*) – prirodno, ručno, strojno ili eksplozivom odvaljen komad stijene. Odlikuje se sklopom (struktura i tekstura) i mineralnim sastavom. To je i opći naziv za prirodno gradivo koje se nakon prerade bez promjene sklopa i sastava upotrebljava u građevinarstvu kao arhitektonsko-građevni i tehničko-građevni kamen. Kamenolom je površinski kop u kojem se eksploatira kamen.

Kamena lavina (engl. *rock avalanche*) – tip naglog i vrlo brzog (do 500 km/h)

pokreta velike količine kamenih odlomaka i blokova *stijena* izmiješanih sa zrakom niz padinu. Kamene lavine česte su na vrlo strmim padinama *vulkana*.

Kamenolom (engl. *quarry*) – mjesto na kojem se vrši eksploracija arhitektonsko-građevnog ili tehničko-građevnog kamena.

Kanjon (engl. *canyon*) – riječna dolina vrlo strmih do vertikalnih strana.

Kaolinit (engl. *kaolinite*) – naziv za vrstu minerala *glina*.

Kapacitet vodotoka (engl. *stream capacity*) – količina sedimenata koja se može prenositi u zadanim uvjetima toka vode kroz korito (*pronos nanosa*).

Kapilarna voda (eng. *capillary water*) – pojas podzemne vode u vodoznoj zoni u kojem se voda podiže kroz pore iznad vodnog lica zbog površinske napetosti. Kapilarno dizanje seže do izjednačenja adhezijske i gravitacijske sile. Što su pore uže, kapilarno dizanje može biti veće.

Karbon (engl. *Carboniferous*) – period paleozoika u kojem je život osim u morima već bio raširen i na kopnu. Ovo geološko doba ima šest epoha, a trajalo je oko 60 milijuna godina (358,9 Ma do 298,9 Ma).

Karbonati (engl. *carbonates*) – naziv za skupinu minerala, od kojih su najvažniji petrogeni minerali *kalcit*, *aragonit*, *dolomit*, siderit (FeCO_3) i magnezit (MgCO_3).

Karbonatna platforma (engl. *carbonate platform*) – prostrano područje na kontinentskom pragu na kojem se u dugom razdoblju održavao okoliš *taloženja* plitkomorskih karbonatnih sedimenata biogenetskog i klasičnog podrijetla. Taloženjem od srednjeg *trijasa* do *paleogena* na jadranskoj karbonatnoj platformi nastale su *karbonatne stijene* debljine > 5000 m.

Karbonatne stijene (engl. *carbonate rocks*) – sedimentne i metamorfne stijene sastavljene pretežito od minerala iz karbonatne skupine: *kalcita* i *dolomita*. Karbonatne sedimentne stijene mogu nastati na više načina. Razlikuju se stijene čiji su sastojci klasičnog (terigenog), kemijskog (hidrogenog) i biogenog (organogenog) podrijetla. Krupnozrnasta klasična vapnenačka stijena je *kalkrudit*, srednjezrnasta *kalkarenit*, a sitnozrnasta *kalcilutit*. U karbonatne sedimentne stijene ubrajaju se *vapnenci*, dolomitični *vapnenci* i *dolomiti*, među kojima postoje postupni prijelazi. Nečiste karbonatne stijene sadrže i silikatne minerale veličine *pijeska*, *praha* i *gline*, kao i druge minerale. Metamorfna karbonatna stijena je *mramor*. Sedimentne karbonatne stijene vrlo su raširene u Hrvatskoj. Najvažniji su izvor tehničkog građevnog kamena, a često se koriste i kao arhitektonsko-građevni kamen.

Kataklastiti (engl. *cataclastites*) – ili kataklastične stijene nastale su mehaničkim usitnjavanjem i drobljenjem starijih stijena u procesu kinetičke metamorfoze kod nižih temperatura

i snažnog stresa. U kataklastične stijene ubrajaju se *kataklastične breče* i *miloniti*.

Kataklastična breča (engl. *cataclastic breccia*) – *metamorfna stijena* nastala drobljenjem prvotnih stijena u procesu *dinamičkog metamorfizma* kod nižih temperatura i snažnog usmjerenog tlaka. Često se nalazi uz *rasjede* i *navlake*.

Kaverna (engl. *cavern*) – *pukotina* proširena procesima *trošenja u stenskoj masi*. Nema vidljiv ulaz s površine kao *jama* ili *špilja*. Kaverne su česte u području krša

Kemijsko trošenje (engl. *chemical weathering*) – ili *dekompozicija* tip je razgradnje ili *trošenja stijena*. Kemijsko trošenje zbiva se uslijed djelovanja vode obogaćene agresivnim kiselinama. Ono ovisi o klimi, pa je u ekvatorijalnom pojasu od 8 do 10 puta brže u odnosu na predjele umjerene klime. Najotporniji petrogeni mineral je *kvarc*. Kemijskom razgradnjom stijena koje sadrže *minerale* iz skupine *silikata* nastaju *gline*, a kemijskom razgradnjom *karbonatnih stijena* nastaje od netopivih primjesa nastaje *crvenica*.

Kenozoik (engl. *Cenozoic*) – najmlađa geološka era *fanerozoika*, koja je počela prije 66,0 milijuna godina. Dijeli se na dva perioda: *paleogen* i *neogen*.

Kisele magmatske stijene (engl. *acid igneous rocks*) – ili *felsične magmatske stijene* sadrže više od 63% SiO_2 težinske komponente.

Klasifikacija tla (engl. *soil classification*) – ili geotehnička klasifikacija *tla* temelji se na jednostavnim testovima i analizama radi svrstavanja tla u grupe sličnih svojstava i omogućava procjenu općenitih geotehničkih svojstava. Klasifikacija tla koristi standardizirane nazine i simbole, što omogućuje lakšu komunikaciju među inženjerima. Postoji više klasifikacija tla, od kojih su najviše korištene USCS i ISO. USCS ili Unified Soil Classification System (ASTM D2487-06, 2006) razlikuje četiri osnovne grupe tla: krupozrnasta (*šljunak* – G i *pjesak* – S), sitnozrnasta (*prah* – M i *glina* – C), organska tvar (O) i *treset* (Pt). Za klasifikaciju *krupozrnastog tla* kriterij je *granulometrijski sastav*, a za *sitnozrnasto tlo* značajke *plastičnosti*. Prema klasifikaciji ISO 14688-2:2004(E) razlikuju se vrlo krupozrnasto tlo (*blok* i *oblutak*), krupozrnasto (*šljunak* i *pjesak*) i sitnozrnasto (*prah* i *glina*). Ova se klasifikacija temelji na određivanju *granulometrijskog sastava* za krupozrnasta tla i značajke plastičnosti za sitnozrnasta tla.

Klastična struktura (engl. *clastic texture*) – tip strukture karakterističan za *piroklastične* i *klastične sedimentne stijene*. Detritična mineralna zrna i odломci stijene okruženi su sitnozrnastom osnovom: matriksom i cementom te šupljinama (porama).

Klastične sedimentne stijene (engl. *clastic sedimentary rocks*) – skupina *sedimentnih stijena* stvorenih vezivanjem ili cementacijom čestica

nastalih fizičkom razgradnjom (*deintegracija*) magmatskih, metamorfnih i starijih sedimentnih stijena. S obzirom na veličinu sastojaka razlikuju se krupno, srednje i sitnozrnaste stijene. Krupnozrnaste klastične stijene (ruditi ili psefiti) imaju prevladavajuću veličinu zrna veću od 2 mm. Njihovi su osnovni tipovi *breče* i *konglomerati*, kao ekvivalenti kršju i šljunku. Srednjezrnaste klastične stijene ili *areniti* imaju najčešću veličinu sastojaka od 0.06 do 2.0 mm. Osnovni je tip *pješčenjak*, kao ekvivalent pijesku. Sitnozrnaste klastične stijene (lutiti ili peliti) imaju čestice veličine manje od 0.06 mm ili čestice veličine praha i *gline*. Najčešća stijene homogene *teksture* je *prašac*, dok *šejl* ima izraženu *kalavost*. Posebna su skupina vulkanoklastične ili *piroklastične stijene*, nastale od čestica izbačenih erupcijom vulkana.

Klif (engl. *cliff*) ili strmac – litica vrlo strmog nagiba usjećena u obalu tijekom procesa *marinske erozije*. U podnožju klifa nalazi se *marinska terasa*.

Klinasti slom (engl. *wedge failure*) – tip *pokreta masa u stijeni*. Nastaje pomakom po dvama ili više *diskontinuiteta* nakon prekoračenja njihove čvrstoće. Ti su diskontinuiteti nepovoljno orijentirani u odnosu na prirodnu ili umjetnu kosinu u slučaju kada njihova presječnica ima manji kut nagiba od nagiba kosine, ali veći od kuta *unutrašnjeg trenja* u *stijenskoj masi*.

Klizanje (engl. *landsliding*, *sliding*) – proces otkidanja pa zatim translacijs-

skog ili rotacijskog *pokreta masa* odnosno kliznog tijela preko stabilne podloge. Pokreti se događaju po jasno, a katkad nejasno izraženoj *kliznoj plohi* na kojoj je nastao slom. Nakon usporavanja pokreta klizanje može prijeći u *puzanje*. Prema tipu pokreta razlikuju se *rotacijsko*, *translacijsko* i *blokovsko klizanje*.

Klizište (engl. *landslide*, *slide*) – dio terena gdje je proces *klizanja* aktivan ili je bio aktivna u prošlosti. Aktivno je ono klizište na kojem su u trenutku započanja vidljivi pomaci masa. Na umirorenom klizištu došlo je do smirivanja pokreta klizne mase ili *koluvija*. Pri klizanju nastaje slom materijala na *kliznoj plohi*, koja u homogenom tlu može biti kružna, a često je predodređena geološkom građom. Prema međusobnom položaju kliznih tijela razlikuju se: *kompleksno*, *složeno*, *sukcesivno*, *pojedinačno* i *višestruko klizište*. Prema aktivnosti razlikuju se: *aktivno*, *reaktivirano*, *neaktivno*, *trajno ili privremeno umireno*, *stabilizirano* i *reliktno klizište*.

Klizna ploha (engl. *surface of rupture*) – ili ploha sloma donja je granica pokrenutog materijala, a nalazi se ispod izvorne površine terena. U mehaničkom smislu idealizirano se promatra kao klizna ploha.

Koefficijent pora (engl. *void ratio*) – omjer volumena pora i volumena čvrstih čestica u *tlu*. Ima simbol e.

Koherentno tlo (engl. *cohesive soil*) – naziv za *tlo* koje ima značajan

udio sitnozrnastih čestica (*glina i prah*). Sitnozrnaste čestice u koherentnom tlu su povezane čak i ako nema *pelikularne vode*. To je osobito izraženo u tlima s većim sadržajem gline.

Kohezija tla (engl. cohesion of soil)

– svojstvo *sitnozrnastog tla* da čestice *gline i praha* drže jedna uz drugu zbog privlačne sile među njima.

Koluvij (engl. *colluvium*) – općenit naziv za bilo koju nevezanu, heterogenu, slabo sortiranu mješavinu mase *tla* i/ili fragmenata *stijene* na kosinama. Koluvij nastaje *trošenjem stijena* i dje-lovanjem gravitacije, *erozijom* vode i/ili *puzanjem*. Najčešće se deblijina nakupina povećava od vrha prema podnožju padina. Te su naslage potencijalno nestabilne pa može doći do pojave *kli-
zanja*.

Kompakcija (engl. *compaction*) – ili *konsolidacija tla* je fizički proces tijekom kojeg se smanjuje volumen pornog prostora, istiskuje suvišna voda i povećava gustoća *sedimenata*. Kompakcija se događa i u početnoj fazi *dijageneze* odnosno u pretvorbi rahlih *sedimenata* u *sedimente stijene*.

Kompleksno klizište (engl. *complex landslide*) – sastoji se od najmanje dva tipa *klizanja* koja su međusobno povezana.

Kompresijski valovi (engl. *com-
pressional waves*) – ili *longitudinalni
seizmički valovi* uzrokuju stezanje i ra-
stezanje materije u smjeru svog širenja.

Konatna voda (engl. *connate wa-
ter*) – ili fosilna *podzemna voda* nalazi se u *sedimentnim stijenama*, gdje je zaostala tijekom *dijageneze*. Ovaj tip podzemne vode često ima povišenu mineralizaciju.

Konglomerat (engl. *conglomerate*)

– ili valutičnjak naziv je za više ili manje čvrsto vezanu *klastičnu sedimen-
tnu stijenu* koja se sastoji od zaobljenih do poluzaobljenih odlomaka većih od 2 mm i cementa ili matriksa. Veličina i oblik zrna ovise o vrsti i tvrdoći isho-
dišne stijene kao i o duljini transporta.
Magmatske stijene kao i masivne *se-
dimentne stijene* daju sferična zrna, a *tankoslojevite* i *škriljave* stijene plosnata zrna. Po podrijetlu se razlikuju rječni, jezerski, marinski i glacijalni konglome-
rati. Konglomerati dekorativnog izgleda rabe se kao *arhitektonsko-građevni ka-
men*, a njihova dekorativna i tehnička svojstva ovise o sastavu čestica i obi-
lježju veziva.

Konkordancija (engl. *conformity*) – ili normalna granica kontinuiran je slijed *se-
dimenata* ili *sedimentnih stijena* između kojih nije vidljiv prekid u taloženju (*hjatus*).

Konsolidacija tla (engl. *conso-
lidation of soil*) – proces *zbijanja se-
dimenata (tla)* zbog povećanja težine naslage krovine ili opterećenja građevine. Tijekom konsolidacije smanjuju se volumen i *poroznost* kao i količina vode u šupljinama između zrna u zasićenom tlu. Konsolidacija *sitnozrnastog tla* može biti vrlo dugotrajna.

Kontaktni metamorfizam (engl. *contact metamorphism*) – ili termalni *metamorfizam* posljedica je intruzije *magme* u razmjerno hladnu *stijensku masu*. Termalna metamorfoza zbiva se pri visokim temperaturama i relativno niskom tlaku uz moguć utjecaj fluida iz unutrašnjosti Zemlje. *Minerali* se zagrijavaju i prekristaliziraju. Kontaktni tip metamorfoze najčešće ima lokalni doseg. Tipične *stijene* jesu *hornfels*, *mramor* i *kvarcit*.

Kontinentska kora (engl. *continental crust*) – dio *Zemljine kore* koju tvore stare konsolidirane mase ili kratoni. Sastoji pretežito od *granita*, a naziva se i *SiAl* po glavnim elementima, siliciju i aluminiju. Prosječne je debljine od 40 km, a najviše do 70 km.

Kontinentska padina (engl. *continental slope*) – ili slaz dio je *kontinentskog ruba*, koji se pruža od *kontinentskog praga* (dubina 100 do 400 m) do *kontinentskog podnožja* (dubina 1.500 do 3.500 m). Padina ima veći nagib od kontinentskog podnožja (1%–4%). Na padini su česti *pokreti masa* golemyih dimenzija u obliku *blatnih tokova*, *debritnih tokova* i *mutnih struja* koje stvaraju naslage *turbidita* (*fliš*). Ponegdje su u padinu usjećeni *podmorski kanjoni*, kroz čije se kanale prenose sedimenti s kontinentskog praga i talože u obliku dubokomorskih lepeza kilometarskih dimenzija na *abisalnim ravnicama*.

Kontinentski prag (engl. *continental shelf*) – ili kontinentski šelf potopljeni je dio kontinenata, a često potopljeni

nastavak obalnih ravnica. Gotovo je ravan, pa je prosječan nagib dna samo 1,7 %. Kontinentski prag proteže se od obale do gornjeg ruba *kontinentske padine*, odnosno do dubine 100 do 400 m i najplići je dio *kontinentskog ruba*. To je zona intenzivne terigene sedimentacije i velike bioprodukcije, a kao posljedica talože se i *biogeni sedimenti* (pretežito *karbonati*), ali i organski ostaci od kojih nastaju *ugljikovodici*. Na kontinentskom šelfu nalaze se podmorski dijelovi riječnih *delti*. Široki šelfovi prostiru se na pasivnim oceanskim rubovima, gdje je granica kontinenta i oceana na jednoj tektonskoj ploči *litosfera* (sjevernoatlanski, sjevernosibirski, patagonijski i sl.). Kontinentski prag može biti uvučen i u kontinente (Hudsonov zaljev u Kanadi, Baltičko more, Perzijski zaljev i sl.). Ondje gdje je granica oceana i kontinenta *subdukcija* zona iznad koje se proteže *oceanski jarak*, kontinentski je prag vrlo uzak, kao što je pacifička obala Južne Amerike..

Kontinentski rub (engl. *continental margin*) – područje *sublitorala* i *batijala*, a obuhvaća *kontinentski prag*, *kontinentsku padinu* i *kontinentsko podnožje*. Seže do dubine od 3000 do 5000 m, nakon čega se pruža dubokomorsko područje.

Kontinentsko podnožje (engl. *continental rise*) – najdublji dio *kontinentskog ruba* koji se pruža od podnožja kontinentske padine (dubina od 1.500 do 3.500 m) do *abisalne ravnice*. Podnožje ima manji nagib od padine.

U njega mogu biti usječeni podmorski kanjoni, ali su češće dubokomorske lepeze. Na padinama se talože sedimenti doneseni pokretima masa na kontinentskoj padini i mutnim strujama (fliš).

Konzistencija tla (engl. *consistency of soil*) – stupanj pokretljivosti glinenih čestica pod djelovanjem vanjskih sila i određenoj vlažnosti. *Kohorentno tlo* može mijenjati konzistentno stanje u rasponu od žitkog do krutog, što ovisi o sadržaju pelikularne vode.

Koraljni greben (engl. *coral reef*) – struktura u moru koju tvore koralji iz skupine žarnjaka. Ta skupina koralja ima skelet sastavljen od *kalcita*, a s vremenom postane dovoljno velika da ima značajan ekološki i fizički utjecaj na svoju okolinu. To su najveće strukture izgrađene od živih organizama na svijetu. Fosilni koraljni grebeni tvore koraljne vapnence.

Korund (engl. *corundum*) – mineral po sastavu aluminijski oksid (Al_2O_3) velike tvrdoće (9 po Mohsovoj ljestvici). Stoga se rabi kao abrazivno sredstvo. Prozirni kristali koriste se kao dragulji: rubini (crvene boje) i safiri (tamnoplave do bijele boje).

Kosa bora (engl. *inclined fold*) – tip bore kod kojega je osna ploha nagnuta. *Krila bore* imaju nagib na različite strane.

Kraton (engl. *craton*) – naziv za stare konsolidirane mase nastale u prekambriju koje tvore kontinentalnu

Zemljinu koru. Sastoje se pretežito od granita. Razlikuju se dva osnova tipa kratona: *platforma*, pokrivena sedimentnim stijenama i štit, gdje su prekambrijske magmatske i metamorfne stijene vidljive na površini.

Kreda (engl. *Cretaceous*) – najmlađi period mezozoika, koji je trajao oko 79 milijuna godina (145,0 Ma do 66,0 Ma). Dijeli se na dvije epohe.

Kreda (engl. *chalk*) – mekani tip vapnenca, sastavljen od kalcitnih ljuštura mikroorganizama. To je također naziv za geološko doba.

Kremen (engl. *silica*) – naziv za kvarc.

Krilo bore (engl. *limb of fold*) – ploha bore koja se pruža u različitim smjerovima od osne plohe.

Krovinsko krilo rasjeda (engl. *hangingwall of fault*) – pomaknut blok stijene po paraklazi.

Kriosfera (engl. *cryosphere*) – zaleden dio hidrosfere.

Kristal (engl. *crystal*) ili ledac – mineral homogenog tijela, element ili kemijski spoj s određenom unutrašnjom građom ili kristalnom rešetkom sastavljenom od atoma, iona, ionskih skupina i molekula. Kristali se često susreću u pravilnim geometrijskim oblicima, koji su odraz pravilne unutrašnje građe. Kristal je omeđen kristalnim plohama, koje se sijeku u bridovima, a bridovi u vrhovima. Plohe mogu presijecati jednu,

dvije ili tri kristalne osi, pa se razlikuju pinakoidalne, prizmatske i piramidalne plohe. Proces nastanka kristala naziva se kristalizacija. Svojstva kristala kao što su kristalizacijski oblik, kalavost, tvrdoća, gustoća, boja, sjaj, kutovi refrakcije i refleksije svjetlosti i sl., ovise o sastojcima i prostornoj rešetki. Kristali imaju tri vrste simetrijskih elemenata: ravnicu, os i centar simetrije. Postoje 32 kombinacije elemenata simetrije (32 kristalne klase), koje s obzirom na duljinu i međusobni odnos kristalizacijskih osi možemo grupirati u šest kristalnih sustava: kubični (teseralni), tetragonski, heksagonski, rompski, monoklinski i triklinski.

Kristalasta struktura (engl. *crystalline texture*) – tip strukture kod kojega su u stijeni *kristali* i fragmenti kristala međusobno uklješteni i gotovo bez pornog prostora. Kristalasta struktura karakteristična je za *magmatske stijene*, većinu *metamorfnih stijena* kao i za kemogene i biogene *sedimentne stijene*.

Kristalasti škriljavci (engl. *crystalline schists*) – zajednički naziv za *metamorfne stijene* sa škriljavom tekurom (škriljavost), koje su nastale u procesu *dinamičko-termalnog metamorfizma*. Škriljavci niskog stupnja metamorfoze su: *slejt*, *filit*, tinjevi škriljavci ili mikašisti, zeleni škriljavci te glaukofanski i talkni škriljavci. Slejt je stijena najnižeg stupnja metamorfoze, dok filit može nastati od istih stijena kao i slejt, ali je pretrpio viši stupanj metamorfoze. Tinjevi škriljavac ili mikašist nastao je me-

tamorfozom sitnozrnastih sedimentnih stijena, ali i *felsičnih* i *neutralnih magmatskih stijena*. Zeleni i kloritni škriljavci nastali su od *mafitskih* i *ultramafitskih magmatskih stijena*. Glaukofanski škriljavci nastali su od *bazičnih eruptivnih stijena*, kao i iz *pješčenjaka* i *lapora*. Talkni škriljavci nastali su metamorfozom *ultramafitskih magmatskih stijena*. Škriljavci visokog stupnja metamorfizma su: amfibolski, granatni, distenski i grafitni škriljavci te *gnajs*, *granulit*, *eklogit* i *migmatit*. Amfibolski škriljavci nastali su od mafitskih magmatskih stijena i lapora. Granatni škriljavci mogu nastati od većine magmatskih i sedimentnih stijena. Distenski škriljavci mogu nastati od sitnozrnastih sedimentnih stijena, dok grafitni škriljavci nastaju od sličnih stijena, bogatih organskim primjesama.

Kronostratigrafska jedinica (engl. *chronostratigraphic unit*) – temelji se na geološkom vremenu stvaranja geološkog tijela. To je dio geokronološkog sustava, u kojem su sadržana sva razdoblja geološke prošlosti *Zemlje*. Kronološka klasifikacija u *istorijskoj geologiji* definirana je vremenskim rasporedom nastanka određenih naslaga u *Zemljinoj kori*.

Kronostratigrafska ljestvica (engl. *chronostratigraphic scale*) – vremenska ljestvica obuhvaća sva geološka doba u povijesti *Zemlje*. Međutim, u ovoj ljestvici rabe se drugačiji nazivi jedinica u odnosu na geološku vremensku ljestvicu: eonotem (eon), eratem (era), sistem (period), serija (epocha) i kat (doba).

Krovinsko krilo rasjeda (engl. [hangingwall of fault](#)) – pomaknut blok stijene po paraklazi.

Krš (engl. [karst](#)) – izraz za teren specifične morfologije, nastao pretežito korozijskim djelovanjem (*okršavanjem*) površinske i podzemne vode u topivim, pretežito karbonatnim stijenama, posebice vapnencima. Evolucijski model krškog krajolika uključuje dugotrajne procese *fluvijalne erozije* i kratkotrajne padinske procese, ali i dugotrajno kemijsko otapanje vapnenaca. *Fluviokrš* se razvija uglavnomu prvoj fazi okršavanja, u područjima s intenzivnim oborinama, kada dotok u krški sustav premašuje njegov kapacitet odvodnje. Tijekom evolucije krša nastaju specifični reljefni oblici: škape, ponikve, uvale, krška polja i krške zaravni, a u podzemlju brojne špilje i kaverne, čiji su vidljivi dijelovi na površini jame, ponori i estavele. Krška područja imaju veliku upojnost, pa površinska voda brzo prodire do krškog vodonosnika. Stoga područja krša često oskudijevaju površinskim, a bogata su podzemnim vodama. Krški tereni u kojima su razvijeni svi krški oblici nazivaju se potpuni krš ili holokarst, a ako neki oblici izostaju, takav teren zovemo nepotpuni krš ili merokarst. Tereni u kojima se krški oblici izmjenjuju s nekrškim zovu se *fluviokrš*. Za epirogeni ili platformski tip krša značajna je slaba tektonska deformacija stijena, za razliku od orogenskog tipa krša, gdje su nastale velike naknadne deformacije zbog *tektonskih pokreta* (intenzivno boranje i rasjedanje te navlačenje). Zbog toga se znatno povećala

debljina naslaga podložnih okršavanju. Dinarski je krš orogeni tip krša, u svijetu poznat kao klasični tip krša. Krš čini gotovo polovinu kopnenog dijela teritorija Republike Hrvatske, a posebnost je potopljeni krš uz obale i otoke Jadranskog mora.

Krška zaravan (engl. [karstic plateau](#)) – prostrana zaravnjena površina krša. Na zaravni se mjestimice nalaze ponikve i uvale ili se unutar njih nalaze krška polja. Na nekim su mjestima u krške zaravni usječeni kanjoni riječa. U području dinarskog krša poznate su zaravni Kras, Istarska zaravan, kao i Prominska i Unsko-koranska zaravan.

Krški vodonosnik (engl. [karstic aquifer](#)) – sadrži općenito duboke podzemne vode, koje se napajaju uglavnom padalinama. Tok vode najčešće je brz i turbulentan. Često je sifonsko tečenje. Kroz špilje ili špiljske sustave ponegdje teku rijeke ponornice. Topografska razvodnica *sliva* obično se ne poklapa s podzemnom (hidrogeološkom) razvodnicom.

Krško polje (engl. [polje](#)) – duboka zatvorena depresija duljine do nekoliko desetaka kilometara. To je najveća morfološka pojava u kršu. Dna polja većinom su zaravnjena i pokrivena mlađim jezerskim i *aluvijalnim sedimentima*. U dinarskom kršu polja su jedine veće obradive površine, čiji je postanak predisponiran tektonskim pokretima pa se pružaju u smjeru sjeverozapad-jugoistok. Kroz većinu krških polja teku stalni ili povremeni vodotoci, što izviru

na jednoj, a poniru na drugoj strani polja. Kada površinski dotoci postaju veći od mogućnosti poniranja voda, krška polja bivaju povremeno plavljeni. Tada ponori postaju periodični izvori – estavele.

Krško vrelo (engl. karstic spring)

– mjesto istjecanja podzemne vode iz krškog vodonosnika. Većina krških vrela ima vrlo promjenljivu izdašnost, koja je u izravnoj vezi s količinom padalina.

Krta deformacija (engl. brittle deformation) – dio ukupne deformacije u mineralima i stijenama koja ostaje ne-povratna nakon prestanka djelovanja naprezanja. Očituje se u stvaranju napuklina i pukotina.

Krta stijena (engl. brittle rock) – tip stijena koje pucaju pod djelovanjem naprezanja iznad granice elastičnosti.

Kruna klizišta (engl. crown of landslide) – hipsometrijski najviši dio kosine koji je zahvaćeno klizanjem. Obilježeno je vlačnim pukotinama i ožiljkom, odnosno stepenicom u reljefu, kao vidljivim dijelom klizne plohe po kojoj se dogodilo spuštanje kliznog tijela

Krupnozrnasto tlo (engl. coarse grained soil) – prema klasifikaciji tla to je tip tla sastavljen pretežito od zrna veličine šljunka i pijeska.

Kruto tlo (engl. stiff soil) – tip sitnozrnastog tla koji zbog malo sadržaja pelikularne vode nema svojstvo plasticnosti. Može se drobiti u sitnije odlomke.

Kut unutarnjeg trenja tla (engl. internal friction angle of soil) – kut trenja između čestica tla. To je parametar posmične čvrstoće tla. Definira se kao kut nagiba pravca prema Mohr-Coulombovom kriteriju čvrstoće. Koristi u opisivanju posmičnog otpora tla na trenje u kombinaciji s normalnim efektivnim naprezanjem.

Kvarc (engl. quartz) – ili kremen – mineral, po kemijskom sastavu kristalizirani silicijski dioksid (SiO_2). Kristalizira u heksagonskom sustavu. Staklastog je sjaja, nema kalavosti i velike je tvrdće (7 prema Mohsovoj ljestvici). Obično je bezbojan i proziran, ali može biti ljubičast (ametist), žut (citrin), smeđ (čadavac) ili crn (morion). Kriptokristalasti i vlaknasti agregati kremena, ovisno o izgledu, jesu: kalcedon, ahat, oniks ili jaspis. Amorfni SiO_2 s nekim udjelom molekula vode zove se opal. Kvarc je vrlo čest mineral, a nalazi se u felsičnim magmatskim stijenama, kao i u sedimentnim i metamorfnim stijenama. Vrlo je otporan na djelovanje kemijskih čimbenika trošenja stijena. Razlikuju se nisko i visokotemperaturni varijetići kvarca. Čisti kristali kvarca rabe se u elektronskoj industriji. Mineralna sirovina kvarcni pijesak koristi se kao abrazivni materijal i za proizvodnju stakla.

Kvarcit (engl. quartzite) – metamorfska stijena sastavljena pretežito od zrna kvarca, bez škriljave teksture. Nastaje najčešće u procesu kontaktnog metamorfizma. Odlikuje se izrazito visokom čvrstoćom. Rabi se kao arhitektonsko-građevni i tehničko-građevni kamen.

Kvartar (engl. *Quaternary*) – posljednje doba *kénozoika*, koje je počelo prije 2,58 milijuna godina. Dijeli se na *pleistocen* i *holocen*.

L

Laguna (engl. *lagoon*) – područje morske ili *brakične vode* uz morskou *obalu* koja je u manjoj ili većoj mjeri zatvoreno. Obično je odijeljena od otvorenog mora niskim pješčanim *prudovima* ili *koraljnim grebenima*.

Lahar (engl. *lahar*) – poseban oblik *blatnog toka* na padinama *vulkana* koji nastaje kada se naslage *piroklasta* pomiješaju s vodom od kiša ili otopljenog snijega i leda. Brzina toka može biti velika i prouzročiti velike štete i ljudske žrtve.

Lakolit (engl. *laccolith*) – plutonsko tijelo gljivastog oblika sastavljeno od *magmatskih stijena* koje je prilikom prodora *magme* izdiglo *slojeve stijena* u krovini.

Laminacija (engl. *lamination*) – tip unutarnje *slojevitosti* kod koje je svaki pojedini *sloj* debljine 1 do 10 mm, a ima jednoliki petrografske i *granulometrijski* sastav

Laminaran tok (engl. *laminar flow*) – tip toka *vode* vrlo male brzine i paralelnih strujnica. Značajan je za naslage međuzrnskog tipa *poroznosti* i u *stijenama*

gdje su *pukotine* vrlo uske. Laminaran tok može biti jednolik (stacionaran) i nejednolik (nestacionaran). Zakonitosti tečenja određene su Darcyevim zakonom.

Lamprofir (engl. *lamprophyre*) – *hipoabisalna magmatska stijena* tamnosive do crne boje. Sadrži pretežito *feromagnezijske minerale* (*pirokseni* i *amfiboli*).

Lapor (engl. *marl*) – sedimentna *stijena* sastavljena od različitog omjera zrnaca *kalcita* i čestica *gline*. Laporom se smatra stijena koja sadrži od 20% do 80% *kalcita* i *gline*. Latori s manje od 20% gline su kalcitom bogati latori, a oni koji sadrže više od 80% gline su glinoviti (glinom bogati) latori. Lapor je važna sirovina za proizvodnju cementa. Dominantan je litološki član *fliša*.

Lasersko skeniranje (engl. *laser scanning*) – metoda daljinskih istraživanja terena zasnovana na mjerenuj udaljenosti između laserskog skenera pričvršćenog za letjelicu i površine terena ili nekog drugog objekta. Ovisno o reljefu terena i tehničkim karakteristikama laserskog senzora po m^2 površine moguće je snimiti i više od stotinu točaka. Naknadnom obradom podataka uklanjuju se impulsi reflektirani s vegetacije i drugih objekata da bi se proizveo digitalni model terena visoke rezolucije bez vegetacijskog pokrova.

Laterit (engl. *laterite*) – rezidualno tlo crvenkasto-smeđe boje kao produkt kemijskog trošenja *mafitskih magmat-*

skih stijena u uvjetima humida tropske klime. Lateriti su bogati hidroksidima željeza i aluminija.

Latit (engl. *latite*) – ili trahiandezit efuzivna je *neutralna magmatska stijena*.

Laurazija (engl. *Laurasia*) – sjeverni dio superkontinenta *Pangea*, koji su tijekom mlađeg paleozoika tvorili područja današnje Sjeverne Amerike, Grenlanda, Europe i većeg dijela Azije. Laurazija se počela raspadati tijekom mezozoika.

Lava (engl. *lava*) – naziv za magmu izbačenu iz unutrašnjosti Zemlje na površinu ili dno mora.

Lebdeći nanos (engl. *suspended sediment*) – ili suspedirani nanos čine sitnozrnaste čestice (sitni pjesak, prah i glina) koje lebde u tekućoj vodi tijekom transporta. Zamućena je voda pokazatelj veće količine suspendiranog nanosa.

Ledeni pokrov (engl. *ice sheet*) – tip ledenjaka koji pokriva velike površine kopna. Ti pokrovi su debljine od nekoliko stotina metara do nekoliko kilometara. Najveći od njih pokrivaju Grenland i Antarktiku.

Ledeno doba (engl. *glacial age*) – ili glacijalni kriogeni je period u geološkoj prošlosti Zemlje kada je prevladavala hladna klima s značajnim oscilacijama (*stadijal* i *interstadijal*). Zbog toga su se nakupljale velike količine leda u polarnim predjelima (ledeni pokrovi), dok su planinskim predjelima dolinski ledenjaci ispunili rječne ili su se postojeći pove-

čavali. U reljefu Zemlje izražene tragove ledena doba ostavila su tijekom pleistocena zbog višestrukog spuštanja i podizanja morske razine. Posljednje ledeno doba završilo je u mlađem pleistocenu.

Ledenjački drift (engl. *glacier drift*) – cijelokupni sediment prenošen i taložen ledenjakom.

Ledenjak (engl. *glacier*) – masa leda nastala akumulacijom, zbijanjem i prekristalizacijom snijega. Dolinski ledenjaci nastaju u visokim planinama. Tijekom ledenih doba imali su znatno veće rasprostiranje ledeni pokrovi, ali i dolinski ledenjaci

Les (engl. *loess*) ili prapor – homogena, obično neslojevita, slabo oka- menjena sedimentna stijena. Izrazito je porozna. Sadrži najčešće zrna veličine srednjeg i sitnog praha, a u manjoj mjeri sitnog pjeska i gline. Od minerala prevladavaju zrna kvarca. Lesa u velikim količinama ima u istočnoj Slavoniji, Baranji i Srijemu. Nastao je taloženjem eolskih sedimenata, donesenih vjetrom iz velikih udaljenosti u hladni razdoblji- ma pleistocena (ledeno doba). Općenito se smatra da prah potječe od fluvio-oglacijalnih sedimenata, pretežito mulja i sitna pjeska, preostalog nakon povla- čenja ledenjaka.

Likvefakcija (engl. *liquefaction*) – pojava potpunog gubitka čvrstoće tla prilikom potresa. Ova pojava izražena je posebice kod pjeska saturiranog vodom.

Limonit (engl. *limonite*) – mineral koji nastaje oksidacijom *pirita* uz oslobođanje sumporne kiseline.

Lineacija (engl. *lineation*) – obilježje tekture nekih stijena karakteristično po ravnomjernom, pravilnom i paralelnom rasporedu linearnih strukturnih elemenata kao što su štapićasti *minerali*, koji gotovo u potpunosti prožimaju volumen stijene. Lineacija može, ali i ne mora, biti povezana s određenim plohamama diskontinuiteta u stijenskoj masi.

Listrički rasjed (engl. *listric fault*) – tip normalnog rasjeda kod kojeg je *paraklaza* zakrivljena i strmija pri površini, a blažeg nagiba u dubini.

Litifikacija (engl. *lithification*) ili oka- menjivanje – proces *dijageneze* tijekom kojeg od rahlih, nevezanih, vodom zasićenih sedimenata nastaju čvrste sedimentne stijene.

Litosfera (engl. *lithosphere*) – gornji dio *Zemljinog plašta*. To je također naziv za stjenovitu cjelinu koja uključuje i *Zemljinu koru*. Litosfera se sastoji od *ultramafitnih magmatskih stijena* i seže do prosječne dubine od 100 km. Granična zona između kore i litosfere je Mohorovičićev diskontinuitet.

Litostratigrafska jedinica (engl. *lithologic unit*) – temelji se na razlikovanju geoloških stijenskih jedinica prema svom litološkom sastavu i starosti. Osnovna jedinica je formacija.

Lokva (engl. *bog*) – mala akumulacija površinske vode na *tlu* ili na *stijeni*,

koja često presušuje tijekom sušnog razdoblja.

Longitudinalni seizmički valovi (engl. *longitudinal seismic waves*) – ili kompresijski valovi prostorni su seizmički valovi (P-valovi) koji se koncentrično šire kroz *litosferu* iz *hipocentra* potresa.

Lutiti (engl. *lutites*) – naziv za sitnozrnaste *klastične sedimentne stijene* u kojima prevladavaju čestice veličine praha i gline.

Ljuskava struktura (engl. *imbricate structure*) – složeni strukturni oblik koji tvori sustav međusobno približno paralelenih reverznih rasjeda.

Mafitne magmatske stijene (engl. *mafic igneous rocks*) – ili bazične magmatske stijene sadrže bazične plagioklase te *piroksene*, *amfibole* i *olivin*. Zbog toga su tamne boje.

Magma (engl. *magma*) – užarena i rastaljena smjesa otopljenih *silikata*, vodene pare i drugih plinova koja se nalazi u gornjem dijelu *Zemljinog plašta* ispod *litosfere*. Hlađenjem i kristalizacijom magme nastaju intruzivne *eruptiv-*

ne stijene. Magma izbačena na površinu Zemlje ili na morsko dno je *lava*.

Magmatske stijene (engl. *igneous rocks*) – ili eruptivne stijene primarne su stijene nastale kristalizacijom ili očvršćivanjem silikatne magme u *litosferi* ili *lave* na površini Zemlje i morskom dnu. Magmatske stijene redovito su silikatnog sastava. Prema mjestu postanka dijele se na *intruzivne stijene*, koje nastaju kristalizacijom magme u dubini i *efuzivne stijene*, koje nastaju ohlađivanjem na površini. Žilne ili *hipoabisalne stijene* prijelazni su oblik. Prema količini SiO_2 komponente magmatske stijene dijele se na kisele ($>63\% \text{ SiO}_2$), neutralne (52–63% SiO_2), bazične (45%–52% SiO_2) i ultrabazične ($<45\% \text{ SiO}_2$). Prema mineralnom sastavu dijele se na *felsične*, *neutralne*, *mafite* i *ultramafite magmatske stijene*. Iz iste bazične magme može nastati *gabro* (intruzivna), *dijabaz* (hipoabisalna) i *bazalt* (efuzivna stijena). Žilne ili *hipoabisalne stijene* vezane su uglavnom uz intruzije drugih eruptivnih stijena. Magmatske stijene imaju kristalastu *strukturu*. Kristali su međusobno uklješteni gotovo bez pornog prostora. Stupanj kristaliniteta, odnosno kombinacija veličine *kristala*, ukazuje na brzinu hlađenja magme. Lučenje je važno svojstvo magmatskih stijena i ima presudan značaj prilikom iskopa i obrade. Prilikom hlađenja stijene se stežu, pa nastaju *pukotine* i blokovi različitih, često pravilnih oblika. Lučenje može biti pločasto, prizmatično, kubično, kuglasto i nepravilno. Magmatske stijene su u širokoj primjeni

kao arhitektonsko-građevni i tehničko-građevni kamen.

Magnetometrijska mjerena (engl. *magnetic surveying*) – skupina metoda geofizičkih istraživanja koje se temelje na mjerenu anomalija u *Zemljinu magnetskom polju*. Magnetne anomalije prouzročene su neravnomjernom raspodjelom magnetičnim *minerala*, uglavnom magnetita. Magnetometar je uredaj koji se koristi za mjerenu intenziteta magnetskog polja.

Magnetska deklinacija (engl. *magnetic declination*) – kut koji zatvaraju pravac magnetskog sjevera *Zemljinog magnetskog polja* i geografskog sjevera.

Magnetska inklinacija (engl. *magnetic inclination*) – kut koji zatvaraaju smjer *Zemljinog magnetskog polja* s horizontalnom ravninom na nekom mjestu na *Zemlji*. Magnetska inklinacija je 0° na magnetskom ekvatoru i 90° na magnetskim polovima.

Magnituda potresa (engl. *earthquake magnitude*) – mjera energije oslobođene tijekom potresa. Izražava se magnitudom (M), što je dekadski logaritam maksimalne amplitude u odnosu na standardni etalonski potres (M = 0). Raspon magnitudne ljestvice je M = 0–10. Kod jedva osjetnih potresa M = 1.5, potresi magnitude veće od 4.5 mogu prouzročiti oštećenja na građevinama, a pri dosad najjačem instrumentalno zabilježenom potresu magnituda je bila M = 9.5 (obala Čilea, 1960.). Lokalna magnituda (ML) označava se i

kao Richterova ljestvica, kojom se izražava količina energije zabilježene 100 km od epicentra potresa. Također se koriste magnituda površinskih valova (Ms), magnituda prostornih valova (Mb) i momentna magnituda (Mw).

Marinska erozija (engl. *marine erosion*) – *egzogeni proces* koji označava mehaničko i kemijsko razaranje sedimenta i stijena na obali hidrodinamičkim djelovanjem valova i struja (*abrazija*), struganjem pokrenutog materijala (*korazija*), kemijskim djelovanjem vode (*korozija*) i radom organizama (*bioerozija*). Marinska erozija uvjetovana je visinom i učestalošću valova, vrstom i količinom transportiranog materijala kao i otpornošću stijena na obali. U inicijalom stadiju razaranja obale nastaje udubljenje ili *valna potkapina*. Napredovanjem razaranja pojavljuju se različiti oblici *pokreta masa* kao što su *odroni* i *klizišta*. U relativno čvrstoj stijeni može nastati strmac ili *klif*, a u podnožju *marinska terasa*, koja ima abrazijski i akumulacijski dio. Krajnji je rezultat ciklusa marinske erozije blago nagnuto dno veće širine uz *obalnu crtu*.

Marinska terasa (engl. *marine terrace*) – blago nagnuta površina uz obalu ispod *klifa* nastala u procesu *marinske erozije*. Marinska terasa ima erozijski dio, koji je usječen u *stijensku masu* i akumulacijski dio, u kojem su *sedimenti* doneseni djelovanjem valova i *dužobalne struje*.

Marinski izotopski stadij (engl. *marine isotope stage, MIS*) – temeljen

je na podacima *omjera izotopa kisika* ^{16}O i ^{18}O iz dubokomorskih *bušotina*. To je najvažnija suvremena metoda za podjelu razdoblja *kvartara*. Toplija razdoblja označena su neparnim brojevima (npr. MIS 1, MIS 3, MIS 5 itd.), a hladnija parnim brojevima (npr. MIS 2, MIS 4, MIS 6 itd.) počevši od sadašnjosti prema onim starijim.

MCS-ljestvica (engl. *MCS scale*) – ili Mercalli–Cancani–Siebergova ljestvica bila je prva suvremena ljestvica za određivanje *intenziteta potresa* koja je imala široku uporabu. Imala raspon od 12 stupnjeva.

Mediolitoral (engl. *mediolittoral*) – ili mediolitoralna stepenica pojas je *obale* koji je izložen periodičnom plavljenju i sušenju tijekom plime i oseke (*morske mijene*). Nalazi se između *supralitorala* (iznad) i *infralitorala* (ispod).

Mehanika stijena (engl. *rock mechanics*) – grana *geotehnike* i znanstvena disciplina koja proučava fizičko mehanička svojstva *stijena* i *stijenske mase*.

Mehanika tla (engl. *soil mechanics*) – grana *geotehnike* koja proučava fizičko-mehanička svojstva *tla*.

Meka stijena (engl. *soft rock*) – *stijena* niske jednoosne tlačne čvrstoće ($< 25 \text{ MPa}$) i često visoke *erodibilnosti*.

Metamorfizam (engl. *metamorphism*) – proces parcijalne ili potpune prekristalizacije minerala u krutom stanju u *sedimentnim* i *magmatskim stijenama* ili

pak starijim *metamorfnim stijenama* tijekom duga vremenskog razdoblja zbog djelovanja topline, tlaka i fluida. Budući da je to djelovanje različito u dijelovima Zemljine kore, nastaju različiti tipovi metamorfnih stijena. Metamorfizam se dijeli na *kontaktni*, *dinamički* i *dinamičko-termalni* ili regionalni. Plutonska metamorfoza događa se pri ekstremno visokom tlaku i temperaturi koja može doseći granice taljenja stijena. Metamorfoza stijena može biti progradna i retrogradna. Kod progradne metamorfoze nastaju nove skupine minerala koji kristaliziraju pri višim temperaturama nego sastojci prvobitne stijene. Kod retrogradne metamorfoze nastaju nove skupine minerala koji kristaliziraju pri nižim temperaturama nego sastojci ishodišne stijene.

Metamorfne stijene (engl. *metamorphic rocks*) – nastaju u procesu *metamorfizma* ili preobrazbe postojećih *magmatskih* i *sedimentnih stijena*, ali i postojećih metamorfnih stijena zbog promjena tlaka i temperature, ali i utjecaja fluida. Škriljavost je karakteristična *tekstura* većine metamorfnih stijena (*kristalasti škriljavci*). Pri ekstremno visoku tlaku i temperaturi nastaju stijene *amfibolit*, *granulit* i *eklogit*. *Migmatit* nastaje ako se dio ili čitava postojeća *stijenska masa* rastali zbog visoke temperature. Neki tipovi metamorfnih stijena kao što su *gnajs* i *kvarcit*, a posebno *mramor*, koriste se kao arhitektonsko-građevni kamen.

Meteo tsunami (engl. *meteorological tsunami*) – pojava ekstremno visoke slobodne oscilacije razine vode (seš).

Takov val se zbog svoje jakosti često zamjenjuje s *tsunamijem*, premda se radi o dvjema različitim prirodnim pojavama. Visoki valovi tog podrijetla zapaženi su u zaljevu kod Vele Luke na otoku Korčuli, zaljevu kod Starog Građa na otoku Hvaru kao i na otoku Istu.

Meteorit (engl. *meteorite*) – komad *stijene* koji je iz svemira pao na površinu Zemlje ili na neko drugo nebesko tijelo. Većina meteorita potječe od manjih tijela meteoroida, a rijetki potječu od *asteroida*. Prema kemijskom sastavu meteoriti se dijele na kamene (aeroliti), koji su najčešći (94%), željezne (sideriti) te kamoželjezne (sideroliti). Prema mineralnom sastavu kameni meteoriti dijele se na hondrite i ahondrite. Hondrita iza ima znatno više (86 %), sastavljeni su od *minerale* iz skupine *silikata*, a mogu sadržavati organsku tvar. Ahondriti imaju sastav sličan *magmatskim stijenama*. Prilikom pada većeg meteorita nastaje eksplozija i udarni krater. U ranoj povijesti Zemlje (*hadij*) impakti meteorita imali su značajnu ulogu u oblikovanju reljefa.

Meteorska voda (engl. *meteoric water*) – drugi naziv za *vadoznu vodu*.

Metoda prirodnog potencijala (engl. *self-potential method*) – metoda *geoelektričnih mjeranja* koja se temelji na mjerenu prirodnog električnog napona na površini. Povećanje prirodnog potencijala mogu prouzročiti kemijske reakcije u rudnom tijelu ili tok *podzemne vode*. Ova metoda često se koristi za otkrivanje tokova podzemne vode u

krškom vodonosniku ili za istraživanje istjecanja iz akumulacija.

Metode električne otpornosti (engl. *electrical resistivity methods*) – skupina metoda geoelektričnih mjeranja koje se temelje na određivanju raspodjele električnih otpornosti tla i stijena mjerenjem s površine. Stijene se razlikuju prema električnim otpornostima (električnim specifičnim otporima) pa mjerene prividne otpornosti omogućuju dobivanje podataka o geološkoj građi terena. Metode otpornosti dijele se na: *električno sondiranje*, *električno profiliranje* i *električnu tomografiju*. Ove metode često se koriste u istraživanjima za potrebe hidrogeologije, inženjerske geologije i geotehnike.

Mezolitik (engl. *Mesolithic*) – srednje kamo doba, koje je započelo u mlađem *pleistocenu*, a završilo početkom *holocena*. Nakon mezolitika slijedi *neolitik*.

Mezosfera (eng. *mesosphere*) – donja zona *Zemljinog plašta*.

Mezozoik (engl. *Mesozoic*) – srednja geološka era *fanerozoika*, koja je trajala oko 186 milijuna godina (252,2 Ma do 66,0 Ma). Sastoji se od tri perioda. To su: *trijas*, *jura* i *kreda*. Tijekom ovog razdoblja dogodila se potpuna diferencijacija superkontinenta *Pangea*.

Migmatit (engl. *migmatite*) – *metamorfna stijena* složenog sastava (mješavina *gnajsa* i granitne *magme*) nastala tijekom plutonskog *metamorfizma* i djelomičnog taljenja stijena.

Mikroklin (engl. *microcline*) – mineral iz skupine *alkalijskih feldspata*.

Mikroploča (engl. *microplate*) – manji blok *litosfere* koja se nalazi uz veliku tektonsку ploču. Jadranska mikroploča nalazi se ispod većeg dijela Jadranskog mora.

Mikrozoniranje (engl. *microzonation*) – postupak odvajanja područja na kartama većih mjerila (1:5.000 do 1:25.000) na temelju različitih pojedinačnih potencijala prema opasnosti od pojedinih oblika geološkog hazarda, kao što su *potresi*, *pokreti masa* na kosisama, opasnost od *usjedanja*, poplava, *marinske erozije* i sl.

Milonit (engl. *milomite*) – tip *metamorfne stijene* koja nastaje u procesu *dinamičkog metamorfizma*, intenzivnim drobljenjem i mrvljenjem ishodišnih stijena do mikroskopski sitnih zrnaca, a pod utjecajem snažnog usmjerenog tlaka. Prilikom milonitizacije ne događa se značajnija prekristalizacija.

Mineral (engl. *mineral*) – prirodna tvorevina, sastavni dio *litosfere*, određenoga kemijskog sastava i fizičkih svojstava. *Kristal* je mineral koji se sastoji od atoma, iona, ionskih skupina i molekula međusobno vezanih na različite načine što tvore pravilnu prostornu kristalnu rešetku. U gradi minerala sudjeluju različiti kemijski elementi, a najčešći su: kisik, silicij, aluminij, željezo, kalcij, natrij, kalij i magnezij. Minerali bez pravilne unutrašnje građe amorfne su tvari ili mineraloidi, kao što je *opal*. Prema načinu postanka

minerali mogu biti: pirogeni (nastali kristalizacijom iz magme), pneumatogeni (kristalizacija iz vodenih otopina), hidrotermalni (kristalizacija iz vrućih otopina), hidatogeni (kristalizacija iz hladnih vodenih otopina), evaporitni (izlučivanje iz zasićenih vodenih otopina zbog isparavanja), regionalno-metamorfni (preobrazba postojećih minerala zbog porasta tlaka i temperature), kontaktno-termalni (preobrazba postojećih minerala zbog porasta temperature), autogeni (nastali trošenjem postojećih minerala), biogeni minerali (posljedica životnih procesa organizama). Prema kemijskom sastavu minerali se dijele na više skupina, među kojima su najznačajnije: elementi (*dijamant*, grafit, sumpor), sulfidi (*pirit*, markazit, pirotin), *halidi* (halit, silvin, fluorit), oksidi i hidroksidi (*kvarc*, *korund*, hematit, ilmenit, rutil, magnetit, kromit, getit, limonitna tvar), karbonati (*kalcit*, *aragonit*, *dolomit*), sulfati (barit, anhidrit, gips), fosfati (apatit), silikati i organski spojevi. Petrogeni minerali česti su sastojci stijena. Silikati su najzastupljeniji petrogeni minerali i izgrađuju više od 75% *litosferе i Zemljine kore*, a uz njih su značajni i karbonati. Minerali se odlikuju nizom fizičkih svojstava od kojih su važni: boja, sjaj, kalavost, tvrdoća, optička i toplinska svojstva i sl. Za određivanje relativne tvrdoće minerala koristi se *Mohsova ljestvica*. Poznato je oko 6.500 različitih minerala.

Minerali glina (engl. *clay minerals*)

– hidratni alumosilikati koji pripadaju skupini filosilikata (*silikati*). Vrlo su sitnih dimenzija, manji od 0,004 mm, krista-

la naglašena listićavog oblika i redovito se nalaze u visoko disperzivnom stanju. Međusobno ih je teško razlikovati, a određuju se rendgenskim analizama, elektronskim mikroskopom i diferencijalno-termičkim analizama. Najčešći minerali glina su *ilit*, *kaolinit*, *montmorilonit* i smektit. Nastanak pojedinih mineralnih grupa ovisi o mineraloškom sastavu matičnih stijena te o fizičkim i kemijskim uvjetima *trošenja stijena*. Tako kaolinit nastaje u kiseloj (pH oko 5), a montmorilonit u slabo alkalnoj sredini (pH >7). Bentonit je trgovačko ime za smjesu minerala glina sa znatnim udjelom montmorilonita. Svi minerali glina produkti su kemijskog trošenja alumosilikata (*feldspati*). Montmorilonitne odnosno bentonitske gline odlikuju se svojstvom *tiksotropije*.

Mineralogija (engl. *Mineralogy*) – znanstvena disciplina *geologije* koja se bavi proučavanjem i sistematskom *minerala*, a njene su grane kristalografska, mineralna fizika, mineralna kemija, mineralogeneza i sistematska mineralogija.

Mindel (engl. *Mindel glaciation*) – ili mindelski glacijal je *ledeno doba* prema klasifikaciji koja se koristi za područje Alpa. Trajalo je tijekom *pleistocena* (478 ka – 424 ka B. P.). Nakon ovog doba slijedi mindel-riški *interglacijal*.

Miocen (engl. *Miocene*) – starija epoha *neogena*. Trajala je oko gotovo 18 milijuna godina (23,0 Ma do 5,3 Ma).

MM ljestvica (engl. *Modified Mercalli scale*, *MM scale*) – koristi se za

određivanje *intenziteta potresa*. Ima raspon od 12 stupnjeva.

Močvara (engl. [swamp](#)) – područje plitke vode s gustom vegetacijom. Močvare se nalaze se u depresijama ili uz riječne tokove. Prihranjuju se *površinskim i/ili podzemnim vodama*. Nikada ne presušuju, za razliku od *lokava*.

Mohorovičićev diskontinuitet (engl. [Moho discontinuity](#)) – naziv za zonu na granici *Zemljine kore i Zemljinog plašta* gdje se brzina *seizmičkih valova* znatno mijenja zbog promjene gustoće u unutrašnjosti *Zemlje*. Ta zona nalazi se ispod kontinenata na dubini 25 do 70 km, a ispod oceana na 10 do 12 km. Mohorovičićev diskontinuitet dobio je naziv po hrvatskom geofizičaru Andriji Mohorovičiću (1857–1936). On je na temelju analize potresa u Pokuplju 1909. godine prvi objavio ispravno znanstveno objašnjenje ove pojave, te znatno pridonio otkrivanju lupinaste građe Zemlje.

Mohsova ljestvica (engl. [Mohs scale](#)) – koristi se za određivanje relativne tvrdote *minerala* na skali 1 do 10. Obuhvaća deset čestih minerala, kao što su: *talk*-1, *gips*-2, *kalcit*-3, *fluorit*-4, *apatit*-5, *ortoklas*-6, *kvarc*-7, *topaz*-8, *korund*-9 i *dijamant*-10.

Molasa (engl. [molasse](#)) – loše sortirani i slabo zaobljeni klastični sedimenti s čestim udjelom *blokova*, koji su akumulirani zbog intenzivne erozije u podnožju strmih padina nakon intenzivnih tektonskih pokreta. Naslage molase

zato pokrivaju orogenetske tektonske strukture.

Monconit (engl. [monzonite](#)) – intruzivna *neutralna magmatska stijena* koja se sastoji od *Ka-feldspata* i *Na-plagioklaza* te malo *kvarca* i *feromagnezijskih minerala*.

Monoklina (engl. [monocline](#)) – asimetrična bora koja ima samo jedno kriло.

Monolit (engl. [monolith](#)) ili blok – materijal u *stijenskoj masi* omeđen *diskontinuitetima*. Razmak između diskontinuiteta određuje veličinu monolita. To je vrlo važna značajka stijenske mase radi određivanja načina iskopa, zaštite kosina od *klizanja* i *odrona* kao i upotrebe stijene kao *arhitektonsko-građevnog i tehničko-građevnog kamena*.

Montmorilonit (engl. [montmorillonite](#)) – naziv za jednu vrstu *minerala glina*. Gline s većim udjelom montmorilonita podložne su *bubrenju*.

Morena (engl. [moraine](#)) – specifično izduljeno tijelo oblika hrpta nastalo otapanjem *ledenjaka*. Sastoјi se od nesortiranih *sedimenata* (*til*). Ovisno o mjestu taloženja razlikuju se podinske, rubne, središnje, čeone i završne morene. Na nekadašnji krajnji doseg čela ledenjaka svojim položajem ukazuje završna morena.

Morske mijene (engl. [tides](#)) – ili morska doba, periodički rast (plima) i pad razine mora (oseka) prouzročen

gravitacijskim privlačenjem Zemlje i Mjeseca. Najviša razina koju dosegne more tijekom plime naziva se *visoka voda*, a najniža tijekom oseke *niska voda*.

Mramor (engl. *marble*) – metamorfna stijena najčešće nastala u procesu kontaktnog metamorfizma ishodišnja stijena vapnenaca i dolomita. Mramori uglavnom sadrže kristale kalcita. U pravilu su to kompaktne stijene, bilo homogene bilo škriljave teksture i traka-stog izgleda. Imaju široku primjenu kao arhitektonsko-građevni kamen istog naziva. Obraduju se vrlo dobro i lako, pa se često koriste u kiparstvu.

Mreža vodotoka (engl. *drainage pattern*) – prostorni odnos svih vodo-toka u slivu, a ovisi o geološkoj građi i topografskim značajkama terena. Dendritična mreža razgranata je poput krošnje stabla i razvijena je u litološki homogenoj stijenskoj masi. Pravokutna mreža karakteristična je za stijensku masu s izraženim približno okomitim setovima *pukotina* i *rasjeda*, a paralelna mreža nalazi se u terenima s izraženim *borama*. Radijalna mreža okružuje *vulkane* i struktурне *dome*.

MSK-64 ljestvica (engl. *MSK-64 scale*) – ili Medvedev-Sponheuer-Karnikova ljestvica, odnosno UNESCO-ljestvica korisiti se za određivanje *intenziteta potresa*. Ima raspon od 12 stupnjeva. Evoluirala je u MSK-78-ljestvicu.

Mulj (engl. *mud*) – pelitni nevezani sediment koji sadrži podjednak udio čestica *praha* i *gline*.

Mulnjak (engl. *mudstone*) – sitno-zrnasta sedimentna stijena koja sadrži čestice veličine *praha* i *gline*. Ima homogenu teksturu.

Muskovit (engl. *muscovite*) – mineral iz skupine *tinjaca* ($KAl_2(OH)_2AlSi_3O_{10}$). Nalazi se u mnogim *magmatskim* i *metamorfnim* stijenama. Svjetle je boje, ne sadrži željezo i zato je otporan na trošenje. Odličan je izolator, a nekada se rabilo i kao zamjena za staklo. Sitnolističavi muskovit naziva se sericit.

Mutna struja (engl. *turbidity current*) – mehanizam prijenosa sedimenta u suspenziji koja ima značajke turbulentnog toka. To je tip *podmorskog gravitacijskog toka*.

Nadplimna zona (engl. *supratidal*) – ili *supralitoral* pojas je obale iznad prosječne plime koji je izložena stalnom močenju i prskanju. Ovu zonu ne plavi more tijekom plime, osim u iznimnim okolnostima (*visoka voda*).

Nafta (engl. *oil, petroleum*) – složena mješavina različitih *ugljikovodika* i malih količina spojeva sumpora, kisika, dušika, asfalta i smolastih tvari. U prirodi se nalazi u tekućem do polukrutom agregatnom stanju. Ima zelenosmeđu do smeđecrnu boju.

Nagla poplava (engl. *flash flood*) – tip *urbane poplave* koji može nastati u

vrlo kratkom periodu zbog ekstremne količine oborina.

Navlaka (engl. *overthrust*) – strukturni oblik nastao djelovanjem velikih i dugotrajnih horizontalnih tlakova u *Zemljinoj kori*, odnosno radikalnim tektonskim pokretima, prilikom čega je jedna stijenska masa prekrila drugu. Manje navlake nastaju iz *poleglih bora* ili *reverznih rasjeda*. Velike navlake nazivaju se šarijaži, kada pokrenute naslage mogu biti navučene na vrlo velikoj površini.

Neaktivno klizište (engl. *inactive landslide*) – *klizište* koje nije bilo aktivno u posljednjih 12 mjeseci.

Nekoherentno tlo (engl. *non-cohesive soil*) – naziv za *tlo* koje ima značajan udio krupnozrnastih čestica (*šljunak* i *pjesak*), dok sitnozrnastih čestica ima malo ili ih uopće nema. Čestice pjeska mogu biti slijepljene ako su vlažne, a nakon sušenja se razdvajaju.

Neogen (engl. *Neogene*) – mlađi period *kenozoika*, koji je trajao oko 20,4 milijuna godina (23,0 Ma do 2,6 Ma). Dijeli se na dvije epohе: *miocen* i *pliocen*.

Neolitik (engl. *Neolithic*) – mlađe kameno doba, koje slijedi nakon *mezolitika*. Početak se približno poklapa s početkom *holocena* (11.700 godina B. P.), a završetak od 4.500 do 2.000 godina B. P., ovisno o promatranom području. Neolitik obilježava izgradnja prvih naseobina, te početak poljoprivrede i stočarstva.

Neutralne magmatske stijene (engl. *intermediate igneous rocks*) – naziv za skupinu stijena koje imaju 52% do 63% SiO_2 težinske komponente. Sadrže neutralne *plagioklase*, manju količinu *biotita*, *piroksena* i *amfibola*, ali ne i *kvarc*. Zbog toga su tamnije boje u odnosu na *felsične magmatske stijene*.

Niska voda (engl. *low water*) – morska razina koja se dostiže tijekom osike. Kad se dostigne niska voda, počinje plima (*morske mijene*).

Nitrati (engl. *nitrates*) – skupina minerala koji su po svojem kemijskom sastavu soli dušične kiseline.

Nizvodna poplava (engl. *downstream flood*) – poplava koja obuhvaća dolinska područja donjih dijelova *slivnog područja*.

Norit (engl. *norite*) – intruzivna *mafitska magmatska stijena* bazičnog sastava.

Normalna deformacija (engl. *normal strain*) – promjena (povećanje ili smanjenje) duljine, promjena oblika tijela bez promjene volumena zbog djejanja *tlačnog* ili *vlačnog naprezanja*.

Normalni rasjed (eng. *normal fault*) – tip *rasjeda* kod kojega je kretanje krila okomito u odnosu na pružanje *paraklaze*. Normalni rasjedi posljedica su ekstenzije u *litosferi* ili gravitacijskog spuštanja.

O

O-horizont (engl. *O horizon*) – najviši površinski horizont *tla*, uglavnom sadrži *humus*. Zbog sivocrne boje naziva se i zemlja crnica. Ovaj horizont nije razvijen u područjima bez vegetacije.

Obala (engl. *coast*) – prijelazno područje između vodene površine (mora, jezera i vodotoka) i kopna. Pod izravnim je utjecajem hidrodinamičkih procesa kao što je *marinska erozija*. Obala obuhvaća *estuarije*, *delte* i *lagune*.

Obalna crta (engl. *shoreline*) – granica između kopna i vode (mora). Mjenja se kratkotrajno zbog *morskih mijena*, a dugotrajno zbog *tektonskih pokreta* i *glacioeustazije*.

Obalni klanac (engl. *coastal gorge*) – uski proganj vrlo strmih zidova na *obali* usječen u *stijensku masu* u procesu *marinske erozije*.

Obalni toranj (engl. *sea stack*) – izolirana stijenska masa strmih zidova nalik tornju na *marinskoj terasi*. To je preostao neerodirani dio nekadašnje obale nastale u procesu *marinske erozije*.

Oblutak (engl. *cobble*) – odlomak *stijene* veličine 64 do 256 mm prema *klasifikaciji tla*.

Oceanska kora (engl. *oceanic crust*) – tip *Zemljine kore* koja izgrađuje čvrstu podlogu oceana. Sastoji se ve-

ćinom od *bazalta* i *gabra*. Naziva se i *SiMa*, po glavnim elementima siliciju i magneziju. Debljine je samo 10 do 12 km.

Oceanski hrbat (engl. *ocean ridge*)

– izdiže se s dna abisalne ravnice u zoni *akrecije* ili razmicanja tektonskih ploča. To je područje aktivnog *vulkanizma*. Skrnututa *lava* stvara podmorsko gorje, čiji vrhovi mjestimice izviruju iz mora tvoreći otoke. Najveća takva pojava je otok Island. Središnji oceanski hrbat, koji se proteže duž Atlantskog i Indijskog oceana, najdulji je gorski lanac na *Zemlji* (ukupne duljine oko 11.000 km).

Oceanski jarak (engl. *ocean trench*)

ili hadal – do sto kilometara široka i više stotina do nekoliko tisuća kilometara duga podmorska dolina, najčešće strmih bokova. To je morfološki odraz zone *subdukcije* tektonskih ploča *Zemljine kore*. Oceanski jarci najdublji su dijelovi oceanskih bazena. Najveće izmjerene dubine su u zapadnom dijelu Tihog oceana: 11.034 m u Marijanskom jarku i 10.055 m u Filipinskom jarku.

Odron (engl. *rockfall*) – pojava otkidanja dijelova *stijena*, rjeđe *tla*, koja se zbiva gotovo trenutno. Mehaničko *trošenje stijena*, popraćeno širenjem *pukotina* i/ili ispiranjem materijala između stijenki pukotina, ubrzava ispadanje: od sitnih kamenih odlomaka sve do *kamene lavine*. Na površini, na kojoj se događa ovaj proces, uglavnom uopće nema smicanja. Zbog djelovanja gravitacije odvojeni komadi kreću se velikom

brzinom, a također mogu odskakivati ili se kotrljati niz padinu.

Ofioliti (engl. *ophiolites*) – opći naziv za zajednicu *mafitsnih i ultramafitsnih intruzivnih magmatskih stijena* koje počjeću iz oceanske kore.

Ogolina (engl. *badland*) – reljef bez vegetacije ili vrlo oskudne vegetacije strmih nagiba padina, velike gustoće hidrografske mreže. Na ogolinama je *stijenska masa* vidljiva na površini ili je sloj *regolita* tanak. Interaktivno se događaju procesi *erozije*: *spiranje, brazdanje i jaružanje* kao i *pokreti masa*. Zbog toga nastaje razveden, brežuljkast reljef s čestim jarugama. Na ogolinama je ukupan iznos *denudacije* visok.

Okoliš taloženja (engl. *sedimentary environment*) – ili sredina *taloženja* dio je kopna, jezerskog ili morskog dna u kojem se zbiva taloženje *sedimentata*. Određeni okoliš razlikuje se od susjednog po specifičnim fizičkim, kemijskim i biološkim značajkama. Osnovni okoliši taloženja su kontinentski (akvatički i terestički), prijelazni (*dlete, estuariji, lagune* i plimne zone) te marinski (priobalni, grebenski, platformni, plitkomorski i dubokomorski). U nekom okolišu taloženja mogu se izdvojiti različiti litofacije i biofacijesi.

Okršavanje (engl. *Karstification*) – proces pretežito kemijske korozije u *karbonatnim stijenama*. U vodi koja sadrži ugljične kiseline mineral *kalcit* pretvara se u kalcijski hidrogenbikarbonat

$\text{Ca}(\text{HCO}_3)_2$, koji se prilikom promjene uvjeta ponovno izlučuje iz vode kao kalcit. Na taj način u špiljama nastaju različiti oblici speleotema.

Oksidi (engl. *oxides*) – skupina minerala, po kemijskom sastavu spojevi metala i polumetala s kisikom. U njihovoј kristalnoј rešetki prevladava ionska veza. Imaju veliku tvrdoću i gustoću, a najrašireniji je kvarc. Među njima ima brojnih ruda, a čisti kristali koriste se kao dragi i poludragog kamenje (*korund* i *kvarc*).

Oligocen (engl. *Oligocene*) – najmlađa epoha *paleogen*a. Trajala je gotovo 11 milijuna godina (33,9 Ma do 23,0 Ma)

Olivini (engl. *olivines*) – minerali iz skupine nezosilikata (*silikati*), česti saстојci *mafitsnih i ultramafitsnih magmatskih stijena* te nekih tipova *metamorfnih stijena*. Susreću se kao izomorfni niz kristala mješanaca forsterita (Mg_2SiO_4) i fajalita (Fe_2SiO_4).

Olujni uspor (engl. *storm surge*) – pojava plavljenja *obale* zbog ekstremnog rasta razine mora (*visoka voda*) koja je prouzročena niskim atmosferskim tlakom zbog snažne ciklone. Ta pojava je posebno izražena ako se usklade pojava plime, vjetrovni valovi i kretanje mase vode prema plitkoj obali.

Omjer izotopa kisika (engl. *oxygen isotope ratio*) – indeks koji pokazuje udio izotopa kisika ^{18}O u odnosu na izotop ^{16}O . Njihov normalni omjer je približno 1:500, a smanjuje se prilikom

zahladnjenja (povećava se udio izotopa ^{18}O). Na temelju uzorka uzetih bušenjem iz leda ili iz ostataka ljuštura fosila na morskom dnu moguće je precizno ustanoviti promjene klime tijekom *pleistocena i holocena*.

Opal (engl. *opal*) – amorfni mineral $\text{SiO}_2 \cdot \text{xH}_2\text{O}$. Nalazi se u bubrežastim oblicima bijele boje, a ovisno o primjesama može biti žut, siv, smeđ i crven. Dragi opal odlikuje se vrlo lijepim prelijevanjem modrosivih do bijelih boja. Skeleti algi kremenjašica, dijatomeja, radiolarija i spužvi izgrađeni su od opala. Od njih nastaju *silicijiske sedimentne stijene*.

Ordovicij (engl. *Ordovician*) – stariji period paleozoika koji je trajao više od 41 milijun godina (485,4 Ma do 443,8 Ma). Smatra se da se u tom razdoblju život na Zemlji odvijao samo u morima. Ordovicij ima tri epohe.

Orogenetski pojaz (engl. *orogenic belt*) – specifično stijensko tijelo regionalnog pružanja nastalo u procesu orogeneze na *aktivnoj kontinentskoj granici*.

Orogeneza (engl. *orogenesis*) – naziv za snažne tektonске pokrete u *litosferi*, čija je posljedica deformacija stijena uslijed *boranja, rasjedanja* i stvaranja *navlaka*. Krajnja posljedica orogeneze je nastanak novog gorskog lanca ili *ogenetskog pojaza*.

Ortofotografija (engl. *orthophoto*) – ortorektificirana ili ispravljena fotografija snimljena iz zraka (*fotogrametrija*)

koja se može rabiti kao karta. Digitalna ortofotokarta mjerila 1:5000 napravljena je za cjelokupni teritorij Republike Hrvatske.

Ortoklas (engl. *orthoclase*) – mineral $\text{K}(\text{AlSi}_3\text{O}_8)$ iz skupine *alkalijskih feldspata*.

Os bore (engl. *fold axis*) – presječnica osne plohe sa svakom plohom *bore*.

Osna ploha (engl. *axial plane*) – za-mišljena ploha koja *boru* dijeli na dva simetrična dijela. U njoj leže sve linije maksimalne zakrivljenosti boranih ploha jedne bore.

Osnovna stijena (engl. *bedrock*) – temeljna stijena čvrsta je *stijenska masa* u podlozi *C-horizonta* odnosno *tla* kao pokrivača.

Otjecanje (engl. *runoff*) – količina površinske vode koja teče nekom površinom ili ulazi u podzemlje (*infiltracija*).

Otopljeni nanos (engl. *dissolved load*) – potpuno otopljeni minerali u stanju kationa i aniona koje pronosi površinska voda.

Otvoreni vodonosnik (engl. *unconfined aquifer*) – geološka formacija sastavljena od vodopropusnih *sedimenta* u kojoj vodno lice može doći do površine terena. *Freatski vodonosnik* je tip neograničenog vodonosnika.

Otvoreno more (engl. *offshore*) – područje mora udaljenog od *obale* veće dubine u kojem se ne događa deformacija vjetrenih valova.

P

Padinske naslage (engl. [slope deposits](#)) – deluvijalno-koluvijalne tворvine nastale fizičko-kemijskim *trošenjem stijena*, njihovom *erozijom* i obično kratkim gravitacijskim transportom materijala. Sadrže nesortirane do slabo sortirane odlomke vrlo različitih dimenzija. U padinske naslage ubrajaju se aktivni i vezani *sipari*, *fanglomerat* neke vrste *breča*. Podložne su *puzanju* i *klinanzu*.

Paleocen (engl. [Palaeocene](#)) – starija epoha paleogen, koja je trajala oko 10 milijuna godina (66,0 Ma do 56,0 Ma).

Paleogen (engl. [Palaeogene](#)) – stariji period kenozoika, koji je trajao oko 43 milijuna godina (66,0 Ma do 23,0 Ma). Dijeli se na tri epohe: *paleocen*, *eocen* i *oligocen*.

Paleolitik (engl. [Paleolithic](#)) – starije kameno doba odnosno preistorijsko razdoblje ljudske povijesti. To arheološko doba karakteristično je po pojavi i upotrebi grubo obrađenoga kamenog oruđa. Početak paleolitika datiran je u početak pleistocena, a završetak u njegovo mlađe razdoblje. Nakon paleolitika slijedi *mezolitik*.

Paleomagnetizam (engl. [paleomagnetism](#)) – pojava zaostalog ili remanentnog magnetizma, koja je vidljiva u orientaciji i polaritetu magnetičnih

minerala zbog različite orijentacije Zemljinog magnetnog polja u odnosu na današnje. Ti se podaci koriste u geomagnetskoj vremenskoj ljestvici.

Paleontologija (engl. [Paleontology](#)) – znanstvena disciplina geologije koja se bavi proučavanjem razvijta i promjena života na Zemlji. Dijeli se na paleozoologiju, koja proučava razvoj životinjskog carstva i paleobotaniku, koja proučava razvoj biljnog carstva.

Paleotlo (engl. [palaeosol](#)) – fosilno tlo sačuvano u stijenskoj masi koje je nastalo u geološkoj prošlosti. Ovo tlo je ostalo sačuvano jer je u novom taložnom ciklusu bilo prekriveno novim sedimentima.

Paleozoik (engl. [Palaeozoic](#)) – najstarija geološka era fanerozoika, koja je trajala oko 289 milijuna godina (541,0 Ma do 252,2 Ma). Dijeli se na sljedeće periode: *kambrij*, *ordovicij*, *silur*, *devon*, *karbon* i *perm*. Početkom paleozoika počinje diferencijacija života u moru, a u mlađem dijelu ovog razdoblja biljke i životinje naseljavaju kopno. Krajem paleozoika počinje destrukcija superkontinenta *Pangea*.

Pangea (engl. [Pangea](#)) – superkontinent u sklopu kojega se nalazila većina kopna tijekom mlađeg paleozoika. Sastojala se od sjevernog (*Laurazija*) i južnog dijela (*Gondvana*).

Pantalasija (engl. [Panthalassa](#)) – globalni ocean koji je tijekom mlađeg paleozoika okruživao superkontinent *Pangeu*.

Paraklaza (engl. *paraclase*) – ploha koja razdvaja dva krila *rasjeda*, po kojoj se dogodio prekid cjelebitosti *stijenske mase*. Na paraklazama su često vidljive strije i stepeničasti agregati, koji su kinematski pokazatelji smjera kretanja. Umjesto paraklaza prekid kontinuiteta u stijenskoj masi može biti obilježen rasjednom ili tektonskom *brećom* (< 30% matriksa) ili *kataklastitima* (> 30% matriksa).

Pasivna kontinentska granica (engl. *passive continental margin*) – rub kontinenta na kojem nema izraženih pojava *endogenih procesa*. Granica između *kontinentske i oceanske kore* nalazi se na jednoj od litosfernih ploča.

Pedalfer (engl. *pedalfer*) – prirodna asocijacija tla koje nastaje u umjerenoj klimi. Gornji i srednji slojevi sadrže velike količine netopivih ostataka kao što su kvarc, *minerali glina* te aluminijski i željezni oksidi i hidroksidi. Sastav ovog tla značajno ovisi o lokalnoj temperaturi i količini padalina, kao i tipu osnovne *stijene*.

Pediment (engl. *pediment*) – mješavina *koluvija* i *aluvijalnih sedimenta* istaloženih na kosini blagog nagiba u podnožju planine.

Pedogeneza (engl. *pedogenesis*) – dio *pedologije* ili znanost o procesima koji uzrokuju nastanak *tla*.

Pedokal (engl. *pedocal*) – prirodna asocijacija *tla* koja nastaje kao produkt trošenja u suhoj klimi. Ova tla često su male debljine i bogata kalcijem.

Pedologija (engl. *Pedology*) – znanost o *tu*, njegovom postanku, sastavu i svojstvima. Ona se bavi genezom, morfologijom, klasifikacijom i zakonitostima rasprostiranja tala.

Pegmatit (engl. *pegmatite*) – *hipobisalna magmatska stijena* koja sadrži vrlo krupne kristale *kvarca*, *feldspata* i *muskovita*. Pegmatiti se najčešće nađaze u obliku žila u *felsičnim stijenama* (*granit* i *granodiorit*) te u *metamorfnim stijenama* (*gnajs*).

Pelikularna voda (engl. *pellicular water*) – ili opnena voda pojavljuje se u prozračnoj zoni iznad *vodnog lica*. Stvara vrlo tanak kontinuirani omotač molekula vode oko čestica. Molekule su vezane adhezijskom silom za čestice minerala ili za stjenke *pukotina*. Pelikularna voda teče vrlo sporo od čestica gdje je vodena opna debela, prema čestici gdje je njen deblijina manja. Kada opna vode postane deblja od dosega privlačnih sila, voda se zbog djelovanja gravitacije počinje procjeđivati do vodnog lica.

Peliti (eng. *pelites*) – naziv za sitnozrnaste sedimentne *stijene* i za sitnozrnaste sedimente u kojima prevladavaju čestice *praha* i *gline*.

Peridotit (engl. *peridotite*) – *ultramafitna magmatska stijena* koja sadrži silikatne *minerale* iz skupine *olivina*, *piroksena* i *kalcijiske plagioklase*.

Period (engl. *period*) – razdoblje u *geološkoj vremenskoj ljestvici* koje obuhvaća dvije ili više epoha.

Perkolacija (engl. *percolation*) – kretanje površinske vode uslijed vlastite težine kroz *tlo* ili *stijensku masu*.

Perm (engl. *Permian*) – najmlađa era *paleozoika*, koja je trajala više od 46 milijuna godina (298,9 Ma do 252,2 Ma). Ima tri epohе. Kraj perma obilježen je najvećim poznatim nestankom biljnih i životinjskih vrsta u povijesti Zemlje.

Permafrost (engl. *permafrost*) – višegodišnje smrznuto tlo, karakteristično za polarne i subpolarne predjele, ali i za područja u visokim planinama.

Petrologija (engl. *Petrology*) – znanstvena disciplina *geologije* koja se bavi proučavanjem mineraloškog i kemijskog sastava *stijena*, načina i oblika njihova postanka i pojavljivanja kao i klasifikacijom.

Piezometar (engl. *piezometer*) – promatrački zdenac malog promjera za mjerjenje visine *vodnog lica podzemne vode*. Može biti različitih konstrukcija. *Istraživačka bušotina* često se koristi za ugradnju piezometra.

Pjesak (engl. *sand*) – akumulacija nevezanog *sedimenta* odnosno *kru-nozrnastog tla* sastavljenog pretežito od čestica ili mineralnih zrna dimenzija između 0,06 i 2 mm. Pjeskoviti sedimenti mogu sadržavati zrna sitnog šljunka, praha i gline. Čest sastojak pjeska je *kvarc*. Pjesak dijagenetski vezan u čvrstu stijenu naziva se *pješčenjak*.

Pirit (engl. *pyrite*) – *mineral*, željezni sulfid, FeS_2 . U svježem je stanju zlatnožute boje i metalnog sjaja. Kristalizira u formama pentagonskog dodekaedra (piritoedra) ili pseudoheksaedra, a može biti bezlično zrnast. Tvrdoće je 6,5 prema *Mohsovoj ljestvici*. Pri udaru čekićem iskri uz miris na sumporni dioksid. Vrlo je raširen mineral. Nalazi se u *magmatskim*, *sedimentnim* i *metamorfnim stijenama*. U reduktivnim uvjetima okoliša *taloženja* bez prisutnosti kisika, pirit nastaje djelovanjem bakterija i drugih mikroorganizama. Tada ima oblik kuglica mikroskopskih dimenzija. Pirit je u oksidacijskim uvjetima na površini Zemlje nepostojan, pa lako oksidira i preobražava se u *limonit*. Zbog opisanog procesa i produkata oksidacije štetan je sastojak u *tehničko-građevnom kamenu*.

Piroklast (engl. *pyroclast*) – ili *tefra* (vulkanska šljaka) materijal je različitih veličina i oblika izbačen iz *vulkana* i djełomično ohlađen u zraku koji se taloži na njegovim bokovima ili u okolini. Stanjanjem i zbijanjem tih fragmata nastaje *piroklastična stijena*.

Piroklastične stijene (engl. *pyroclastic rocks*) – ili vulkanoklastične stijene nastale su od *piroklasta*, odnosno materijala izbačenog iz *vulkana* tijekom erupcija, sastavljenog od ohlađene *lave* i fragmenata stijena kroz koje lava prodire. Uglasti komadi veći od 32 mm vulkanski su blokovi, a oni zaobljeni su vulkanske bombe. Odlomci veličine od 4 do 32 mm nazivaju se *lapili*, a čestice

manje od 4 mm vulkanski pepeo. Cementacijom vulkanskih bombi i lapila nastaje vulkanski *konglomerat*, a varijetet s velikim blokovima zove se *aglomerat*. Vulkanska *breča* litificirana je mješavina komadića lave i drugih stijena. Vezani vulkanski pepeo je *tuf*. Ovisno o sastojcima, tufovi mogu biti litoklastični, kad sadrže čestice stijena, kristalokalstični, kad sadrže čestice minerala i vitroklastični, kad sadrže čestice *vulkanskog stakla*. Miješanjem vulkanskog pepela s glinom, prahom i pijeskom drugačijeg podrijetla nastaju tufitični sedimenti.

Piroklastični tok (engl. *pyroclastic flow*) – pojava vruće smjese plinova, para i vulkanske prašine ($> 200\text{ }^{\circ}\text{C}$) koja može nastati prilikom erupcije *vulkana*. Tok se kreće brzinom često većom od 100 km/h. To je jedan od najopasnijih oblika geološkog *hazarda*.

Pirokseni (engl. *pyroxenes*) – minerali iz skupine inosilikata (*silikati*). Uz *feldspate* i *amfibole*, najrašireniji su petrogeni minerali. Sastojci su *mafitskih magmatskih stijena* (*gabro*, *bazalt*) i *ultramafitskih magmatskih stijena* (*peridotit* i *piroksenit*). S obzirom na način kristalizacije pirokseni se dijele na rompske (broncit i hipersten) te monoklinske (diopsid i augit).

Piroksenit (engl. *pyroxenite*) – *ultramafitna magmatska stijena*

Pješčenjak (engl. *sandstone*) – naziv za vezanu *klastičnu sedimentnu stijenu* sastavljenu pretežito od zrna dimenzija pijeska (0.06 do 2 mm). Pješčen-

jacim imaju veliku raznolikost mineralnog i *granulometrijskog sastava*. Mogu sadržavati zrna *šljunka* kao i sitnije čestice dimenzija *praha* i *gline*, koje čine cementno vezivo ili matriks. S obzirom na količinu matriksa pješčenjaci se dijele na čiste pješčenjake ili *arenite* (matriks $< 15\%$) i nečiste pješčenjake ili *grauvake* (matriks $> 15\%$). Bitni sastojci pješčenjaka su *kvarc*, *feldspati* i odlomci stijena, a sporedni *tinjci*, *karbonati*, minerali *glina* i teški minerali. Najvažniji sastojak gotovo svih tipova pješčenjaka je *kvarc*. Najčešći su tipovi pješčenjaka: kvarjni pješčenjak (pretežito zrna kvarca i malo matriksa), *arkoza* (zrna kvarca i felspata s malo matriksa), *grauvaka* (zrna kvarca, odlomci stijena i dosta matriksa) i *kalkarenit* (vapnenički pješčenjak). Pješčenjaci se koriste kao *arhitektonsko-građevni kamen*, a njihova dekorativna i tehnička svojstva ovise o sastavu čestica i vrsti veziva.

Plagioklasi (engl. *plagioclase*) – silikatni minerali iz skupine kalcijsko-natrijskih *feldspata* koji tvore izomorfnu smjesu od albita $\text{Na}(\text{AlSi}_3\text{O}_8)$ do anoritita $\text{Ca}(\text{Al}_2\text{Si}_2\text{O}_8)$.

Plastična deformacija (engl. *plastic deformation*) – dio ukupne deformacije koja ostaje nepovratna nakon prestanka djelovanja naprezanja. Karakteristična je za *tla* i *duktilne stijene*. Deformacija može biti homogena i nehomogena (heterogena).

Plastičnost tla (engl. *plasticity of soil*) – svojstvo *koherentnog tla* da mijenja stupanj konzistencije ovisno o sa-

držaju *pelikularne vode*. Plastično tlo može mijenjati svoj oblik bez lomljenja i mrvljenja. Prema *klasifikaciji tla* razlikuju se tla niske (L), srednje (I) i visoke plastičnosti (H).

Platforma (engl. [platform](#)) – dio kratona i kontinentski prostor pokriven *sedimentnim stijenama*, koje djelomično naliježu na stijene štita.

Pleistocen (engl. [Pleistocene](#)) – starija epoha *kvartera*, koja je trajala oko 2,58 milijuna godina. Za pleistocen je značajna izmjena *ledenih doba* s toplijim klimatskim razdobljima. Posljedice klimatskih promjena bile su širenje i povlačenje *ledenjaka* te velike oscilacije razine mora.

Plimni val (engl. [tidal bore](#)) – vodenii val koji se formira tijekom plime, a nastaje kao razlika između razine visoke vode kod plime i niske vode koja struji u suprotnom smjeru. Plimni val dosiže najveću visinu u uskim dugim zaljevima i na ušćima rijeka.

Plimna zona (engl. [intertidal zone](#)) – ili eulitoral pojas je *obale* između prošjećne plime i oseke (*morske mijene*).

Plimna potkapina (engl. [tidal notch](#)) – udubljenje u *stijenskoj masi* na *obali* mora ili jezera u zoni između plime i oseke. Plimske potkapine osobito su izražene u *vapnencima* zbog izraženog procesa *bioerozije*.

Pliocen (engl. [Pliocene](#)) – mlađa epoha *neogena*. Trajala je više od 2,75 milijuna godina (5,33 Ma do 2,58 Ma).

Pluton (engl. [pluton](#)) – zajednički naziv za tijela različitih oblika i dimenzija nastalih kristalizacijom *magme* u *Zemljinoj kori*. Tipovi plutona su *batolit*, štok, *lakolit*, *dajk* i *sklad*.

Plutonske stijene (engl. [plutonic rocks](#)) – naziv za dubinske ili *intruzivne stijene*.

Pluvijal (engl. [pluvial](#)) – razdoblje *pleistocena* karakteristično po maksimalnoj razine jezera, prouzročenoj izraženim oborinama.

Podinsko krilo rasjeda (engl. [footwall of fault](#)) – pomaknut blok *stijene* po *paraklazi*. Kod *normalnog rasjeda* to krilo je relativno izdignuto, a kod *reverznog rasjeda* relativno spušteno u odnosu na krovinsko krilo rasjeda.

Podmorski gravitacijski tok (engl. [submarine gravity flow](#)) – tok *sedimenta* na *kontinentskoj padini* koji su u labilnom ravnotežnom stanju. Za razliku od *klizanja* pokreće se pojedinačna zrna. Podmorski gravitacijski tokovi mogu imati ogromne dimenzije, a čest uzrok njihova pokretanja su *potresi*.

Podmorski kanjon (engl. [submarine canyon](#)) – duboka usječena dolina (klanac) koja se proteže preko *kontinentskog praga* i *kontinentskog ruba*. Podmorski kanjon je izdubio površinski vodotok tijekom niže razine mora ili *turbiditni tok*. Kroz kanale podmorskih kanjona prenose se *sedimenti* i talože u obliku dubokomorskih lepeza kilometarskih dimenzija na *kontinentskom*

podnožju i na abisalnoj ravnici. Brojni podmorski kanjoni dokaz su znatno niže razine mora tijekom ledenih doba.

Podmorsko uzvišenje (engl. *seamount*) – izdignut oblik čiji se vrh nalazi ispod morske razine, a najčešće je vulkanskog podrijetla (*umireni ili ugasli vulkan*).

Podplimna zona (engl. *subtidal*) – ili *infralitoral* pojas je obale ispod prosječne oseke. Zbog toga je uglavnom pokriven morem.

Podzemna voda (engl. *groundwater*) – dio vode koji se nalazi u Zemljinoj kori u sklopu hidrološkog ciklusa kruženja vode. Glavni izvor većeg dijela podzemnih voda jesu padaline (meteorska ili *vadozna voda*). Juvenilne vode nastaju kondenzacijom iz magme. Konatne vode ili fosilne vode zaostale su u sedimentnim stijenama tijekom njihova postanka. Prema načinu kretanja i prihranjuvanja razlikuju se slobodne podzemne vode, koje se kreću u *freatskom vodonosniku*, krške podzemne vode, koje ispunjavaju šupljine u *krškom vodonosniku*, arteške i subarteške podzemne vode u *arteškom vodonosniku* kao i podzemne vode pukotina i žila. Temperatura meteorske podzemne vode najčešće je slična prosječnoj godišnjoj temperaturi područja. Taj tip vode ima nisku mineralizaciju, pa stoga čini većinu voda koje se upotrebljavaju za piće. Juvenilne i konatne vode najčešće su visoko mineralizirane i imaju temperaturu veću od 20 °C.

Pojedinačno klizište (engl. *single*

landslide) – izdvojeno kretanje pokrenutoga jedinstvenoga kliznog tijela.

Pokreti masa (engl. *mass movements*) – općenit pojam za pomicanje sedimenata ili stijena na površini tereina. Najčešće se razlikuju *usjedanje* te pokreti kosinama (*klizanje*). Tipovi pokreta mogu se odrediti prema mehanizmu kretanja, brzini događaja, materijalu koji se kreće i sadržaju vode. To su *odron*, *prevrtanje*, *klizanje*, *širenje tla* i *tok zemlje*. Pokreti masa jedan su od oblika geološkog hazarda.

Polegla bora (engl. *recumbent fold*) – tip bore čija je osna ploha gotovo horizontala (<10°).

Ponikva (engl. *sinkhole*, *doline*) – vrtača ili dolac prirodno je okruglo ili eliptično ljevkasto udubljenje promjera od desetak do nekoliko stotina metara, čije je dno najčešće pokriveno crvenicom. Ponikve su vrlo česte pojave u području krša. Nastale su urušavanjem i korozijom karbonatnih ili evaporitnih stijena, posebice vapnenaca. Pojavljuju li se u nizovima, tada obično obilježavaju zonu rasjeda ili dodire sa stijenama manje vodopropusnosti.

Ponor (engl. *swallow-hole*, *ponor*) – mjesto poniranja površinske vode u kršu. Oblikom je često nalik *jami* ili je pak sitastog oblika, ali može biti ujedno ulaz u špilju.

Poplava (engl. *flood*) – pojava velike količine vode u vodotoku, odnosno *poplavnog vala*, koji prouzrokuje izljevanje na *poplavno područje*.

Poplavni val (engl. *flood wave*) – značajan porast razine vode u vodotoku u fazi akumulacije prispjelih voda s površine *sliva* ili iz podzemlja kao i snižavanje razine vode u kasnijoj fazi.

Poplavno područje (engl. *flood plain*) – dio terena oko vodotoka do kojega dopre voda tijekom *poplave*. Na ovim područjima česte su *močvare*.

Poroznost (engl. *porosity*) – postotak šupljina u ukupnom volumenu *tla* ili *stijenske mase*. Poroznost prema načinu postanka može biti primarna i sekundarna. Primarna poroznost nastala je u stijeni tijekom njezina postanka. To je međuzrnski ili intergranularni tip poroznosti. Sekundarna poroznost posljedica je deformacija stijena tijekom dijageneze ili uslijed djelovanja *tektonskih pokreta*, pa su u stijenama nastale *pukotine*. To je pukotinski tip poroznosti. Također postoji krški ili disolucijski tip poroznosti kada su pukotine proširene uslijed *okršavanja*. Primarni tip poroznosti imaju tla (nekoherentna i koherentna) te *klastične sedimentne stijene*. Sekundarni tip poroznosti imaju *magmatske* i *metamorfne stijene* kao i većina kemijskih i biogenih *sedimentnih stijena*. Krški tip poroznosti razvijen je u lako topivim *karbonatnim* i *evaporitnim stijenama*.

Posmična čvrstoća tla (engl. *shear strength of soil*) – određena je kohezijom i kutom unutarnjeg trenja kod *koherentnog tla*, a samo kutom unutarnjeg trenja kod *nekoherentnog tla*.

Posmična deformacija (engl. *shear strain*) – promjena oblika tijela zbog djelovanja *posmičnog naprezanja*. Posljedica posmične deformacije stvaranje je *smičnih pukotina* u *krtim stijenama*.

Posmično naprezanje (engl. *shear stress*) – prouzročeno je djelovanjem komponente posmičnog vektora u ravni paralelnoj poprečnom presjeku. Uzrokuje nastanak *smičnih pukotina* i pojavu *rasjeda* u *stijenskoj masi*.

Potopljena dolina (engl. *drowned valley*) – riječna dolina koja je djelomice poplavljena morem zbog tonjenja kopna i/ili podizanja morske razine. Poseban oblik potopljene doline je *estuarij*.

Potres (engl. *earthquake*) ili zemljotres – kratkotrajno podrhtavanje površine Zemlje prouzročeno naglim poremećajima i pokretima u *litosferi*. Potresi mogu biti prirodni i umjetno izazvani. Prirodni potresi su: tektonski, vulkanski i potresi urušavanja. Tektonski potresi čine oko 85% svih potresa i izazivaju najveća rušilačka djelovanja. Nastaju uslijed naprezanja u litosferi. Vulkanske potrese uzrokuje kretanje *magme* prema površini. Uzrok umjetnih potresa su: eksplozije, urušavanja ili *usjeđanja* terena zbog kopanja, *gorski udari*, promjena naprezanja zbog brzog punjenja ili pražnjenja velikih akumulacijskih jezera te slijeganja prouzročena crpljenjem nafte. *Hipocentar* je žarište potresa, a *epicentar* njegova okomita projekcija na površini Zemlje. Iz hipocentra potresa šire se primarni ili *longitudinalni seizmički valovi* i sekundarni ili *transverzalni seizmički*

valovi. Glavni potresni udar je najjači potres u seriji. Obično mu prethodi nekoliko slabijih potresa (foreshock). Nakon glavnog udara uvijek slijedi niz slabijih potresa (aftershock), kojih može biti i nekoliko tisuća. Oni se pripisuju smirivanju pobude, što može trajati tjednima, mjesecima, pa čak i godinama. Osim mehaničkih vibracija u *Zemljinoj kori* potres može biti praćen zvučnim efektima, a pomicanja na dnu mora mogu prouzročiti pojavu *tsunamija*. Snaga potresa odnosno količina oslobođene energije (u J) je magnituda (M). Za mjerjenje oslobođene energije koristi se *magnituda potresa*, a za procjenu *intenziteta seizmičnosti* na površini terena u upotrebi je više ljestvica, od kojih su najznačajnije MCS, MM, MSK-64 i EMS-98-ljestvica. Uredaj za mjerjenje potresa je *seismograf*.

Povratna struja (engl. *rip current*)

– specifičan oblik strujanja koje može nastati u *priobalju* tako da odnosi vodu nakupljenu djelovanjem valova prema otvorenom moru. Povratna struja može prouzročiti jaku *eroziju* tijela žala.

Povremeni tok (engl. *intermittent stream*) – površinski vodotok koji teče samo dijelom godine. Vodu dobiva od oborina,topljenja snijega ili istjecanjem *podzemne vode*.

Površinska voda (engl. *surface water*) – voda u tekućem stanju na površini terena. Tijekom procesa *infiltracije* površinska voda prelazi u *podzemnu vodu* ili se zbog *evaporacije* i *evapotranspiracije* izdiže u atmosferu. Svojstvima i kretanjem površinske vode bavi se *hidrologija*.

Površinski seizmički valovi (engl. *surface seismic waves*) – Rayleighevi valovi i Loveovi *seizmički valovi*. Generiraju se na površini, za razliku od *longitudinalnih i transverzalnih valova*.

Prah (engl. *silt*) – pelitni sediment odnosno tip *sitnoznastog tla* koji sadrži više od 2/3 čestica praha (0,06–0,002 mm). Čestice praha vlaženjem ili sušenjem mijenjaju *konzistenciju*.

Prašac (engl. *siltit*) – ili *siltit* jest *sitnoznasta sedimentna stijena* u kojoj prevladavaju zrna veličine praha (0,06–0,002 mm). Ima homogenu *teksturu*.

Pražnjenje vodonosnika (engl. *discharge of aquifer*) – istjecanje *podzemne vode* iz *vodonosnika* u nekom vremenu.

Precipitacija (engl. *precipitation*) – produkt kondenzacije vodene pare u atmosferi i padanje na površinu *Zemlje* u obliku vode, snijega ili leda. Precipitacija je jedan od ključnih procesa u *hidrološkom ciklusu*.

Predobalje (engl. *foreshore*) – područje obale između plime i oseke (*plimna zona*), čija širina zavisi od veličine *morskih mijena* i nagiba obale.

Prekambrij (engl. *Precambrian*) – ili kriptozoik najstarije je geološko razdoblje (eon), čiji završetak datira prije 541 milijun godina, kada počinje *fanerozoik*. Dijeli se na *hadij* (predarhaik), *arhaik* (arheozoik) i *proterozoik* (algonkij). Prvi kemijski tragovi života datiraju od početka arhaika, dok je krajem proterozija počela je diferencijacija života na *Zemlji*.

Prevrnuta bora (engl. *overturned fold*) – tip *bore* čija su krila nagnuta u na istu stranu, a osna *ploha* ima blagi kut nagiba prema vertikali.

Prevrtanje (engl. *toppling*) – tip *odrona* u *stijenskoj masi* pri kojem dolazi do rotacije *blokova* oko osi u njihovu podnožju. Najčešće se događa kada najizraženiji *diskontinuiteti* imaju subvertikalni nagib odnosno suprotan od nagiba kosine.

Primarna poroznost (engl. *primary porosity*) – naziv za intergranularni ili međuzrnski tip *poroznosti* koji je svojstven svim vrstama *tla i klastičnim sedimentnim stijenama*.

Primarni valovi (engl. *P-waves*) – naziv za *longitudinalne seizmičke valove*.

Primijenjena geologija (engl. *Applied Geology*) – ili geologija za inženjere grana je *geologije* koja se koristi u inženjerskoj praksi odnosno graditeljstvu.

Priobalje (engl. *nearshore*) – područje plićeg mora bliže *obali* u kojem se događa deformacija vjetrenih valova. Priobalje je prijelazna zona između otvorenog mora i kopna (*predobalje*).

Prirodni asfalt (engl. *natural asphalt*) – ili bitumen vrsta je *ugljikovodika* viskoznog do polukrutog agregatnog stanja. Tehnološki obrađen koristi se u cestogradnjici u mješavini s agregatom kamena (*tehničko-građevni kamen*).

Prirodni hazard (engl. *natural hazard*) – vjerojatnost pojavljivanja poten-

cijalno štetnih prirodnih pojava zbog djelovanja *endogenih procesa* u *Zemljinoj kori* i *litosferi* te *egzogenih procesa* na površini *Zemlje*. Prirodni hazard dijeli se na *geološki hazard* i *atmosferski hazard*.

Prirodni luk (engl. *natural arch*)

– prirodni oblik u *stijenskoj masi* nalik luku odnosno kratkom tunelu na *obali*. Može nastati usijecanjem u *klif* u procesu *marinske erozije*, ali i okršavanjem ili eolskom *erozijom*.

Prirodni most (engl. *natural bridge*)

– ostatak urušenog pokrova koji presvođuje vodotok ili *suhu kršku dolinu*.

Prirodni plin (engl. *natural gas*) – ili

zemni plin najvećim se dijelom sastoji od metana (CH_4), dok preostali udio (5% do 15%) čine složeniji *ugljikovodici*, etan, dušik i ugljični dioksid.

Privremeno umireno klizište (engl. *dormant landslide*)

– neaktivno *klizište* koje se može reaktivirati zbog istih ili drugih uzroka zbog kojih je prethodno bilo pokrenuto.

Prodelta (engl. *prodelta*) – dio *delta* te ispod morske razine koja se proteže u širokom pojusu od njezina čela do morskog dna okolnog bazena (*kontinentski prag*). Prodelta ima vrlo blag nagib. *Sedimenti* imaju kosu i ukrštenu *slojevitost*.

Produkcija nanosa (engl. *sediment production*) – stvaranje nanosa

u vidu nevezanih i lako pokretnih sedi-

menata u slivnom području vodotoka zbog različitih oblika trošenja i erozije.

Progradacija (engl. *progradation*)

– proces *taloženja* pri kojem se sedimentacijski prostor ispunjava od obale prema dubljim dijelovima. Zbog toga se najmlađi slojevi talože najdalje od obale. Progradacija je karakteristična za delte rijeka.

Pronos nanosa (engl. *sediment transport*) – kretanje sedimenata (*lebedeći nanos* i *vučeni nanos*) u slivnom području i kroz korita vodotoka zbog djelovanja kinetičke energije vode.

Propusnost (engl. *permeability*) – svojstvo tla ili stijene da kroz njih teče podzemna voda ili drugi fluidi bez oštećenja strukture. Propusnost je određena koeficijentom hidrauličke provodljivosti. Vodopropusna tla i stijene imaju sposobnost primanja i transmitiranja fluida. Polupropusna tla i stijene fluid primaju, ali teško transmitiraju. U vodonepropusnom tlu i stijenama transmisija fluida toliko je spora da se može zanemariti.

Prostorni seizmički valovi (engl. *body seismic waves*) – primarni ili *longitudinalni* i sekundarni ili *transverzalni* seizmički valovi

Proterozoik (engl. *Proterozoic*) – ili algonkij mlađi je eon *prekambrija*. Trajao je oko 1959 milijuna godina (2.500 Ma do 541 Ma).

Prud (engl. *barrier*) – manja povremena nakupina pijeska i šljunka uz obale mora, rijeke i jezera. Karakteristi-

ka prudova je česta promjena oblika

Pružni rasjed (engl. *strike-slip fault*)

– tip rasjeda kod kojeg su krila pokrenuta jedno nasuprot drugom paralelno pružanju *paraklaze*. S obzirom na smjer kretanja pružni rasjedi mogu biti desni i lijevi.

Psamiti (engl. *psammitic rocks*) – naziv za krupnozrnaste *klastične sedimentne stijene* (*breča* i *konglomerat*).

Psefiti (engl. *psephitic rock*) – naziv za srednjezrnaste *klastične sedimentne stijene* (*pješčenjak*).

Pukotina (engl. *fracture*) – ploha diskontinuiteta po kojoj nije došlo do pomaka u stijenskoj masi, za razliku od *paraklaze rasjeda*. Po načinu postanka pukotine se dijele na primarne ili dijagenetske, nastale u fazi formiranja *stijena*, i sekundarne, nastale zbog utjecaja *endogenih* i *egzogenih* procesa na već formiranu stijenu. Primarne su pukotine u *magmatskim stijenama* pukotine lučenja, a u *sedimentnim stijenama* međuslojne pukotine. Sekundarne pukotine posljedica su deformacija zbog naprezanja prouzročenih tektonskim pokretima. Prema kinematici nastanka razlikuju se *vlačne*, *smične* i *smične pukotine*. Nakon prestanka naprezanja mogu nastati i relaksacijske pukotine. Sve pukotine iste geneze tvore pukotinski set. Stijenska masa je rijetko kompaktna, već se u njoj nalazi nekoliko setova pukotina po kojima je podijeljena na *monolite*.

Pukotinska poroznost (engl. fracture porosity) – sekundarni tip poroznosti, odlika većine raspucalih magmatskih i metamorfnih stijena kao i kemogenih i biogenih sedimentnih stijena.

Punjjenje vodonosnika (engl. recharge of aquifer) – proces infiltracije vode s površine ili iz podzemlja u vodonosnik.

Puzanje (engl. creeping) – vrlo polagani gravitacijski pokreti tla niz kosinu kada se formiraju plastične deformacije pri naprezanjima koja su manja od čvrstoće smicanja. Puzanje može prijeći u klizanje. Višegodišnje posljedice puzanja vidljive su po deformacijama na površini terena kao i na oštećenju na građevinama.

Q

Q-sustav (engl. Q system) – klasifikacija stijeske mase koja je napravljena za potrebe gradnje tunela i drugih podzemnih prostora. Q vrijednost je produkt: veličine blokova stijeske mase (određena preko RQD-indeksa), posmične čvrstoće diskontinuiteta među blokovima (određena hrapavošću, vrstom ispune i trošnosti stijenki diskontinuiteta) i aktivnog naprezanja (određeno lokalnim uvjetima i tlakom vode). Q vrijednosti mogu imati raspon od 0.001 do 1000. Q-sustavom se određuje način podgrađivanja na temelju kvalitete stijeske mase i veličine podzemnog

iskopa. Q sustav često se rabi u kombinaciji s RMR-klasifikacijom.

R

Radiolarit (engl. radiolarite) – vrsta silicijске sedimentne stijene.

Ranjivost (engl. vulnerability) – stupanj gubitaka određenih elemenata ili grupe elemenata kod pojave rizika određene magnitude. Ranjivost je izražena na ljestvici od 0 (nema štete) do 1 (potpuna šteta ili gubitak).

Rasjed (engl. fault) – strukturni oblik u stijenskoj masi kada se zbog smicanja zbiva relativno kretanje jednog bloka u odnosu na drugi. Rasjed je posljedica rupturnog tipa deformacije (rasjedanje). Rasjedna ploha ili zona po kojoj dolazi do pokreta naziva se paraklaza, a pokrenuti blokovi su krila rasjeda. S obzirom na relativni smjer kretanja osnovni su tipovi rasjeda: *normalni* i *reverzni* (kretanje krila okomito pružanju paraklaze), *pružni* (transkurentni) lijevi i desni (kretanje krila paralelnog pružanju paraklaze), *dijagonalni* (dijagonalno kretanje krila po paraklazi) i *rotacijski* (rotacija krila po paraklazi). Normalni rasjedi posljedica su ekspanzije i gravitacije, reverzni su posljedica kompresije. U odnosu na primarne strukture rasjedi mogu biti: međuslojni (sintetički i antitetički), poprečni (transverzalni) i dijagonalni. Rasjedi se u prirodi najčešće nalaze u skupinama, jer su poslje-

dica tektonskih poremećaja regionalnih razmjera. Složeni su rasjedni oblici *tektonska graba, horst, ljkuska struktura i stepeničasti rasjedi*.

Rasjedanje (engl. *faulting*) – rupturni tip deformacije kod koje nastaje prekid cjelovitosti *stijenske mase*. Stukturni oblik zove se *rasjed*. Rasjedanje je posljedica ekstenzije, gravitacijskog sruštanja i kompresije izazvanih *tektonskim pokretima u litosferi*.

Ravni slom (engl. *planar failure*) – ili plošni slom tip je *blokovskog klizanja u stijenskoj masi*. Nastaje pomakom po jednom *diskontinuitetu* nakon prekoračenja njegove čvrstoće. Diskontinuitet je nepovoljno orijentiran u odnosu na prirodnu ili umjetnu kosinu u slučaju kada je njegov kut nagiba manji od nagiba kosine i veći od kuta unutrašnjeg trenja u stijenskoj masi.

Razgradnja stijena (engl. *wearing*) – sinonim za *trošenje stijena*.

Reaktivirano klizište (engl. *reactivated landslide*) – *klizište* koje je bilo neaktivno i ponovno se aktiviralo.

Regolit (engl. *regolith*) – općenit naziv za nakupinu usitnjenog ili nekonsolidiranog, rezidualnog ili transportiranog *tla* vrlo raznolikog sastava. Regolit se gotovo posvuda nalazi na površini i prekriva *stijensku masu*. U regolitu se mogu nalaziti i fragmenti *stijena* različitog podrijetla.

Regresija (engl. *regression*) – pad morske razine koji uzrokuje smanjenje

sedimentacijskog prostora i promjenu *okoliša taloženja*.

Reliktno klizište (engl. *relict landslide*) – ili fosilno *neaktivno klizište* koje je bilo aktivno u klimatskim i geomorfološkim uvjetima kojih više nema na tom području.

Reverzni rasjed (engl. *reverse fault*) – tip *rasjeda* kod kojega je kretanje krila okomito u odnosu na pružanje *paraklaze*. Reverzni rasjedi posljedica su kompresije u *litosferi*.

Retrogradacija (engl. *retrogradation*) – proces *taloženja* pri kojem se sedimentacijski prostor povećava zbog relativnog ili globalnog podizanja morske razine. Zbog toga se mlađi *slojevi talože* sve bliže *obali*.

Rezidualno tlo (engl. *residual soil*) – ili *eluvij* naziv je za genetski tip *tla* koji nastaje *trošenjem stijena* bez kasnije erozije i transporta.

Richterova ljestvica (engl. *Richter scale*) – jedna od *magnitudnih ljestvica* nazvana prema svom autoru, američkom seismologu Charlesu F. Richteru (1900–1985). Rabi se za određivanje lokalne magnitude (ML), kojom se izražava količina energije zabilježene 100 km od *epicentra potresa*.

Rift (engl. *rift*) – ili raskolina kontinentski je prostor sa stanjenom *Zemljinom korom* i središnjom grabom. To je *divergentna granica ploča* u začetku po kojoj se kontinent može dezintegrirati u dvije ili tri tektonske ploče.

Rijas (engl. *ria*) – naziv za jedan od morfoloških tipova *estuarija* odnosno potopljene riječne doline čije je pružanje približno okomiti na *obalu*.

Riječna erozija (engl. *river erosion*) – ili *fluvijalna erozija* zbiva se zbog mehaničkog i koroziskog djelovanja vode na korito, ali i zbog mehaničkog rada transportiranih čestica. To je značajka stalnih tokova, za razliku od protoka *bujice*. Riječna erozija uvjetovana je brzinom i količinom vode, vrstom i količinom transportiranih *sedimenata* kao i otpornošću *stijenske mase* u koritu. U gornjem toku prevladava vertikalna komponenta, a u aluvijalnim ravnicama horizontalna komponenta erozije. Bočna erozija korita uzrokuje zasijecanje u kosinu padina i tako može inicirati *pokrete masa*. Izražena je uz konveksno savijene obale, dok se istovremeno uz obale konkavnog oblika može odvijati taloženje *aluvijalnih sedimenata*. Lokalna erozijska baza jest ušće vodotoka u neki drugi vodotok ili jezero. Globalna erozijska baza je more. Promjenom visinskog položaja *erozijske baze* zbog *tektonskih pokreta* i/ili promjene morske razine mijenja se energija reljefa, a tako i intenzitet riječne erozije.

Riolit (engl. *rhyolite*) – ili liparit efuzivna je *felsična magmatska stijena* kiselog sastava odnosno efuzivni ekvivalent *granita*.

Ris (engl. *Riss glaciation*) – ili riški glacijal jest *ledeno doba* prema klasifikaciji koja se koristi za područje Alpa. Trajalo je tijekom *pleistocena* (200 ka–

130 ka B. P.). Nakon ovog doba slijedi riško-virmski *interglacijal*.

Rizik (engl. *risk*) – očekivani stupanj štete kod pojave nekog oblika *hazarda* u odnosu na gubitak ljudskih života, imovine kao i štetan utjecaj na okoliš. Rizik uključuje kvantifikaciju vjerojatnosti događaja nekog oblika hazarda koji može imati štetne posljedice. U praksi se procjenjuje prihvativljiv stupanj rizika.

RMR-klasifikacija (engl. *Rock Mass Rating classification, RMR classification*) – jedna od najviše korištenih geomehaničkih klasifikacija za određivanje stanja *stijenske mase* na temelju numeričke procjene šest ulaznih parametara. To su: (1) jednoosna tlačna čvrstoća intaktne stijene, (2) indeks kvalitete jezgre (*RQD-indeks*), (3) razmak *diskontinuiteta* u odnosu na smjer iskopa, (4) značajke diskontinuiteta (postojanost, zijev, debljina, sastav ispune, hrapavost, trošnost), (5) stanje podzemne vode i (6) orijentacija diskontinuiteta. Na temelju bodovanja u rasponu 1–100, stijenska masa dijeli se u 5 kategorija: < 21 (vrlo slaba stijena), 21–40 (slaba stijena), 41–60 (povoljna stijena), 61–80 (dobra stijena), 81–100 (vrlo dobra stijena). RMR klasifikacija koristila se primarno za projektiranje podgrada u tunelima. Danas se koristiti i za procjenu kvalitete stijenske mase pri odbiru načina temeljenja građevina i načine zaštite kosina. RMR-klasifikacija kombinira se s klasifikacijom baziranim na temelju geološkog indeksa čvrstoće (GSI-indeks) i Q-sustavom, posebice

kod izrazito raspucanih stijena.

Rodinija (engl. *Rodinia*) – hipotetički superkontinent ili Paleopangea, koji je obuhvaćao velik dio kopnene mase Zemlje tijekom mlađeg dijela proterozoika (od 1.100 Ma do 750 Ma).

Rotacijski rasjed (engl. *rotational fault*) – ili škarasti *rasjed* ima međusobno relativno rotiranje krila po *paraklazi*.

Rotacijsko klizanje (engl. *rotational sliding, slump*) – kretanje kliznog tijela po zakriviljenoj *kliznoj plohi*. Najčešće se događa u homogenom *tlu*.

Rožnjak (engl. *chert*) – silicijska sedimentna stijena kriptokristalaste do mikrokristalaste strukture. Sastavljena je kvarca i/ili kalcedona. Rožnaci mogu biti slojeviti ili u oblicima nodula i leća unutar karbonatnih stijena.

RQD-indeks (engl. *Rock Quality Designation index, RQD index*) – klasifikacija koja se koristi za ocjenu stupnja raspucanosti (veličine blokova) stijenske mase mjerenjem komada bušaće jezgre ili monolita u stijeni duljih od 10 cm u odnosu na ukupnu duljinu izbušene jezgre. Označava se u postocima (< 25% ekstremno raspucano; 25%–50% jako raspucano; 50%–75% prosječno raspucano; 75%–90% slabo raspucano; 90%–100% kompaktno). RQD indeks koristi se i kao jedan od parametara u *RMR-klasifikaciji*.

Ruditi (engl. *rudites, rudaceous rocks*) – naziv za krupnozrnaste *klastične sedimentne stijene* (*breča* i *konglomerat*).

Rudistni vapnenci (engl. *rudist limestones*) – litostartigrafski tip *vapnenca* iz geološkog razdoblja gornje *krede*. Raširen je u jadranskom pojusu Republike Hrvatske.

Saltacija (engl. *saltation*) – oblik kretanja nevezanih sedimenata kratkim skokovima u procesu pronosa *nanosa* u koritu vodotoka ili na površini terena zbog djelovanja kinetičke energije vode ili vjetra.

Sanidin (engl. *sanidine*) – silikatni mineral iz skupine alkalijskih feldspata.

Saprolit (engl. *saprolite*) – meka, glinom bogata stijena, koja je tako zahvaćena *trošenjem*, a zadržala je prvobitnu strukturu.

Satelitsko snimanje (engl. *satellite imagery*) – temelji se na korištenju pasivnih optičkih senzora koji primaju elektromagnetske valove s površine Zemlje ili pak aktivnih radarskih senzora. Ovisno o tipu pasivnog senzora mogu se dobiti slike nekog terena iz vidljivog ili bliskog infracrvenog područja. Pankromatske satelitske slike dobivaju se korištenjem jednokanalnih senzora koji bilježe radijaciju unutar jednog spektralnog pojasa, imaju relativno visoku prostornu rezoluciju i prikazani su u tonovima sive boje, pri čemu je vrijednost piksela povezana s intenzitetom svje-

tlosne energije reflektirane s površine. Multispektralni satelitski senzori sastoje se od više spektralnih kanala podataka i bilježe zračenja unutar uskih raspona valnih duljina. Radarski senzori emitiraju radarsko zračenje u zadanom području frekvencija te se na temelju mjerjenja vremenske razlike između emisije i povratka zračenja s površine terena prikupljavaju podaci o reljefu.

Sediment (engl. [sediment](#)) – općenit naziv za bilo koju vrstu nakupine sitnozrnastih i/ili krupnozrnastih čestica na površini Zemlje ili na morskom dnu. U procesu litifikacije iz sedimenata nastaju *klastične sedimentne stijene*.

Sedimentacija (engl. [sedimentation](#)) – sinonim za *taloženje*.

Sedimentologija (engl. [Sedimentology](#)) – grana geologije koja se bavi opisom, postankom i klasifikacijom sedimenata i sedimentnih stijena.

Sedimentacijski melanž (engl. [sedimentary melange](#)) – kaotična stijenska masa sastavljena od blokova i sitnozrnastog matriksa. Nastala je kao posljedica klizanja djelomično litificiranih sedimenata na kontinentskoj padini.

Sedimentne stijene (engl. [sedimentary rocks](#)) – ili taložne stijene nastale su na površini Zemlje kao rezultat fizičkih, kemijskih i bioloških procesa. Njihov postanak vezan je uz fizičko-kemijsko *trošenje stijena*, transport, taloženje te *litifikaciju* ili okamenjivanje. Sedimentne stijene dijele se na klastič-

ne i neklastične. *Klastične sedimentne stijene* sastavljene su od čestica nastalih razaranjem drugih stijena. Imaju klastičnu strukturu. Neklastične sedimentne stijene mogu biti kemijske, nastale kristalizacijom iz otopine i biogene, nastale taloženjem organskih tvari ili anorganskih skeletnih dijelova organizama, a prema mineralnom sastavu dijele se na *karbonatne*, *silicijske* i *evaporitne stijene*. Neklastične sedimentne stijene imaju kristalastu strukturu. Temeljno je obilježe *teksture* većine sedimentnih stijena *slojevitost*. Sedimentne stijene čine samo 5% ukupnog volumena Zemljine kore, ali zauzimaju više od 75% površine Zemlje do dubine za koju je vezana sva ljudska djelatnost. Sedimentne stijene u Republici Hrvatskoj imaju veliko značenje jer izgrađuju više od 90% terena. Imaju široku uporabu kao *tehničko-građevni* i *arhitektonsko-građevni kamen*.

Sedra (engl. [calcareous sinter, tufa](#)) – ili tufa spužvast je i izrazito porozni tip vapnenaca nastalih na slapovima riječa i na izvorima precipitacijom *calcita* po mahovinama, cijanobakterijama i vodenom bilju, posebice u području vodopada.

Seizmička mjerjenja (engl. [seismic surveying](#)) – skupina metoda geofizičkih istraživanja koje koriste mjerjenja vremena putovanja umjetno izazvanih prostornih seizmičkih valova kroz *tlo* i stijene. Metode plitkih seizmičkih istraživanja temelje se na mjerenu brzina *longitudinalnih* i *transverzalnih valova*

kao i ovisnosti različitih elastičnih konstanti o tim brzinama (moduli elastičnosti, smicanja i deformabilnosti, Poissonov broj i sl.). Seizmički valovi umjetno su izazvani pomoću eksplozije ili jačeg udarca čekićem. Osnovne metode mjerenja su *seizmička refrakcija* i *seizmička refleksija*.

Seizmička refleksija (engl. *seismic reflection*) – metoda *seizmičkih mjeranja* koja se koristi za otkrivanje geološke građe zbog mogućnosti visoke razlučivosti. To je temeljna metoda *geofizičkih istraživanja* u pronađenju ležišta *ugljikovodika*, a koristi se često u okviru hidrogeoloških i geotermijskih istraživanja.

Seizmička refrakcija (engl. *seismic refraction*) – metoda *seizmičkih mjeranja* kojom je moguće uspješno izdvojiti sredine različitih elastičnih svojstava u dubinama od nekoliko metara do stotinjak kilometara. Zbog toga se često koristi u *hidrogeologiji*, *inženjerskoj geologiji*, istraživanju mineralnih sirovina, ali i vrlo dubokim istraživanjima *Zemljine kore* i gornjeg plića. GRM-metoda (Generalised Reciprocal Method), Delta-t-V-metoda i seizmička tomografija često su korištene metode interpretacije refrakcijske seizmike.

Seizmički valovi (engl. *seismic waves*) – valovi mehaničke prirode nastali naglim pokretima u *litosferi*. Iz hipocentra potresa šire se prostorni *seizmički valovi*. To su longitudinalni ili P-valovi te transverzalni ili S-valovi. *Longitudinalni seizmički valovi* u čvrstim stijenama šire

se brzinom preko 5.000 m/s i izazivaju stezanje i rastezanje *tla* i *stijena* u smjeru širenja. *Transverzalni seizmički valovi* šire se oko 1.7 puta sporije i vibriraju okomito na smjer širenja. Na površini naknadno nastaju *površinski seizmički valovi*. Loveovi valovi uzrokuju smicanje, a Rayleighovi valovi valovito gibanje čestica. Prolaz *seizmičkih valova* na površini Zemlje osjeti se kao *potres*. Brzina širenja *seizmičkih valova* ovisi o gustoći stijena kroz koje prolaze. Dolaskom u sredinu manje gustoće njihova brzina se smanjuje, a amplituda povećava.

Seizmičnost (engl. *seismicity*) – geografski i vremenski raspored *potresa* u nekom području.

Seismograf (engl. *seismograph*) – uređaj za mjerjenje *potresa*. Postoji više vrsta seismografa: kod starijih tipova uređaja korišten je analogni zapis ili *seizmogram* pojave *seizmičkih valova* na papirnoj vrpci, a kod modernih tipova podaci se bilježe u digitalnom obliku. U Republici Hrvatskoj postoji mreža *seizmografskih postaja*, koje objedinjava Seismološka služba u sklopu Geofizičkog zavoda Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Seismologija (engl. *Seismology*) – znanstvena disciplina koja istražuje prirodne zakonitosti nastanka *potresa* i širenja *seizmičkih valova* kroz *Zemlju*.

Sekundarna poroznost (engl. *secondary porosity*) – naziv za *pukotinsku poroznost stijena*.

Sekundarni valovi (engl. *S-waves*)

– naziv za *transverzalne seizmičke valove*.

Serpentinit (engl. *serpentinite*) – djelomično izmijenjena *ultramafitna magmatska stijena*.

Seš (engl. *seiche*) – ili šćiga slobodna je oscilacija razine vode koja se može pojaviti u morima i jezerima uzrokovana vanjskom pobudom, često kao posljedica naglih promjena tlaka zraka i vjetra. Ekstremno visoki seševi nazivaju se i *meteotsunami*.

Sferičnost (engl. *sphericity*) – svojstvo čestica u *tlu i stjenama* koje pokazuje koliko je neko zrno usporedivo s kuglom. Prema svom obliku zna se dijele na izometrična ili sferoidna, diskoidalna, pločasta i vretenasta.

Sijenit (eng. *syenite*) – intruzivna *neutralna magmatska stijena* koja sadrži od 40% do 60 % *alkalijskih feldspata* i od 20% do 40% *feromagnezijskih minerala* (*hornblenda i biotit*). Ima sivu do crvenkastu boju, a rabi se kao arhitektonsko-građevni kamen.

Silicijske sedimentne stijene

(engl. *siliceous sedimentary rocks*) – pripadaju skupini biogenih i kemogenih *sedimentnih stijena*. Sadrže pretežito minerale iz skupine silicijskih oksida i hidroksida kao što su *kvarc, kalcedon i opal*. Mogu nastati biokemijskim i kemiskim izlučivanjima iz vodenih otopina u kojima se nalazi otopljena silikatna kiselina, H_4SiO_4 . Biogene stijene talože

se u obliku skeleta organizama dijatomija (*dijatomit*), radiolarija (*radiolarit*) kao i spikula spužvi (*spikulit*). Dijagenetske stijene nastaju potiskivanjem prvobitnih *minerala* u procesu silicifikacije, pa nastaje stijena *rožnjak*.

Silikati (engl. *silicates*) – najvažnija

skupina petrogenih *minerala* čiju osnovu strukturne građe čine SiO_4 tetraedri. Jezgre velikih iona kisika nalaze se na vrhovima tetraedara, a mali ion silicija u njegovu središtu. U kristalnoj rešetki silikatnih minerala tetraedri su međusobno različito povezani preko drugih iona ili preko iona kisika. Silikati imaju složen kemijski sastav. S obzirom na način vezanja SiO_4 tetraedara u kristalnoj rešetki razlikuju se osnovni strukturalni tipovi silikata: nezosilikati, sorosilikati, ciklosilikati, inosilikati, filosilikati i tektosilikati. Najveći dio silikatnih minerala nastao je kristalizacijom iz magme pri visokim temperaturama i pretežito visokim tlakovima. Manji je dio je nastao iz termalnih otopina, pri *metamorfizmu*, alteraciji i trošenju. Najznačajniji silikatni minerali su: *feldspati, pirokseni, amfiboli, olivini, tinjci, minerali gline* i sl.

Silt (engl. *silt*) – naziv za prah.

Silit (engl. *siltstone*) – ili prašac jest *sitnozrnasta sedimentna stijena* u kojoj prevladavaju zrna veličine praha (0.06–0.002 mm). Ima homogenu *teksturu*.

Silur (engl. *Silurian*) – period paleozoika, koji je trajao više od 24 milijuna godina (443,48 Ma do 419,2 Ma). Ima četiri epohе.

Simetrična bora (engl. *symmetrical fold*) – tip bore kod koje su krila smještena približno simetrično u odnosu na osnu plohu.

Sinklinala (engl. *syncline*) – udubljeni (konkavni) dio bore. U jezgri sinklinale nalaze se najmlađe stijene.

Sinklinorij (engl. *synclinorium*) – konkavna odnosno udubljena geološka struktura sastavljena od više bora.

Sipar (engl. *) – nakupina odlomaka i blokova stijena pretežito uglastih oblika, nastalih padanjem i kotrljanjem fragmenata različite veličine u podnožju strmih kosina. Sipari najčešće imaju lepezast oblik (*fanglomerat*). U širem genetskom smislu sipari vrsta kolvija. Prema vrsti veziva i stupnju litifikacije sipari se dijele na nekoherentne ili aktivne, neaktivne ili vezane sipaye i sipayne breče. *

Sitnozrnaste sedimentne stijene (engl. *argillaceous sedimentary rocks*) – ili pelitne klastične sedimentne stijene imaju više od 50% čestica veličine praha (0.06–0.002 mm) i gline (<0.002 mm). Podjela pelitnih sedimenata temelji se na međusobnim odnosima sadržaja praha i gline, na stupnju litifikacije i teksturnim značajkama. Prašac, mulnjak i glinac imaju debeloslojevitu do homogenu teksturu. Šejl je naziv za stijenu laminirane do lisnate teksture i izražene kalavosti. Prevladavajući su detritični sastojak sitnozrnatih klastičnih stijena zrna kvarca i minerali gлина. Značajni su sastojci zrna feldspata i ti-

njaca. Cement je najčešće kvarc, opal i kalcedon kao i mineralno vezivo nastalo tijekom dijogeneze iz minerala gлина. Neki varijeteti sitnozrnastih sedimentnih stijena sadrže značajni udio kalcitnog cementa, pa se nazivaju kalcitični silit, kalcitični mulnjak i sl. Posebne su vrste les i lapor.

Sitnozrnasto tlo (engl. *fine grained soil*) – prema klasifikaciji tla to su gлина i prah.

Slaba stijena (engl. *weak rock*) – stijena koja ima nisku jednoosnu tlačnu čvrstoću i visoku deformabilnost. Neki od tipova tih stijena mogu imati visoku poroznost ili svojstvo bubrenja. Često imaju visoku erodibilnost i deformabilnost, a podložne su ubrzanim trošenju.

Sklad (engl. *shill*) – pločasto plutonsko tijelo sastavljeno od magmatskih stijena, a nastalo je prodom magme između slojeva u sedimentnim stijenama.

Skok rasjeda (engl. *throw of fault*) – vertikalna komponenta pomaka krila po paraklazi rasjeda. Kod normalnog rasjeda krovinsko krilo je spušteno u odnosu na podinsko krilo, a kod reverznog rasjeda je obratno.

Slejt (engl. *slate*) – sitnozrnasta metamorfna stijena najnižeg stupnja regionalne metamorfoze nastala iz sitnozrnastih sedimentnih stijena kao i tufova i tufitičnih sedimenata. Slejt ima naglašenu škriljavu teksturu. Koristi se kao tehničko-građevni kamen zbog lakog cijepanja na tanke ploče kojima se nakon obrade pokrivaju krovovi.

Sliv (engl. *drainage basin, catchment area*) – slijev ili porjeće, ukupna površina na nekom području s kojega površinska voda teče u vodotok. Od susjednog sliva odvojen je *vododjelnicom*. Svaki sliv ima *mrežu vodotoka*, čiji oblik ovisi o geološkoj građi i topografskim značajkama terena.

Slivno područje (engl. *watershed, catchment area*) – sinonim za *sliv*.

Sloj (engl. *bed*) – geološko tijelo oblika leće, određene debljine i prostiranja. Uglavnom je jednolikog litološkog sastava, *strukture i teksture* po cijeloj svojoj debljini. Od *stijene* u krovini i podlini odvojen je nekim tipom *diskontinuiteta*: otvorenim međuslojnim ploham, promjenom sadržaja *minerala*, *granulometrijskog sastava* ili *strukture*. Debljina jednog sloja može znatno varirati.

Slojevitost (engl. *bedding*) – ili stratifikacija temeljna je značajka *tekture* većine *sedimentnih stijena*. To je pojava niza paralelenih površina po kojima se izdvajaju *slojevi*. Slojevitost je obično posljedica naglog prekida *taloženja* ili promjene veličine zrna, a ponekad i promjene vrste *minerala*.

Složeno klizište (engl. *composite landslide*) – tip *klizišta* koje se sastoji od najmanje dva tipa *klizanja*, a ona se odvijaju istovremeno na njegovim različitim dijelovima.

Smična pukotina (engl. *shear fracture*) – tip *pukotine* nastale kao posljedica *posmičnog naprezanja* u *stijenskoj*

masi. Smične pukotine najčešće su zatvorene i imaju glatke zidove.

Smični valovi (engl. *shear waves*) – ili *transverzalni seizmički valovi* uzrokuju oscilacije tvari okomito na smjer svog širenja. Ne mogu se širiti kroz zrak, vodu i likvidni dio vanjske *Zemljine jezgre*.

Snimanje panoramskim dubinomerjom (engl. *side-scan sonar survey*) – metoda *akustičkog snimanja dna* koja koristi panoramski dubinomer, koji bočno emitira ultrazvučne valove dvostrukе frekvencije (105 i 438 kHz), a širina pojasa snimanja može se mijenjati. Na taj način se može dobiti slika dna u 16 nijansi sive boje na kojoj se mogu razlikovati izdanci osnovne stijene, mulj, krupnozrnasti sedimenti kao i potopljena plovila, energetski kablovi i sl.

Soliflukcija (engl. *solifluction*) – oblik *tečenja tla* koje se događa nakon otapanja *permafrosta* koji je potpuno saturiran vodom.

Speleotemi (engl. *speleothemes*) – ili špiljski *vapnenci* nastaju u procesu *okršavanja karbonatnih stijena* u podzemnim prostorima *kršu*. Prilikom kapanja *vode* zasićene kalcijskim bikarbonatom izlučuje se *kalcit*. Siga koje raste od poda prema gore je *stalagmit*, a ona koje raste od stropa prema dolje je *stalaktit*. Stup ili stalagmat nastaje nijovim spajanjem. Prosječna brzina rasta speleotema je 1 do 10 mm u razdoblju od 100 godina.

Spikulit (engl. *spiculite*) – tip silicijskih sedimentnih stijena sastavljen pretežito od kremenih skeleta (spikula) spužvi.

Spiranje (engl. *sheet wash*) – proces odnošenja relativno tankog površinskog sloja tla ili stijene zahvaćene trošenjem uslijed kontinuiranog površinskog plošnog toka vode, koji se manje ili više ujednačenom brzinom odvija po slobodnoj površini kosine bez nastanka kanala. Spiranje je karakteristično na površinama za ogoline, koje su bez vegetacijskog pokrova ili je on razvijen mjestimično. Posljedica je snižavanje reljefa terena (*denudacija*). Proces spiranja često se događa istovremeno s procesima *brazdanja i jaružanja*.

Sporedni vodotok (engl. *tributary stream*) – tok površinske vode koji se ulijeva u veći vodotok.

Stabilizirano klizište (engl. *stabilized landslide*) – neaktivno klizište kod kojeg su pokreti sprječeni mjerama sanacije.

Stadijal (engl. *stadial*) – hladniji klimatski period unutar *interglacijala*.

Stalagmit (engl. *stalagmite*) – oblik speleotema koji raste od dna podzemnog prostora.

Stalaktit (engl. *stalactite*) – oblik speleotema koji raste od stropa podzemnog prostora.

Stepeničasti rasjedi (engl. *step faults*) – paralelna serija normalnih rasjeda

kod kojih je svako sljedeće krovinsko krilo spušteno u odnosu na prethodno.

Stezanje tla (engl. *shrinking of soil*)

– svojstvo skupljanja tla pri smanjenju sadržaja pelikularne vode. Izraženo stezanje imaju tla podložna bubrenju. Prilikom stezanja mogu nastati otvorene *pukotine*, koje često imaju nepravilni poligonalni oblik.

Stijena (engl. *rock*) – sastavni dio litosfere ili Zemljine kore, određenog načina geološkog nastanka, sklopa i sastava. Stijene se sastoje se od jednog minerala (monomineralne) ili više različitih minerala (polimineralne). Svaka stijena osim mineralnog sastava ima specifičnu strukturu i teksturu ili građu. Stijene se prema načinu postanka ili genezi dijele na magmatske (eruptivne), sedimentne (taložne) i metamorfne (preobražajne). Magmatske stijene su primarne, a nastale su kristalizacijom magme ili hlađenjem lave. Sedimentne stijene nastale su fizičkom i kemijskom razgradnjom magmatskih, metamorfnih i starijih sedimentnih stijena te litifikacijom prethodno istaloženih čestica, ali i kemogenim i biogenim procesima. Metamorfne stijene nastale su u procesu metamorfizma već postojećih stijena u litosferi.

Stijenska masa (engl. *rock mass*)

– naziv za cijelokupan volumen neke stijene. Sastoji se od: materije stijene (minerala), diskontinuiteta i njihovih ispunja, zraka i/ili vode, ali i ugljikovodika, koji se nalaze unutar materije stijene ili između stijenki diskontinuiteta.

Stijenski ciklus (engl. *rock cycle*) – složen proces nastanka i transformacije *magmatskih, sedimentnih i metamorfnih stijena* na površini i u unutrašnjosti Zemlje. U stijenskom ciklusu usporedno djeluju procesi *trošenja, erozije, taloženja, dijageneze, metamorfizma, taljenja stijena i kristalizacije magme*.

Stopa klizišta (engl. *foot of landslide*) – hipsometrijski najniži dio kosine zahvaćene klizanjem. Stopa je prepoznatljiva po trbušastoj izbočini na površini.

Stratigrafija (engl. *Stratigraphy*) – grana geologije koja razvrstava *stijene* prema redoslijedu njihova nastanka i utvrđuje njihovu starost, pa zbog toga primarno proučava *sedimentne stijene*. Stratigrafija ima dvije glavne grane. To su *litostratigrafija* i *biostratigrafija*.

Stratovulkan (engl. *stratovulcano*) – ili kompozitni *vulkan* stožastog oblika. Građen je od slojeva stvrdnute *lave* i *piroklaslasta*.

Struktura (engl. *texture*) – obuhvaća geometrijske značajke individualnih komponenti *stijene* (zrna *minerala*) i njihovo uređenje, građu. Strukturu je moguće odrediti na uzorku, makroskopski ili mikroskopski. Struktura stijene posljedica je načina postanka, naknadnih promjena tijekom *dijageneze, metamorfizma* kao i *trošenja* kojima je stijena bila podvrgnuta. Struktura stijene značajno utječe na njen mehaničko ponašanje, prvenstveno na nehomogenost i anizotropiju fizičko-mehaničkih svojstava. Dva su osnovna

tipa: *klastična* i *kristalasta struktura*. Klastična je struktura karakteristična za *klastične i piroklastične sedimente stijene*. Kristalasta struktura karakteristična je za *magmatske stijene*, većinu *metamorfnih stijena* te za kemogene i biogene *sedimentne stijene*.

Strukturna geologija (engl. *Structural Geology*) – proučava trodimenzionalni raspored *stijenskih masa* uzimajući u obzir i deformacije prouzročene *tektonskim pokretima* koje su nastale tijekom geološke prošlosti.

Struktурно-геолошко профилiranje (engl. *sub-bottom profiling*) – metoda akustičkog mjerjenja dna ispod vodenе površine koja se temelji na mjerenu dolaska emitiranih ultrazvučnih valova nižih frekvencija (od 2 do 7 kHz). Ti valovi imaju sposobnost penetracije kroz rahle *sedimente*, pa se tako može odrediti njihova debљina i posredno geološka građa morskog, jezerskog ili riječnog dna.

Subduksijska zona (engl. *subduction zone*) – ili zona suturiranja područje je u *Zemljinoj kori* gdje se litosferna ploča s oceanskom *Zemljinom korom* podvlači pod drugu ploču s *kontinentalskom korom*, a sam proces zove se subdukcija. Također ima pojava podvlačenja dviju ploča s kontinentskom ili oceanskom korom. Morfološki odraz subdukcije na morskom dnu je *oceanski jarak*. Idući prema dubini, stijene se deformiraju i tale pretvarajući se u *magmu*. U zoni subdukcije izraženi su *seizmičnost* i *vulkanizam*. Ukoliko se

litosferna ploča s oceanskom korom navlači na drugu s kontinentskom korom, ta se pojava zove obdukcija.

Sufozija (engl. *suffusion*) – proces podzemne erozije sitnozrnastih sedimenata. Sufozija je oblik filtracijskog razaranja tla pri kojem se odnose sitne čestica iz tla pod utjecajem toka podzemne vode. Do sufozije dolazi u poroznoj sredini s neujednačenim granulometrijskim sastavom ili odnošenjem materije kroz proširene diskontinuitete, što može prouzročiti urušavanja svoda. Sufozija je česta u tlima na području krša.

Suha krška dolina (engl. *dry karstic valley*) – trag riječnog korita u području krša kroz koje više ne teče površinska voda. Krške doline dokaz su početne faze okršavanja karakteristične za fluviokrš.

Sukcesivno klizište (engl. *successive landslide*) – klizište koje se sastoji od dvaju ili više susjednih kliznih tijela istog tipa kretanja, ali po odvojenim plohamama sloma i s odvojenim pokrenutim kliznim tijelima.

Sulfati (engl. *sulphates*) – skupina minerala, prema kemijskom sastavu soli sumporne kiseline. Nastaju u oksidacijskoj sredini pri relativno niskoj temperaturi. Poznati mineral iz skupine sulfata je gips.

Sulfidi (engl. *sulphides*) – skupina minerala, prema kemijskom sastavu spojevi metala prijelaznih elemenata i polumetala sa sumporom. Većinom

nastaju hidrotermalno u reduksijskim uvjetima. U površinskim su uvjetima nestabilni i prelaze u sulfate. Pirit je poznati mineral iz te skupine. Velik broj minerala iz skupine sulfida važne su rude metala.

Supralitoral (engl. *supralittoral*) – ili supralitoralna stepenica pojas je obale koji je izložen stalnom močenju i prskanju, a koji nije poplavljjen morem za vrijeme plime (morske mijene), osim u iznimnim okolnostima. U donjem dijelu graniči s mediolitoralom.

Suspendirani nanos (engl. *suspended sediment*) – naziv za lebdeći nanos.

Sustav Zemlje (engl. *Earth system*) – otvoren sustav koji uključuje sfere Zemlje: atmosferu, biosferu, hidrosferu te geosferu kao i njihove međusobne utjecaje.

Š

Šejl (engl. *shale*) – sitnozrnasta sedimentna stijena lisnate do laminirane tekture. S obzirom na prevladavajuću veličinu čestica razlikuju se glinoviti, muljeviti i prahoviti šejl.

Širenje morskog dna (engl. *seafloor spreading*) – proces formiranja oceanske kore zbog prodiranja magme na oceanskom hrptu. Ova pojava vezana je uz divergentne granice ploča.

Širenje tla (engl. *spreading od soil*)

– razmicanje koherentnog tla ili raspućane stijenske mase.

Škrapa (engl. *karren*) – ili grižina žljebasto je udubljenje nastalo u procesu kemijske korozije (*okršavanje*) u vapnenicima s visokim učešćem kalcita.

Škriljavci (engl. *schists*) – naziv za *metamorfne stijene* naglašene škriljavosti.

Škriljavost (engl. *schistosity*) – najznačajniji tip *tekture* većine *metamorfnih stijena*, posebice *kristalastih škriljavaca*. Očituje se u paralelnom slaganju lističastih minerala (*tinjci*) i štapićastih minerala (*amfiboli*). Paralelno škriljavosti orijentirani su izduženi *kristali kvarca, feldspata* i drugi minerali. U nekim tipovima metamorfnih stijena škriljavost je vidljiva po trakama svijetlih i tamnih ili pak sitnozrnastih ili krupnozrnastih minerala. Stijene škriljave tekture imaju izraženu *anizotropnost*.

Šljunak (engl. *gravel*) – akumulacija nevezanih, zaobljenih do dobro zaobljenih zrna *stijene* ili *minerala*, promjera od 2 mm do 64 mm (*krupnozrnsto tlo*). Zrna šljunka mogu imati sferičan (izometričan), plosnat ili izdužen oblik. Šljunci mogu sadržavati promjenljive količine zrna dimenzija pijeska, ponegde praha i gline. Šljunak vezan u čvrstu stijenu zove se *konglomerat*.

Špilja (engl. *cave*) – ili spilja veći je prirodnji otvor u *stijenskoj masi* u koji je moguć pristup čovjeku. Mnogobrojne špilje karakteristične su za podze-

mlje krša. Nastale su u proširivanjem *diskontinuiteta* u procesu *okršavanja*. U špiljama su istaloženi različiti oblici špiljskih vapnenaca ili speleotema. U dinarskom kršu nađeno je više špiljskih sustava koji su *ponorima* povezani s površinom. Prema novijim istraživanjima najveći poznati sustav špilja u Hrvatskoj nalazi se na Velebitu (Kita Gaćina), dok je prije to bio onaj ispod Ogulina.

Štit (engl. *shield*) – dio *kratona* i veliko stabilno područje kontinenata niskog reljefa koje je izgrađeno od prekambrijskih *magmatskih i metamorfnih stijena*.

Štok (engl. *stock*) – plutonsko tijelo sastavljeno od *magmatskih stijena* čiji je volumen znatno manji od *batolita*.

Talna voda (engl. *soil water*) – naziv za *podzemnu vodu* koja se nalazi u *vadoznoj zoni*, neposredno ispod površine terena.

Taloženje (engl. *sedimentation*) – ili sedimentacija geomorfološki je proces odlaganja *sedimenata* vodom ili vjetrom u nekom *okolišu taloženja* kada njihova snaga odnosno kinetička energija postane preslab, kao i ledom kada se otapa niži dio *ledenjaka*. Procesi taloženja vrlo su složeni, pa mogu nastati različita sedimentna tjelesa. Razlikuju se tri osnovna načina taloženja materijala i ispunjavanja talož-

nog prostora: *agradacija*, *progradacija* i *retrogradacija*.

Taloženje nanosa (engl. *sediment accumulation*) – nastaje nakon smanjenja djelovanja kinetičke energije vode u koritu vodotoka ili na dnu jezera ili mora. Najprije se talože krupnozrnasti *sedimenti* transportirani kao *vučeni nanos*, dok sitnozrnasti *sedimenti* u vidu *lebdećeg nanosa* mogu dulje lebdjeti u vodi.

Tarantij (engl. *Tarantian*) – geološko doba koje se rabi prema *geološkoj vremenskoj ljestvici* za marinsko područje Mediterana, a obuhvaća mlađi pleistocen (120 ka do 11,7 ka B.P.). Starije razdoblje tarantija naziva se tirenij (Tyrhenian).

Tečenje tla (engl. *earth flow*) – tip *pokreta masa* na padinama, odnosno pomicanje mase *tla* zasićenog *vodom*. Naziva se i zemljani tok. Prema tipu materijala tečenje tla općenito se dijeli na *debritini tok* i *blatni tok*.

Tehničko-građevni kamen (engl. *crushed stone aggregate*) – naziv za bilo koju vrstu stijene dovoljno postojanih fizičko-mehaničkih značajki da se može koristi u graditeljstvu. Tehničko-građevni kamen koristi se kao lomljeni, drobljeni, mljeveni, cijepani i klesani te industrijski rezani. Koristi se kao agregat za betone i asfalte. U Hrvatskoj se najviše koriste *karbonatne stijene* zbog njihove dominantne rasprostranjenosti na površini.

Tekstura (engl. *structure, fabric*) – ili građa stijene obuhvaća raspored,

uredjenost, pakiranje i orientaciju sastavnih komponenti, a u pravilu se određuje na izdanku. Primarne tekture formiraju se u stijenama tijekom njezina nastanka. Nastale su u *sedimentnim stijenama* prije litifikacije (*slojevitost i laminacija*), a u *magmatskim stijenama* prije i u vrijeme kristalizacije (tečenje *magme*). *Metamorfne stijene* nemaju primarne tekture budući da su sekundarne tvorevine, nastale preobrazbom već stvorenih stijena. *Lineacija i folijacija* mogu biti primarne tekture, nastale tijekom *dijageneze* sedimentnih stijena ili kristalizacije magmatskih stijena, kao i sekundarne, nastale tijekom tektonskih naprezanja i/ili *metamorfizma*. Škriljavost je teksturna značajka većine *metamorfnih stijena*.

Tektonika (engl. *Tectonics*) – grana *geologije* koja se bavi strukturnim deformacijama *Zemljine kore* u manjim područjima, za razliku od *geotektonike*.

Tektonska graba (engl. *graben*) – nastaje tijekom ekstenzijskog tipa *tektonskih pokreta*, spuštanjem dijela terena između dvaju ili više paralelnih *normalnih rasjeda*. Zbog toga je središnji dio grabe relativno je spušten u odnosu na rubne dijelove.

Tektonski pokreti (engl. *tectonic movements*) – posljedica su *endogenetskih procesa* u unutrašnjosti *Zemlje*. Zbog tih pokreta nastaju poremećaji u *litosferi*. Svode se na *rasjedanje* primarnih stijenskih kompleksa na mjestu postanka (izdizanje, spuštanje, nagiba-

nje, rotacija i prevrtanje) ili premještanje na većim ili manjim udaljenostima (boranje, stvaranje *ljudskih struktura* i navlaka.). Na temelju odnosa slojeva u sedimentnim stijenama razlikuju se tri osnova tipa struktura: *bora* (savijanje slojeva bez prekida cjelovitosti stijenske mase), *rasjed* (prekid cjelovitosti i pomicanje blokova po paraklazi) i *navlaka*, kada uslijed jakih tangencijalnih pokreta ili gravitacijskog klizanja veći dijelovi stijenske mase naliježu jedna na drugu. Uz ove strukturne oblike pojavljuju se različiti setovi *pukotina*.

Tektonsko-erozijska diskordanca (engl. *angular unconformity*) – ili kutna diskordanca obilježena je obilježena je erodiranim kontaktom tektonski poremećenih starijih stijenama u podin

Tercijar (engl. *Tertiary*) – naziv za starije geološko razdoblje kenozoika, koje je trajalo od 66,0 Ma do 2,58 Ma. Taj naziv više se ne rabi u geološkoj vremenskoj ljestvici.

Termogeologija (engl. *Thermogeology*) – suvremena grana geološkog inženjerstva koja proučava metode korištenja termalne energije Zemlje.

Termoklina (engl. *thermocline*) – nagli prijelaz između sloja tople i hladne vode u morima i oceanima. U Jadranskom moru izražena sezonska termoklina nastaje u topljem dijelu godine, kada se zagrije površinski sloj vode. Manje je izražena termoklina tijekom zime i ranog proljeća, kada se površinski sloj vode ohladi.

Tetis ocean (engl. *Tethys Ocean*)

– ocean smješten između superkontinenata Laurazija i Gondvana, koji je postojao tijekom mezozoika. Ostatak tog oceana je područje sadašnjega istočnog Mediterana.

Tijelo žala (engl. *beach body*) – nakupina pijeska i/ili šljunka, a mjestimice i oblutaka na žalu. Tijelo žala periodično mijenja volumen i oblik zbog djelovanja valova i dužobalnih struja. Obuhvaća ne samo sedimente u zoni supralitorala nego i *infralitorala*.

Tiksotropija (engl. *thixotropy*) – smanjenje prividne viskoznosti nekih tipova gline, posebice onih koje sadrže minerale gline iz skupine montmorilonita.

Til (engl. *till*) – nesortirani sedimenti ili ledenjački drift. Sastoji se od najsitnijih čestica gline pa sve do velikih blokova (eratički blokovi). Til gradi specifična tijela – morene.

Timor (engl. *horst*) – horst ili stršenjak nastaje sustavom normalnih rasjeda zbog spuštanja blokova, pri čemu središnji dio ostaje relativno izdignut. Struktura slična timoru je prodror, koji nastaje kada se starije naslage u središtu izdižu prema površini.

Tinjci (engl. *micas*) – naziv za listićave minerale koji pripadaju skupini filosikata (silikati) pa se savršeno kalaju se u tanke listiće. Sastojci su magmatiskih (granit, riolit) i metamornih stijena (tinjčasti škriljavci). Nalaze se i u nekim tipovima klastičnih sedimentnih stijena.

Najvažniji minerali iz skupine tinjaca su *muskovit* i *biotit*

Tjeme antiklinalne (engl. *crest of anticline*) – zona maksimalne zakrivljenoosti *antiklinale*.

Tlačna pukotina (engl. *compressional fracture*) – tip *pukotine* nastale kao posljedica *tlačnog naprezanja u stijenskoj masi*. Zidovi tih pukotina zatvoreni su i hrapavi.

Tlačno naprezanje (engl. *compressional stress*) – stanje naprezanja prouzročeno djelovanjem sila koje djeluju jedna prema drugoj duž iste osi nastojeći stlačiti, stisnuti materiju. To naprezanje uzrokuje smanjenje volumena i *poroziteta u tlu* kao i nastanak *tlačnih pukotina u stijenskoj masi*.

Tlo (engl. *soil*) – tanak sloj nekonsolidiranog materijala koji se mjestimice nalazi na površini *Zemlje*, a u kojem se odvija rast biljaka. Tlo je nastalo u procesu *trošenja stijena* kao i *erozijom* i transportom raspadnutog materijala. Prema definiciji koja se koristi u *inženjerskoj geologiji* tlo je skup čestica *minerala* i/ili organske tvari u obliku naslage koje sadrže različite količine vode i zraka, a koje se mogu razdvojiti blagim mehaničkim djelovanjem. U genetskom smislu razlikuju se sljedeći tipovi: *rezidualno tlo*, *aluvijalno tlo*, *koluvijalno tlo (koluvij)*, *taluvijalno tlo*, *glacijalno tlo*, *organska tlo*, *eolsko tlo*, *vulkansko tlo*, *evaporitno tlo* i *nasuto tlo*. Znanost koja proučava sastav i genezu tala naziva se *pedologija*, gdje se razlikuje nekoliko

horizonata idući od površine: O, A, E, B i C. *O-horizont* je bogat *humusom*. *A-horizont* je biološki aktivran. *B-horizont* i *C-horizont* i *E-horizont* biološki su neaktivni. Fizičko-mehaničke osobine tla proučava *mehanika tla*. Prema *klasifikaciji tla* koja se koristi u *geotehnicu* i *inženjerskoj geologiji* postoje četiri osnovne skupine s obzirom na veličinu zrna: *šljunak*, *pjesak*, *prah* i *glina*. Šljunak i pjesak su *krupnozrnasta tla*, najčešće *nekoherentna tla*, dok su prah i glina *sitnozrnasta, koherentna tla*. Čestice veće od 60 (64) mm su *oblutci* i *blokovi*. Posebna su skupina tala organska tla.

Tok zemlje (engl. *earth flow*) – ili zemljani tok nastaje kada pretežito *sitnozrnasto tlo* postane zasićeno *vodom*, pa se pretvori u viskoznu smjesu i kreće se zbog djelovanja gravitacije niz kosinu. Tok zemlje je jedan od tipova *pokreta masa*.

Tombolo (engl. *tombolo*) – pješčani ili šljunčani *prud* u plitkom obalnom pojasu koji povezuje otok s kopnom. Nastaje djelovanjem valova i morskih struja koji na zavjetrinskoj strani otoka talože *sedimente*. Može biti jednostavan (s jednim prudom) ili složen (s dvama ili više prudova).

Tonalit (engl. *tonalite*) ili *kvarcdiorit* – intruzivna *felsična magmatska stijena* kiselog sastava.

Trahiandezit (engl. *trachyandesite*) – naziv za *latit*.

Trahit (engl. *trachyte*) – efuzivna neutralna magmatska stijena odnosno efuzivni ekvivalent sijenita.

Trajno umireno klizište (engl. *abandoned landslide*) – neaktivno klizište na koje uzroci klizanja nemaju više utjecaja i ne mogu prouzročiti pokrete u budućnosti.

Trajnost (engl. *durability*) – otpornost stijene na djelovanje agenasa koji uzrokuju kemijsko trošenje.

Trakcija (engl. *traction*) – oblik kretanja nevezanih sedimenata u procesu pronosa nanosa kroz korito vodotoka. Zrna veličine pjeska, šljunka i oblutaka kotrljaju se ili kližu po dnu.

Translacijsko klizanje (engl. *translational sliding*) – kretanje kliznog tijela približno paralelno površini terena. Klizna ploha često je predodređena geološkom građom.

Transformna rasjedna granica (engl. *transform fault margin*) – područje gdje se litosferne ploče smiču odnosno kreću gotovo horizontalno u suprotnim smjerovima. Na morskom dnu pružni rasjedi velikih dimenzija presejcaju oceanski hrbat pomičući ga u stranu i po nekoliko stotina kilometara.

Transgresija (engl. *transgression*) – rast morske razine koji uzrokuje povećanje sedimentacijskog prostora (*retrogradacija*).

Transpiracija (engl. *transpiration*) – proces kod kojeg biljke zbog održava-

nja svojih životnih funkcija gube vodenu paru kroz pore.

Transverzalni seizmički valovi (engl. *transverse seismic waves*) – ili S-valovi su prostorni seizmički valovi koji se koncentrično šire kroz litosferu iz hipocentra potresa. Ne mogu se širiti kroz zrak, vodu i likvidni dio vanjske Zemljine jezgre.

Travertin (engl. *travertine*) – čvrsto litificirani, šupljikavi, nepravilno laminirani ili slojeviti vapnenac nastao anorganskim izlučivanjem kalcita iz vrućih voda oko termalnih izvora. Travertin se koristi u graditeljstvu kao arhitektonsko-građevni kamen.

Treset (engl. *peat*) – organsko tlo male gustoće, često je zasićeno vodom. Po tome se razlikuje od mineralnog tla s organskim sadržajem (*O-horizont*). Treset ima veliku deformabilnost.

Trijas (engl. *Triassic*) – stariji period mezozoika, koji je trajao oko 51 milijun godina (252,2 Ma do 201,3 Ma). Dijeli se na tri epohe.

Trošenje stijena (engl. *weathering*) – ili razgradnja proces je razaranja stijena na Zemljinoj površini ili plitko pod površinom zbog djelovanja atmosferilija, vode, temperturnih promjena i rada organizama. Pri razgradnji se bitno mijenja mineralni sastav stijene jer se dio minerala pretvara u nove, stabilne u promijenjenim uvjetima. Razlikuju se tri načina trošenja: fizičko ili dezintegracija, kemijsko ili dekompozicija i biološko tro-

šenje. Ona su međusobno povezana, a ovisno o kemijskim, fizičkim, klimatskim i geološkim uvjetima jedan od tih načina prevladava. U suhoj i hladnoj klimi prevladava fizička, a u toploj i vlažnoj klimi kemijska razgradnja. Biološki oblik trošenja stijena zbiva se zbog otapanja prouzročenog djelovanjem bakterija i huminskih kiselinanastalih truljenjem kao i fizičkog razaranje zbog rasta korijenja. Najotporniji petrogeni mineral je kvarc. Kemijskom razgradnjom stijena bogatih silikatima nastaju minerali glina, a kemijskom razgradnjom karbonatnih stijena nastaje crvenica. Tlo nastalo razgradnjom stijena naziva se eluvij, a dio stijenske mase zahvaćen razgradnjom zona je fizičko-kemijskog trošenja. Prema klasifikaciji Međunarodnog udruženja za mehaniku stijena (ISRM) razlikuju se sljedeći stupnjevi trošenja: I (FR) svježa stijena, II (SW) slabo raspadnuta; III (MW) srednje raspadnuta; IV (HW) jako raspadnuta; V (CW) potpuno raspadnuta i VI (RS) rezidualno tlo.

Tsunami (engl. [Tsunami](#)) – u japskome jeziku „tsu nami“ znači „lučki val“. To su vodeni valovi koji nastaju pri naglim poremećajima na morskom dnu, najčešće zbog potresa. Imaju vrlo veliku valnu duljinu od preko 500 km, a brzina kretanja tih valova može dostići do 900 km/h. Budući da nastaju naglo, bez upozorenja, mogu biti iznimno opasni i imati katastrofalne učinke. Dolaskom do pličih dijelova dna počinje deformacija tih valova: smanjenje valne duljine i povećanje visine. Prvi efekt uočljiv je po povlačenju mora, slično ekstremnoj

oseci. Nakon toga nailazi prvi od valova čija visina može doseći 30 m. Ovisno o reljefu priobalja val prodire prema kopnu uništavajući sve pred sobom. Osim zbog potresa valovi sličnih dimenzija mogu nastati uslijed erupcija vulkana, podmorskih klizanja velikih dimenzija, kao i pada meteorita u more.

Tuf (engl. [tuff](#)) – *piroklastična stijena* odnosno vezani vulkanski pepeo. Ovisno o sastojcima tufovi mogu biti litoklastični, kada sadrže čestice stijena, kristaloklastični, kada sadrže čestice minerala i vitroklastični, kada sadrže čestice vulkanskog stakla. Miješanjem vulkanskog pepela s glinom, prahom i pijeskom drugaćijeg podrijetla nastaju tutitični sedimenti. Tuf se rabi kao sirovina za proizvodnju pucolanskog tipa cementa.

Turbiditi (engl. [turbidites](#)) – sedimenti taloženi iz turbiditnih tokova, koji se najčešće kreću niz kontinentsku padinu. Njihova osnovna litološka i sedimentološka odlika je pravilnost vertikalnog redanja slojeva određenoga granulometrijskog sastava i tekture. Flis je tipičan stijenski kompleks nastao na taj način.

Turbiditni tok (engl. [turbidite flow](#)) – mehanizam prijenosa sedimenata u suspenziji koja ima značajke turbulentnog toka.

Turbulentan tok (engl. [turbulent flow](#)) – tok vode u kojem je brzina vode veća, pa strujnice nisu paralelne, za razliku od laminarnog toka. Turbulenti tip

toka karakterističan je za otvorene tokove te za *stjene* u kojima su *pukotine* proširene, kao što je *krški vodonosnik*. Turbulentan tok ne može se definirati Darcyevim zakonom.

U

Ugasli vulkan (engl. *extinct volcano*) – *vulkan* u kojem nije zabilježena erupcija u historijskom razdoblju. Djełomice je erodiran i ne očekuje se nje-gova erupcija u budućnosti.

Ugljen (engl. *coal*) – biogena sedimentna stijena i značajan izvor energije. Nastaje u tri faze: akumulacija biomase, očuvanje u reduktivnom okolišu taloženja i prekrivanje mlađim sedimentima. Nastanak ugljena predodređen je dugotrajnim procesom *kompakcije* koji najviše ovisi o povišenom tlaku u *Zemljinoj kori*. Slijed promjene ugljena je sljedeći: treset, lignit, smeđi i kameni ugljen te antracit. Samo u ekstremnim uvjetima iz prvostrukne biomase može nastati grafit.

Ugljikovodici (engl. *hydrocarbons*) – zajednički naziv za *naftu* i *prirodni plin*. Nastanak ugljikovodika dugotrajan je proces ovisan o više čimbenika. Pri nižim temperaturama nastaje nafta, a pri višim najprije mokri pa suhi plin. Prema organskoj teoriji ugljikovodici imaju podrijetlo u akumuliranoj organskoj tvari koja se mora sačuvati i dozrijevati unutar sedimentnih stijena (naftnomatične stijene, uljni škriljavci) kao i migri-

rati prema strukturnim ili stratigrafskim zamkama (kolektorske stijene). Prema anorganskoj teoriji ugljikovodici dolaze u *Zemljinu koru* iz gornjeg dijela *Zemljinog plašta*, gdje su mogle biti akumulirane velike količine fluida obogaćene ugljikovodicima u ranoj fazi razvoja Zemlje. *Prirodni asfalt* je naziv za ugljikovodike visoke viskoznosti ili polukrutog agregatnog stanja.

Ukupno naprezanje (engl. *total stress*) – rezultat svih opterećenja *tla* ili *stijenske mase* vlastitom težinom i/ili vanjskim opterećenjem.

Ultrabazične magmatske stijene (engl. *ultrabasic igneous rocks*) – ili *ultramafitne magmatske stijene*, sadrže manje od 45% SiO_2 težinske komponente.

Ultramafitne magmatske stijene (engl. *ultramafic igneous rocks*) – ili *ultrabazične magmatske stijene*, sadrže samo silikatne minerale iz skupine *piroksena*. Zbog toga su vrlo tamne boje.

Umireni vulkan (engl. *dormant volcano*) – *vulkan* u kojem nije zabilježena erupcija u historijskom razdoblju, ali je moguća u budućnosti.

Urbana poplava (engl. *urban flooding*) – poplava u izgrađenom i većinom gusto naseljenom području. Uzrok tih poplava je pojava velike količine vode zbog intenzivnih oborina u kratkom periodu ili naglog topljenja snijega, koje ne može kanalizirati postojeći sustav odvodnje.

Usjedanje (engl. [ground subsidence](#)) – ili tonjenje terena pojava je sporog ili naglog (kolaps) spuštanja dijela površine prouzročena prirodnim uzrocima (urušavanje podzemnih otvora u okršenim *stijenama*) ili antropogenim uzrocima (podzemni iskopi, crpljenje vode i sl.).

Uvala (engl. [karstic depression, uvala](#)) – duguljasto udubljenje u kršu duljine od nekoliko stotina metara do nekoliko kilometara. Ovaj tip depresija nastao je spajanjem dvaju ili više *ponikava*. Krške uvale najčešće nemaju površinske vodotoke.

Uzdužni profil vodotoka (engl. [stream profile, talweg](#)) – profil vodotoka od izvora do ušća, koje je i *erozijska baza* nekog slija.

Uzvodna poplava (engl. [upstream flood](#)) – poplava koja je uglavnom ograničena na gornji dio *slivnog područja*. Obično se pojavljuje naglo i ima kratko trajanje. Karakteristična je za *bujice*.

V

Vadozna voda (engl. [vadose water](#)) – ili meteorska *podzemna voda* nastaje prodiranjem vode s površine u podzemlje tako da prvo vlaži suhe površine krutih čestica ili stijenke šupljina stvarajući tanku ovojnici (*pelikularna voda*). Kada debljina ovojnica vode naraste izvan domaćaja privlačnih molekularnih

i adhezijskih sila, počinje gibanje vode prema dubini pod djelovanjem sile teže. To gibanje otežava prisutnost zraka. Voda teče prema dolje do površine zasićene zone ili *vodnog lica*. Količina meteorske podzemne vode ovisi o klimi nekog područja, zasićenosti podzemlja, nagibu terena, *propusnosti* stijena i tipu te gustoći vegetacije.

Vadozna zona (engl. [vadose zone](#)) – nesaturirano područje između površine terena i *vodnog lica*. Šupljine su djelomice ispunjene vodom koja je u obliku vezane vode ili vlage (*pelikularna voda*) i slobodne vode koja ima gravitacijski tok. Ova zona uključuje pojas *talne vode* i pojas *kapilarne vode*.

Valna potkapina (engl. [wave-cut notch](#)) – udubljenje u *stijenskoj masi* na *obali* mora, rjeđe jezera. Nalazi se približno iznad srednje razine mora, a nastalo je pretežito mehaničkim djelovanjem valova u procesu *marinske erozije*. Zbog napredovanja usijecanja periodično se zbivaju *pokreti masa* i oblikuje se *klif*.

Valne brazde (engl. [ripple marks](#)) – valoviti oblici na vrlo plitkom pješčanom morskom dnu nastali djelovanjem valova iznad valne baze. Njihov položaj pokazuje pravac valnog gibanja. Visina valnih brazda je nekoliko centimetara. Okamenjene valne brazde su tip *teksture* u *sedimentnim stijenama*. Slične teksture mogu se pojaviti u *eolskim* i *aluvijalnim sedimentima*.

Vapnenac (engl. [limestone](#)) – sedi-

mentna karbonatna stijena. Sastavljena je uglavnom od kalcita, a može sadržavati druge minerale, kao što su dolomit (dolomitični vapnenac), kvarc (kvarcni vapnenac), glina (glinoviti vapnenac) ili organske tvari (bituminozni vapnenac). Čisti vapnenci bijele su boje, a zbog oksida i hidroksida željeza postaju crvenkasti do žućkasti. Zbog primjesa organske tvari postaju sivi, a zbog bitumenata smeđi. Vapnenac je poligenetska stijena, tj. može nastati na više načina. Razlikuju se klastični vapnenci (*kalkrudit*, *kalkarenit* i *kalcilit*), kemogeni (*travertin*) i biogeni vapnenci, koji su najrasprostranjeniji. Vapnenci nastaju taloženjem u vodenom okolišu, većinom u moru, a rjeđe u jezerima i rijekama. Vapnenci su vrlo rasprostranjene stijene u Hrvatskoj i zato su najvažniji izvor *tehničkog-građevnog i arhitektonsko-građevnog kamena*.

Ventifakt (engl. *ventifact*) – odломak približne veličine šljunka, preoblikovan erozijom vjetra u pustinji. Ima karakteristične izražene bridove.

Virm (engl. *Würm glaciation*) – ili virmski glacijal posljednje je ledeno doba prema klasifikaciji koja se koristi za područje Alpa. To je doba trajalo do kraja pleistocena (130 ka–11.7 ka B.P.). Globalnim zatopljenjem i povlačenjem lednjaka počinje holocen.

Visoka voda (engl. *high water*, *acqua alta*) – pojava ekstremno visokoga plimog vala, koja svoj maksimum može doseći u Venecijanskoj laguni, gdje je dobila naziv. Zabilježena je na

više lokacija sjevernog Jadrana. Događa se najčešće tijekom jeseni i zime, kada su uobičajene plime pojačane prolaskom ciklone, vjetrovima iz jugoistočnog kvadranta te slobodnim oscilacijama Jadrana (seši). Najviša dosad zabilježena acqua alta zabilježena je u Veneciji 1966. godine (196 cm iznad prosječne morske razine). To je i općenito naziv za razinu mora koja se dostiže završetkom plime.

Višestruko klizište (engl. *multiple landslide*) – ponovljeni razvoj istog tipa kretanja kliznog tijela.

Vlačna pukotina (engl. *tensional fracture*) – tip *pukotine* koji je posljedica vlačnog naprezanja u *stijenskoj masi*. Zidovi tih pukotina otvoreni su i hraptavi.

Vlačno naprezanje (engl. *tensional stress*) – stanje naprezanja prouzročeno djelovanjem sila koje djeluju jedna od druge duž iste osi, nastojeći razvuci materiju. Uzrokuje nastanak vlačnih pukotina u *stijenskoj masi*.

Vlažnost tla (engl. *soil moisture*) – omjer mase vode i mase čvrstih čestic u *tlu*. Prirodna vlažnost (*w*) kolичina je vode koju tlo ima u prirodnom stanju. Stupanj zasićenosti ili saturacije (*S*) omjer je volumena vode i volumena pora, što značajno utječe na mehanička svojstva *koherenntnog tla*.

Voda (engl. *water*) – najneobičnija tekućina u prirodi i esencijalna tvar za život na Zemlji. Voda se pojavljuje u sva tri agregatna stanja: u obliku leda, tekućine i pare. Voda ima najveću gu-

stoću kod +3.98 °C, pa led pliva na vodi. Obično kristalizira u obliku heksagonalnih *kristala*, a pripada mineralnoj skupini hidroksida. Neobična svojstva vode proizlaze iz njene molekularne strukture, s dva vodikova i jednim kisikovim atomom na vrhu, pa je cijela molekula polarna. Ta bipolarnost omogućuje stvaranje vodikovih veza između molekula vode. Osnovna struktura vode je tetraedarska prostorna rešetka, koja se poput saća kombinira u heksaedarske kanale.

Vodno lice (engl. *groundwater table*, *water table*) – granica između gornjega nezasićenog područja (zona aeracije ili *vadozna zona*) i donjega zasićenog područja (zona saturacije) u *freatskom vodonosniku*. Vodno lice je ekipotencijalna ploha koja se stalno mijenja i odražava ravnotežu između atmosferskog i piezometarskog tlaka.

Vododijelnica (engl. *divide*) – ili razvodnica geografska je barijera koju čine najviše topografske točke koje razdvajaju dva sliva. Topografska vododijelnica ne poklapa se uvijek s hidrogeološkom. To je česta pojava u području krša.

Vodonosnik (eng. *aquifer*) – površni medij koji prima, transmitira i otpušta *podzemnu vodu*. Najvažnija hidrogeološka svojstva vodonosnika su *poroznost* i *propusnost*. Prema načinu kretanja podzemne vode razlikuju se četiri glavna tipa vodonosnika: *freatski*, *arteški* i *krški vodonosnik* kao i vodonosnik pukotina i žila.

Vrulja (engl. *sumarine spring*, *vrulja*) – ili podmorski izvor čest u kršu, kada *podzemna voda* istječe pod tlakom na morskom dnu. Lokacije nekih podmorských izvora periodično su vidljive na površini mora. Pojava vrulja karakteristična je za hrvatsku obalu Jadranskoga mora.

Vučeni nanos (engl. *bed load*) – sedimenti koji se sastoje se od *pjeska*, *šljunka*, *oblutaka* i *blokova*, a kreću se po dnu vodotoka kotrljanjem, kliženjem (*trakcija*) ili odskakivanjem (*saltacija*).

Vulkan (engl. *volcano*) – otvor na površini Zemlje ili na morskom dnu gdje povremeno ili stalno izlazi *lava* te vruće pare i plinovi. Cjelokupna materija izbačena iz vulkana može biti nevolutilna (*lava* i *piroklast*) i volatilna (vodena para, ugljični dioksid, sumporovodik i drugi plinovi). Na vrhu vulkana često se nalazi udubljenje koje se naziva karter. Izljevanjem lave iz vulkana nastaju efuzivni tipovi *magmatskih stijena*, a izbacivanjem čestica različitih veličina ili piroklasta nastaju *piroklastične stijene*. Istjecanjem lave i izbacivanjem piroklasta oblikuje se kompozitni vulkan stožastog oblika (*stratovulkan*), a samo izbacivanjem piroklasta kupasti vulkan. Istjecanjem mafitne magme s relativno niskim udjelom SiO_2 komponente nastaje *vulkan u obliku štita*. Prema aktivnosti razlikuju se *aktivni*, *umireni* i *ugasli vulkani*. Ako se stožac vulkana uruši, nastaje depresija kružnog oblika ili *kaldera*, u kojoj se ponekad može stvoriti jezero.

Vulkan u obliku štita (engl. *shield volcano*) – *vulkan* velikog promjera i oblika nalik štitu. Nastao je izljevanjem pretežito bazaltne *lave* kroz otvor na njegovu vrhu.

Vulkanizam (engl. *volcanism*) – vrsta *endogenih* procesa kada *lava*, pare i plinovi izlaze kroz *Zemljinu koru* na površinu Zemlje i u *atmosferu* na mjestu koje se zove *vulkan*. Pojava vulkana izražena je na granicama litosferskih ploča.

Vulkanske stijene (engl. *volcanic rocks*) – naziv za efuzivne *magmatske stijene*.

Vulkanski indeks eksplozivnosti (engl. *volcanic explosivity index*) – ljestvica za određivanje stupnja potencijalne eksplozivnosti nekog *vulkana*, što je jedan od oblika *geološkog hazarda*. Prema načinu erupcije razlikuje se nekoliko tipova vulkana: islandski (*Icelandic*), gdje se zbiva samo izbacivanje *lave* kroz pukotine, zatim havajski (*Hawaiian*, *VEI* = 0–1), strombolski (*Strombolian*, *VEI* = 2–3), vulkanski (*Vulcanian*, *VEI* = 4), plinijski (*Plinian*, *VEI* = 5–6) i ultraplinijski (*Ultraplinian*, *VEI* = 7–8), kada dolazi do izbacivanja vulkanskog pepela u stratosferu. Erupcija vulkana blizu obale ili na morskom dnu može prouzročiti velike valove (*tsunami*). *Piroklastični tok*, *lahar* i *debritni tok* mogu biti sekundarni efekti vulkanskih erupcija.

Vulkansko staklo (engl. *volcanic glass*) – stvara se brzim hlađenjem *lave* podrijetlom iz *felsičnih magmatskih sti-*

jena

pa se nisu mogli formirati *kristali*. Obsidijan je vrsta vulkanskog stakla tamne boje, a uobičajeno se nalazi na krajevima *lave* kiselog tipa (*riolit*). Oštice nastale obradom komada obsidijana mogu dosegnuti molekularnu tankoču i zato se od te tvari izrađivalo prvo oruđe i oružje još tijekom *paleolitika*. Plovućac je naziv za komade jako šupljikavoga vulkanskog stakla koji plivaju na vodi, a nastali su brzim hlađenjem *lave* kiselog i neutralnog sastava koje su bogate SiO_2 komponentom.

W

Wiechert-Gutenbergov diskontinuitet (engl. *Wiechert-Gutenberg discontinuity*) - naziv za zonu na granici *Zemljinog plašta* i *Zemljine jezgre* gdje se brzina *prostornih seizmičkih valova* znatno povećava zbog promjene gustoće u unutrašnjosti Zemlje. Ova zona je nazvana prema njemačkim geofizičarima Emili Johannu Wiechertu (1861–1928) i Benu Gutenbergu (1889–1960), koji su je otkrili. Ta se zona nalazi na dubini do 2900 km.

Z

Zaobalje (engl. *backshore*) – ili *nadplimna zona*, koja se nalazi iza *predobalja*.

Zaobljenost (engl. roundness) – svojstvo zrna u *tlu* i *stijenama* koje pokazuje stupanj zaobljenosti bridova i vrhova. Klase uglatosti su: uglast (bridovi i vrhovi su oštri), poluuuglast, polazaobljen, zaobljen i dobro zaobljen (bez vidljivih bridova i vrhova na zrnu). Sedimenti koji su pretrpjeli duži put transporta u pravilu imaju bolje zaobljena zrna. *Sitnozrnasti sedimenti* uglavnom nemaju zaobljena zrna.

Zatvoreni vodonosnik (engl. confined aquifer) – tip *vodonosnika* koji je omeđen vodonepropusnim *stijenama* u krovini i podini. Zbog toga se ne može prihranjivati izravnom *infiltracijom* vode s površine. *Podzemna voda* nalazi se pod tlakom koji viši od atmosferskog (arteški vodonosnik).

Zbijanje tla (engl. soil compaction) – proces ubrzanog smanjenja volume na *tla* i *poroznosti*, koji je prouzročen primjenom dodatnog statičkog ili dinamičkog opterećenja.

Zemlja (engl. Earth) – naziv za samostalno svemirsko tijelo ili planet star oko 4.5 milijardi godina, za čvrstu kopnenu masu i za *tlo* iznad *stijenske mase*. Planet Zemlja ima prosječni radijus od 6.371 km. Spljošten je na polovima, a izbočen na Ekvatoru, pa ima oblik nepravilnog elipsoida ili *geoida*. Zemlja je zonalno ili lupinasto građena. Sastoji se od *Zemljine jezgre*, *Zemljinog plašta* i *Zemljine kore*. Čvrsti dio Zemlje (*geosfera*) okružuju *hidrosferu* (vodenim omotač) i *atmosferu* (zračni omotač).

Zemljina jezgra (engl. Earth's core) – ili barisfera nalazi se ispod *Zemljinog plašta* na dubini većoj od 2.900 km. *Wiechert-Gutenbergov diskontinuitet* granična je zona između plašta i jezgre. Jezgra se sastoji željeza, u manjoj mjeri nikla te primjesa kisika, silicija i sumpora. Smatra se da je vanjski dio jezgre rastaljen i uzrok je *Zemljinog magnetskog polja*, dok je unutrašnji u krutom stanju. Granica između vanjske i unutrašnje jezgre je na dubini od 5.150 km.

Zemljina kora (eng. Earth's crust) – površinska sfera *Zemlje*, koja zajedno s gornjim dijelom *Zemljinog plašta* tvori stjenovitu cjelinu (*litosfera*). Razlikuju se *kontinentska* i *oceanska kora*. Kontinentsku koru tvore stare konsolidirane mase (*kratoni*), dok oceanska kora izgrađuje čvrstu podlogu oceana. Granična zona između kore i litosfere zove se *Mohorovičićev diskontinuitet*. Zemljina kora nije cjelovita, već je podijeljena na 22 veće ili manje tektonske ploče koje su, zbog konvekcijskih strujanja *magme* u astenosferi, u stalnom pokretu. Na granicama ploča česti su *vulkanizam* i *seizmičnost*. Prilikom razmicanja ploča u zoni akrecije izlijevanjem lave na dnu oceana nastaje nova kora. U zoni subdukcije jedna ploča tone ispod druge, pri čemu se dio tali u području visokih temperatura. U trećem slučaju može doći do pomicanja jedne ploče uz drugu. Zemljina kora podložna je stalnim promjenama (*epirogenezu* i *orogenезу*).

Zemljin plašt (engl. [Earth's mantle](#))

– ili omotač područje je geosfere ispod *Zemljine kore*. Omotač nije homogen već ima lupinastu građu. U njemu se nalazi najveći dio materije planeta. Granična zona koja ga dijeli od kore je *Mohorovičićev diskontinuitet*, dok je *Wiechert-Gutenbergov diskontinuitet* granična zona sa *Zemljinom jezgrom*. Plašt se sastoji od triju zona: unutrašnje ili mezosfere, srednje ili astenosfere te vanjske ili *litosfere*. U astenosferi se zbivaju snažna konvekcijska strujanja *magme*, koja su uzrok *tektonskih po-kreta* u Zemljinoj kori.

Zemljino magnetsko polje (engl. [Earth's magnetic field](#)) – nevidljive magnetne silnice koje okružuju *Zemlju*. Magnetsko polje najsnažnije je na magnetnim polovima, gdje silnice vertikalno ulaze ili napuštaju *Zemlju*. Os magnetskog polja *Zemlje* u manjem je otklonu u odnosu na os rotacije. *Zemlja* sada ima inverzni tip magnetizma, jer je južni magnetni pol blizu sjevernog geografskog pola. U geološkoj prošlosti često se mijenjao polaritet, što se može otkriti po položaju magnetičnih minerala (*paleomagnetizam*).

Zemljotres (engl. [earthquake](#)) – naziv za potres.

Žalo (engl. [beach](#)) – nakupina pijeska i/ili šljunka na obali mora ili jezera.

Žali mogu nastati taloženjem *sedimenta* na ušću vodotoka ili njihovom akumulacijom u podnožju *klifa* tijekom procesa *marinske erozije*. Hidrodinamički stabilni žali imaju udubljen (konkavni) oblik.

LITERATURA

Allaby, A. and Allaby, M., eds. (1990): The Concise Oxford Dictionary of Earth Science. Oxford University Press, Oxford- New York, 410 p.

Baretta-Bekker, J.G., Duursma, E.K. and Kuipers, B.R., eds. (1992): The Encyclopedia of Marine Sciences. Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg-New York, 311 p.

Benac, Č. (2013): Rječnik pojmove u primijenjenoj geologiji i geološkom inženjerstvu. Sveučilište u Rijeci, Rijeka, 100 p.

Botkin, D.B. and Keller, E.A. (2003): Environmental Science 4th ed. John Wiley & Sons., Hoboken, 668 p.

Bull, W.B. (2009): Tectonically Active Landscape. Wiley-Blackwell, Chichester, 326 p.

Bates, R.L. and Jackson, J.A., eds. (1984): Dictionary of Geological Terms: Prepared by the American Geological Institute. Anchor Books, New York, 571 p.

Briggs, D., Smithson, P., Addison, K. and Atkinson, K. (1997): Fundamentals of the Physical Environment, 2nd ed. Routledge, London-New York, 557 p.

Erickson, J. (2003): Marine Geology: Exploring of the new Frontiers of the Ocean, rev. ed. Facts On File, New York, 317 p.

Goudie, A. S., Atkinson, B.W., Gregory, K.J., Simmons, I.G., Stoddart, D.R. and Sugden, D. (1994): The Encyclopedic Dictionary of Physical Geography, 2nd ed. Blackwell, Oxford, 611 p.

Gradstein, F.M., Ogg, J.G., Schmitz, M.D. and Ogg, G.M. (2012): The Geologic Time Scale 2012, Vol. 1 and 2. Elsevier, Amsterdam, 1137 p.

Goudie, A.S., ed. (2004): Encyclopedia of Geomorphology, Vol. 1 and 2. – Routledge, London–New York, 1156 p.

Hancock, P.L. and Skinner, B.J., eds. (2000): The Oxford Companion to the Earth. Oxford University Press, Oxford, 1174 p.

Karst Water Institute (2002): Lexicon of Cave and Karst Terminology with Special Reference to Environmental Karst Hydrology (Supercedes EPA/600/R-99/006, 1/’99). National Center for Environmental Assessment–Washington Office, Office of Research and Development U.S. Environmental Protection Agency Washington, D.C., Digital Version.

Montgomery, C.W. (2014): Environmental Geology 10th ed. McGraw-Hill, New York, 500 p.

Pavelić, D. (2015): Opća geologija. Rudarsko-geološko-naftni fakultet, Zagreb, 237 p.

Poehls, D.J. and Smith, G.J. (2009): Encyclopedic Dictionary of Hydrogeology. -Elsevier, Amsterdam, 517 p.

Press, F., Siever, R., Grotzinger, J. and Jordan, T.H. (2004): Understanding Earth 4th ed. W.H. Freeman and Company, New York, 567 p.

Roglić, J. (2004): Krš i njegovo značenje: sabrana djela. Geografsko društvo Split, Hrvatsko geografsko društvo Zadar, Geografski odsjek Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Zadar, 360 p.

Rothschild, L.J. and Liser, A.M. (2003): Evolution on Planet Earth: the Impact of the Physical Environment. Academic press, San Diego, 438 p.

Simović, V. (ed.) (2002): Leksikon Građevinarstva. Masedia, Zagreb, 1091 p.

Skinner, B.J. and Porter, S.C. (2000): The Dynamic Earth: an Introduction to Physical Geology. John Wiley & Sons, New York, 575 p.

Stanley, S.M. (2009): Earth System History. W.H. Freeman and Company, New York, 551 p.

Šumanovac, F. (2012): Osnove geofizičkih istraživanja. Rudarsko-geološko-naftni fakultet, Zagreb, 356 p.

Timofeev, P.P., Alekseev, M.N. and Sofiano, T.A. (1988): English – Russian Dictionary of Geology. Russky Yazyk Publishers, Moscow, 540 p.

- Tišljar, J. (1994): Sedimentne stijene. Školska knjiga, Zagreb, 399 p.
- Tišljar, J. (1999): Petrologija s osnovama mineralogije. Rudarsko-geološko-naf-tni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 196 p.
- Whitten, D.G.A. and Brooks, J.R.V., eds. (1988): The Penguin Dictionary of Geology. Penguin Books, London, 495 p.
- Whittow, J., ed. (1988): The Penguin Dictionary of Physical Geography. Penguin Books, London, 591 p.

P. ĐOMLJA

📷 Aktivno klizište

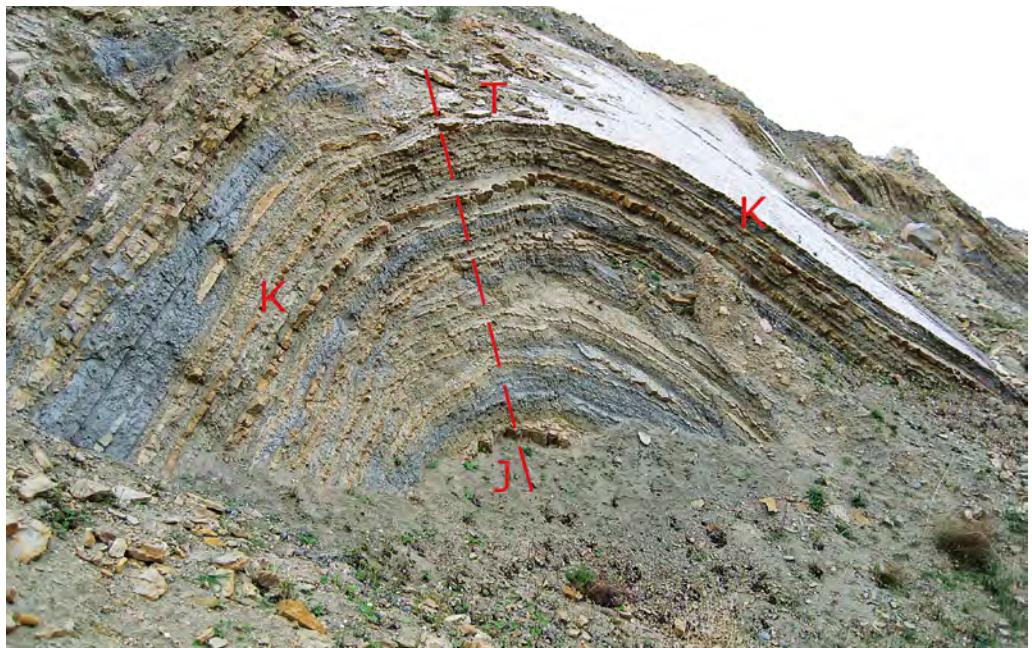
Gornji dio aktivnog klizišta, dolina Rječine

Č. BENAC

📷 Aluvijalni sedimenti

Riječni nanos, rijeka Soča, Slovenija

B. TOMLJENOVIC

📷 Antiklinala

Antiklinala u paleogenskim siliciklastičnim stijenama
T-tjeme, J-jezgra, K-krila bore, linija označava os bore

M. KNEZ

📷 Aragonit

Igličasti kristali aragonita

Č. BENAC

Asimetrična bora

Asimetrična bora u sedimentnim stijenama neogena. Visoko, Bosna i Hercegovina

Č. BENAC

Bioerozija

Bioerozija u vaspencima gornje krede, sjeveroistočna obala Tihog kanala kod Kraljevice

Č. BENAC

 Bioturbacija

Bioturbacija, podmorje uz jugozapadnu obalu otoka Krka

Č. BENAC

 Blatni tok

Blatni tok, Turinovo selo, Vinodolska dolina

Č. BENAC

■ Blokovsko klizanje

Klizanje blokova vapenačke stijene po siliciklastičnim stijenama, jugozapadna padina doline Rječine

Č. BENAC

■ Boksit

Boksitna jama kod Dragozetića, otok Cres

B. OTONIĆAR

Bora

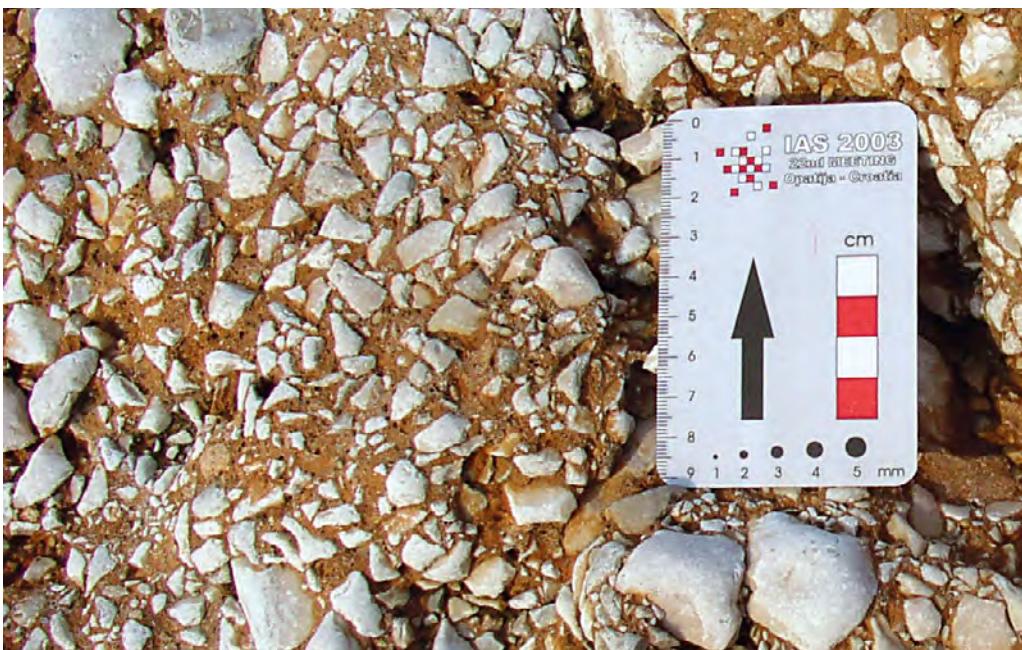
Uspravna bora u vapnencima gornje krede: S-sinklinala, A-antiklinala, isprekidana linija označava osi bore, otok Mana, Kornati

Č. BENAC

Brazdanje

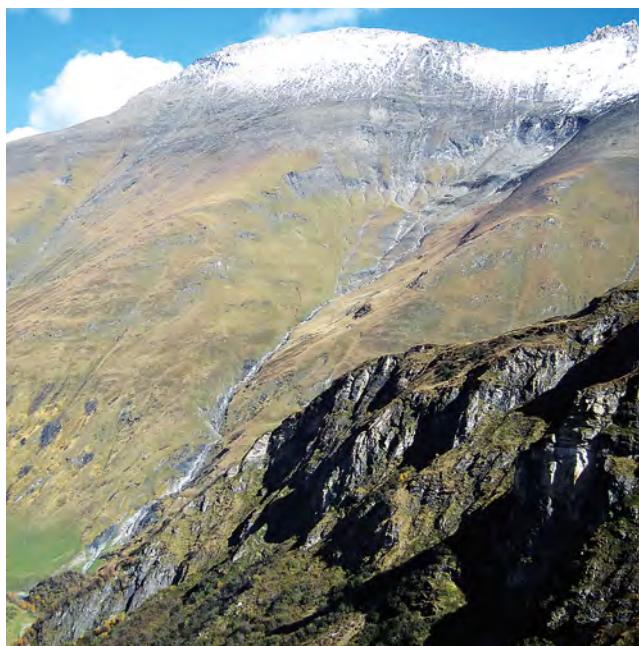
Spiranje i brazdanje u flišu paleogena, Boljun, sjeverna Istra

Breća

Siparna breća, pliokvartar, Stara Baška, otok Krk

Č. BENAC

Bujica

Bujični tok, Kaprun, Austrija

Č. BENAC

R. BULJAN

📷 Bušača jezgra

Jezgra iz bušotina poslagana u sanduke

M. NEKIĆ

📷 Cinder vulkan

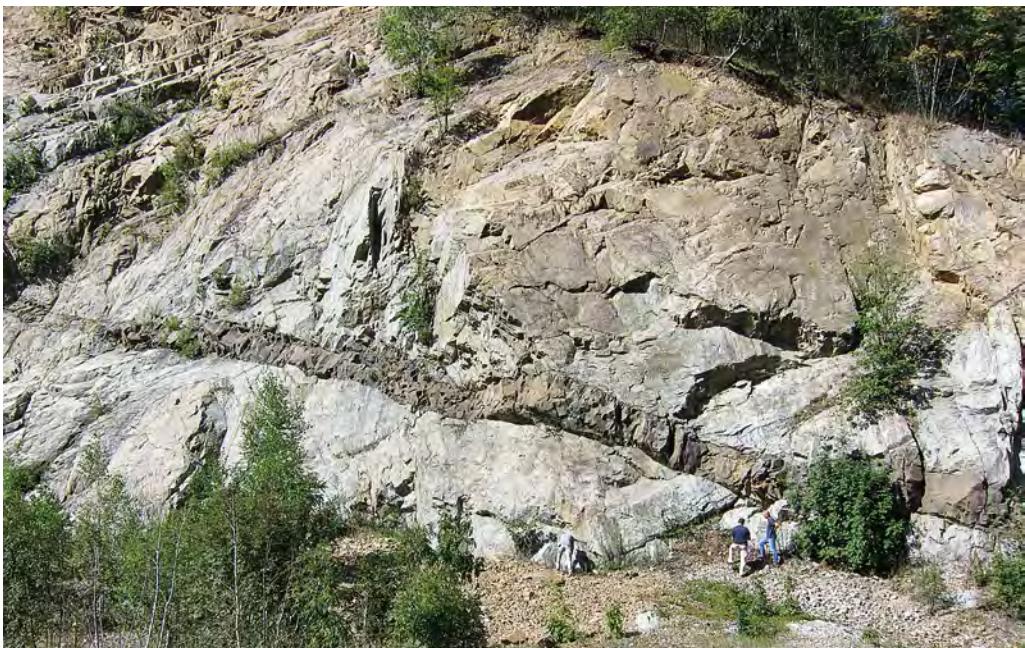
Bočni vulkanski otvor na Etni, Sicilija, Italija

Č. BENAC

 Crvenica

Crvenica, sjeverni dio otoka Cresa

Č. BENAC

 Dajk

Žila dijabaza unutar intruzivne magmatske stijene, Trešnjevica, Papuk

Č. BENAC

📷 Debritna lavina

Debritna lavina, dolina Vajont, Dolomiti, Italija

Č. BENAC

📷 Debritni tok

Debritni tok, Kaprun, Austrija

Č. BENAC

📷 Dekompozicija

Kemijsko trošenje u siliciklastičnim stijenama paleogen-a, vidljiva je promjena osnove boje, sjeverna Istra

M. NEKIC

📷 Dezintegracija

Fizičko trošenje granita, središnji Pirineji

T. MARIĆ

📷 Dina

Dine u marinskim sedimentima, Punta Križa, otok Cres

C. BENAC

📷 Dolinski ledenjak

Pastarze glecher, Visoke Ture, Austrija

Č. BENAC

Eluvij

Zona eluvija iznad lapora paleogen, Buzet, Istra

Č. BENAC

Fanglomerat

Fanglomerati podno karbonatnih stijena, Passo Falzarego, Dolomiti, Italija

Fliš

Paleogenske naslage fliša, Jurčići, središnja Istra

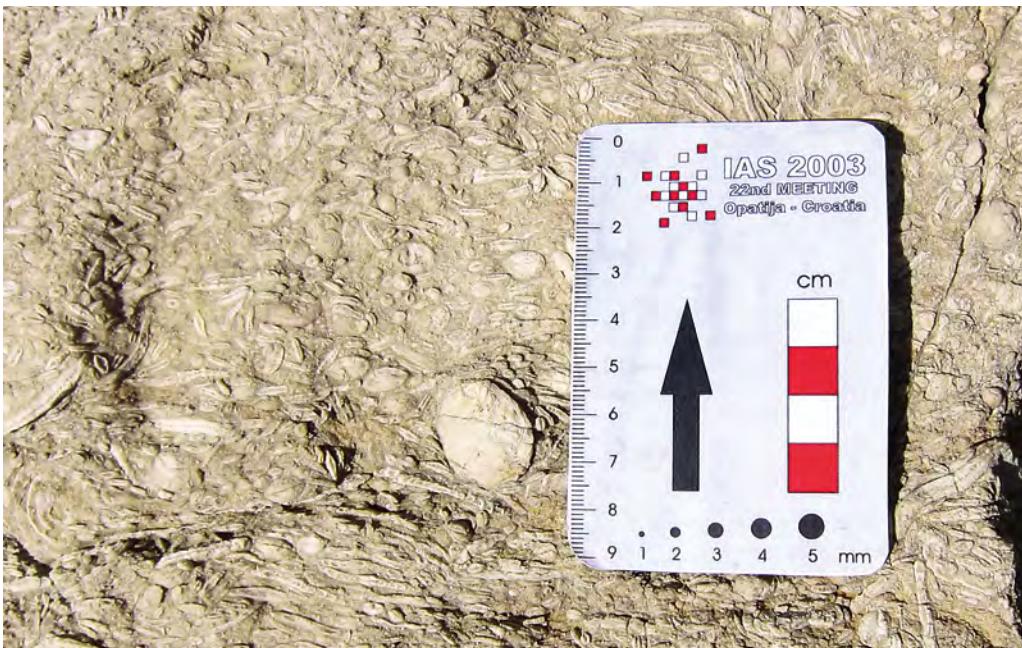
Č. BENAC

Fluvioglacijalni sedimenti

Fluvioglacijalni sedimenti, dolina Vajont, Dolomiti, Italija

Č. BENAC

Č. BENAC

📷 Fosil

Fosili numulita u vavnencima paleogenca, otok Krk

M. NEKIC

📷 Fumarola

Fumarola na padinama vulkana Etna, Sicilija, Italija

Gips
Kristal gipsa

D. KALAJIĆ

Heterogenost stijene
Litološki heterogene stijenska masa: izmjena šejlova i pješčenjaka u paleogenskim
naslagama, Omišaljski zaljev, otok Krk

C. BENAC

Č. BENAC

Homogenost stijene

Litološki homogena stijenska masa: vapnenci gornje krede, Bakarski zaljev

Č. BENAC

Istraživačko bušenje

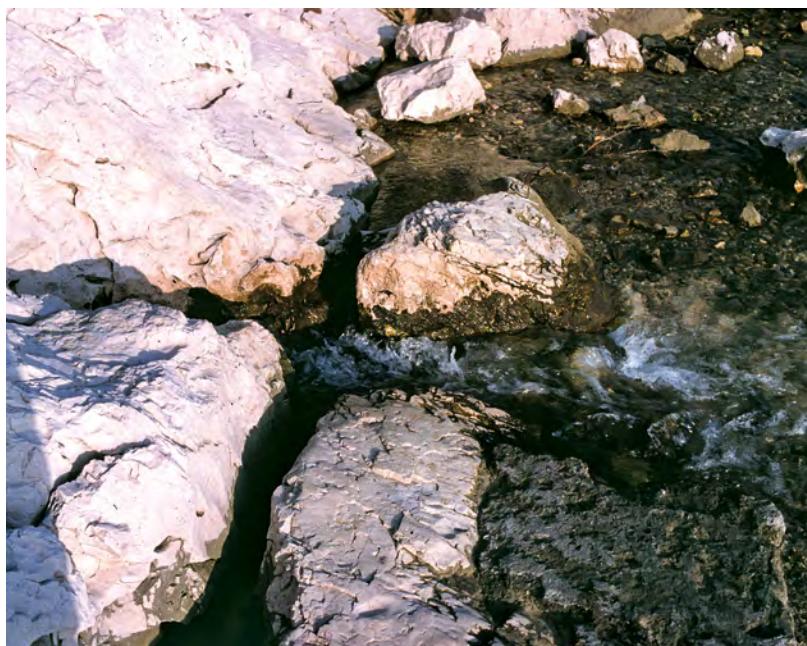
Istraživačko bušenje, Baška, otok Krk

Izdanak

Izdanak vapnenaca donje krede, jugozapadna Istra

Č. BENAC

Izvor

Priobalni izvor, Bakarski zaljev

Č. BENAC

Č. BENAC

Jama

Jama, Plitvička jezera

Č. BENAC

Jaružanje

Spiranje i jaružanje u flišu paleogena, Voz, otok Krk

D. KALAJIĆ

Kalcit

Kristal kalcita

M. NEKIĆ

Kaldera

Kaldera ugaslog vulkana, otok São Miguel, Azori

R. BULJAN

Kamenolom

Kamenolom arhitektonsko-građevnog kamenja kod Segeta donjeg, Dalmacija

Č. BENAC

Kanjon

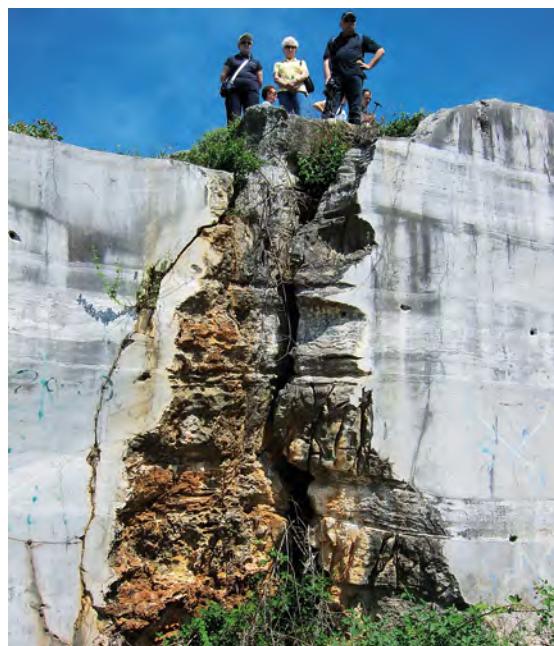
Kanjon Rječine, kod naselja Pašac

Č. BENAC

📷 **Kataklastična breča**

Kataklastična breča unutar vapnenaca gornje krede Bakarski zaljev

Č. BENAC

📷 **Kaverna**

Kaverna u vapnencima donje krede, jugozapadna Istra

Ž. GRŽANČIĆ

📷 **Klif**

Klif, jugozapadna obala otoka Krka

C. BENAC

📷 **Klinasti slom**

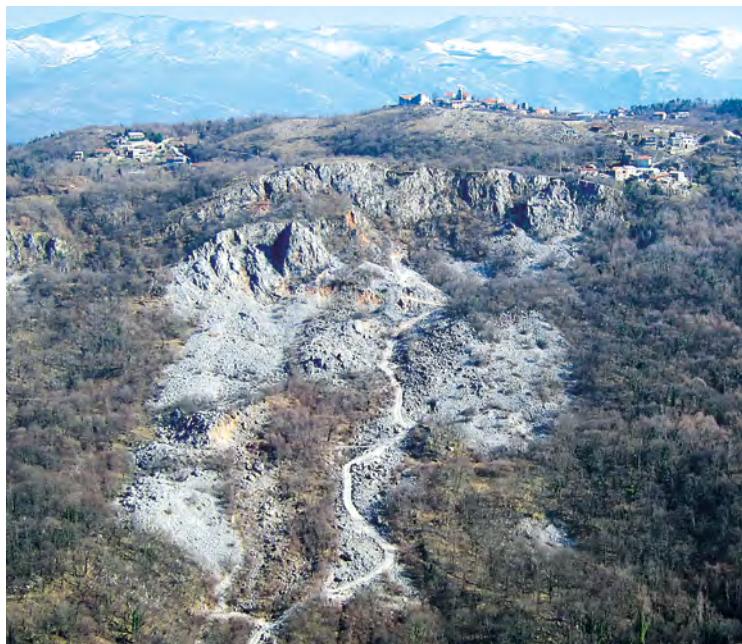
Klinasti slom, dolina rijeke Čabranke, Gorski kotar

Č. BENAC

Koluvij

Koluvijalni nanos, dolina Rječine

Č. BENAC

Kompleksno klizište

Kompleksno klizište na sjeveroistočnoj strani doline Rječine

Č. BENAC

■ **Konglomerat**

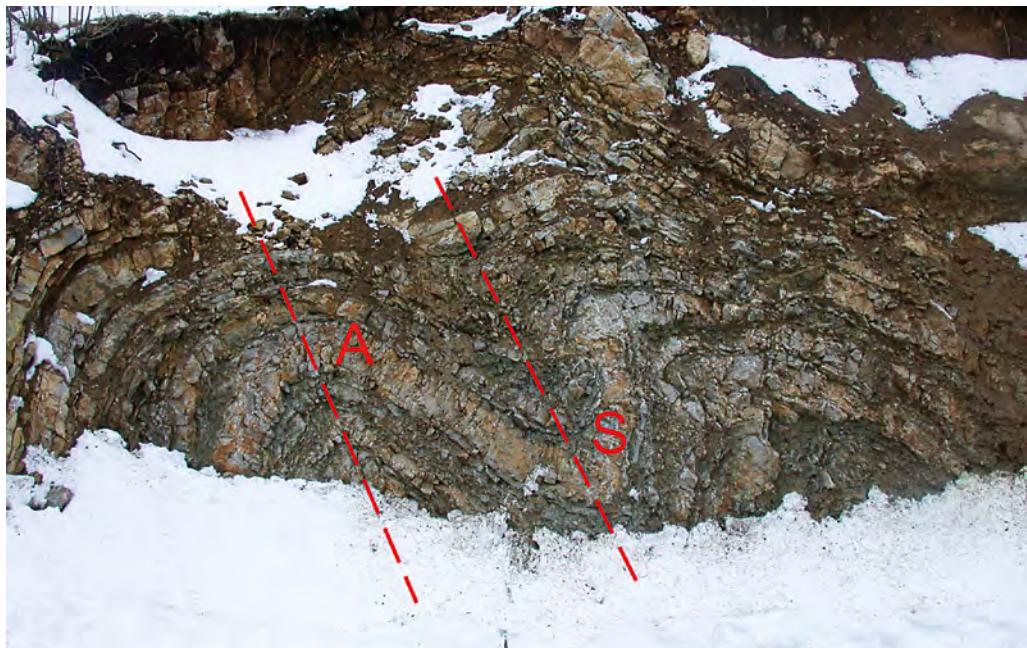
Konglomerat, kvartar, dolina rijeke Krke

Č. BENAC

■ **Koraljni greben**

Najveći koraljni greben u Mediteranu, Veliko jezero, otok Mljet

Ž. MIKLIN

📷 Kosa bora

Kosa bora u vaspencima, Žabljak, Crna Gora: A-antiklinala, S-sinklinala, isprekidane linije označavaju osi bore

D. KALAJŽIĆ

📷 Kristal

Gotovo idealni oblik kristala kalcita

📷 **Krška zaravan**

Krška zaravan, Kras, Slovenija

M. KNEZ

📷 **Krško polje**

Grobničko polje kod Rijeke

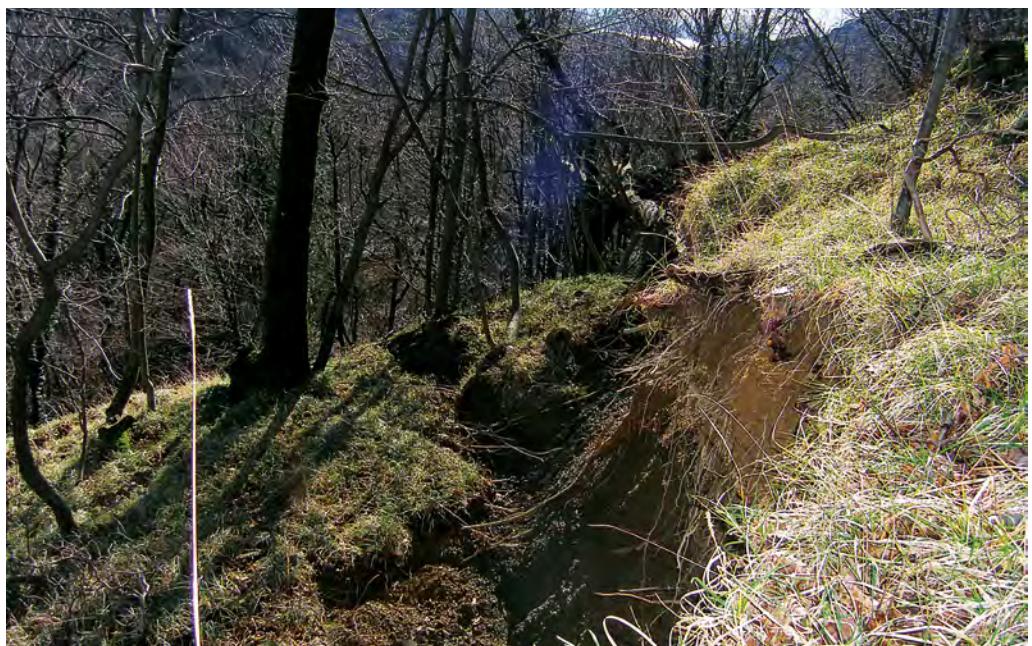
C. BENAC

Krško vrelo

Izvor Rječine

Č. BENAC

Kruna klizišta

Kruna aktivnog klizišta, Lopača, dolina Rječine

P. DOMLJA

Kvarc
Kristali kvarca

D. KALAJŽIĆ

Laminacija
Laminacija u vapnencima gornje krede, Šilo, otok Krk

C. BENAC

M. NEKIĆ

Lava

Skrutnuta lava na vulkanu Etna, Sicilija, Italija

Č. BENAC

Les

Les, otok Susak

E. ŠEGINA

Lokva

Lokva na jugozapadnoj krškoj visoravni otoka Krka

C. BENAC

Luskava struktura

Luskava struktura Ćićarije, sjeverna Istra

Č. BENAC

📷 Magmatske stijene

Stupasto lučenje albitskog riolita, Rupnica, Papuk

Ž. GRŽANČIĆ

📷 Marinska erozija

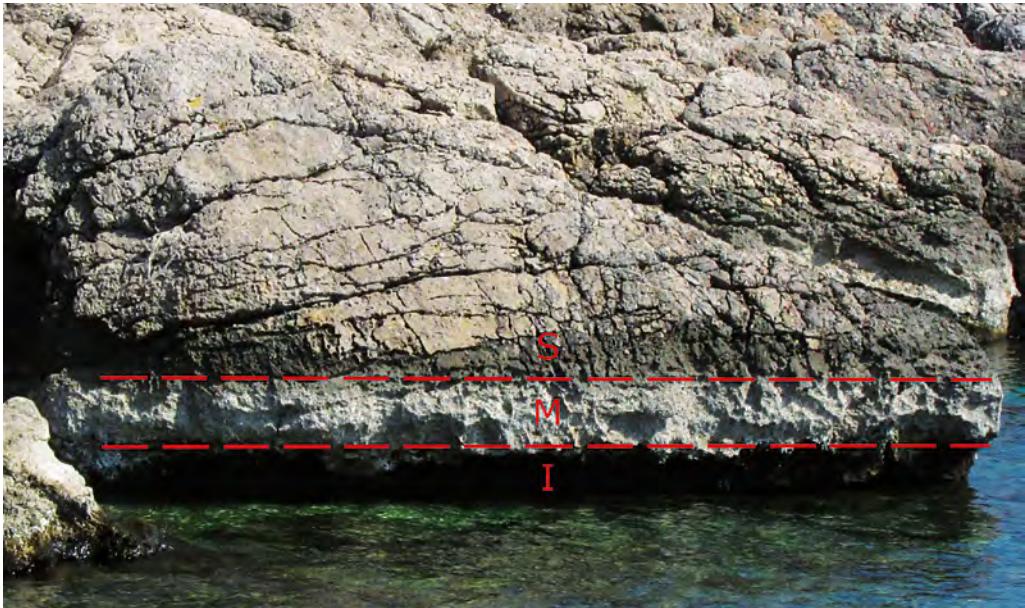
Diferencijalna marinska erozija, uvala Murvenica, sjeveroistočna obala otoka Krka

D. KALAJŽIĆ

■ **Marinska terasa**

Marinska terasa uz JZ obalu uvale Baška, otok Krk

Č. BENAC

■ **Mediolitoral**

Biocenoze su zonirane u odnosu na doseg lokalnih morskih mijena
S-supralitoral, M-mediolitoral, I-infralitoral, obala uz grad Krk

Č. BENAC

 Močvara

Zamočvarena obala Vranskog jezera u Dalmaciji

C. BENAC

 Molasa

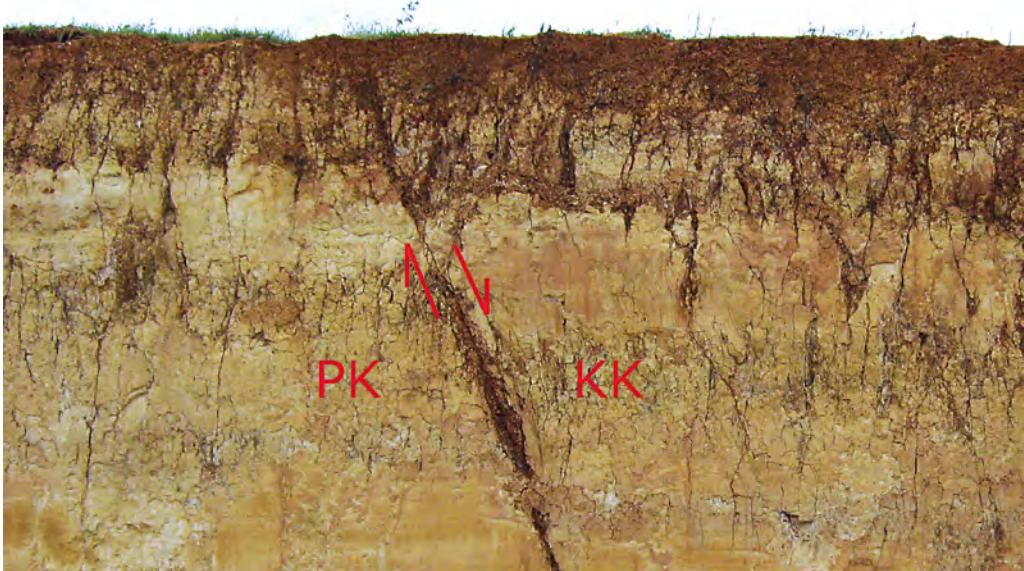
Polimiktnе breče oligocena, zapadna obala otoka Krka

Č. BENAC

Navlaka

Navlaka Učke, sjeverna strana ulaza u Plominski zaljev

P. ĐOMLJUJA

Normalni rasjed

Normalni rasjed, okolica Prizrena, Kosovo

P-podinsko krilo, K-krovinsko krilo, strelice označavaju relativni pomak krila po paraklazi

Č. BENAC

📷 Obalni klanac

Obalni klanac, uvala Baška, jugoistočna obala otoka Krka

M. KOVACIĆ

📷 Obalni toranj

Obalni toranj, jugoistočna obala Južnoafričke Republike, Indijski ocean

Č. BENAC

Odrön

Odrön, jugoistočni dio otoka Krka

Č. BENAC

Ogolina

Ogoline u području Slanog potoka, Vinodolska dolina

E. ŠEGINA

Okršavanje

Okršavanje u vagnencima gornje krede, otok Krk

Č. BENAC

Osnovna stijena

Vapnenačka stijenska masa pokrivena crvenicom, Malinska, otok Krk

Č. BENAC

Padinske naslage

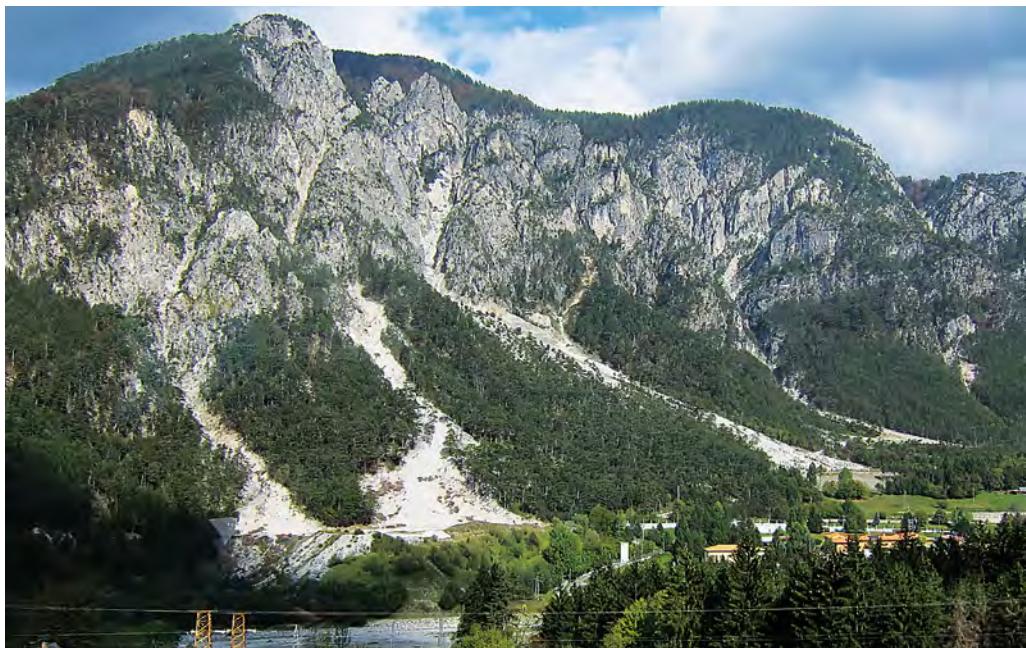
Padinske naslage na flišu, Križišće, Vinodolska dolina

Č. BENAC

Paraklaza

Paraklaza rasjeda s vidljivim strijama, dolina Riječne
Strelica označava relativni pomak

Č. BENAC

camera Pediment

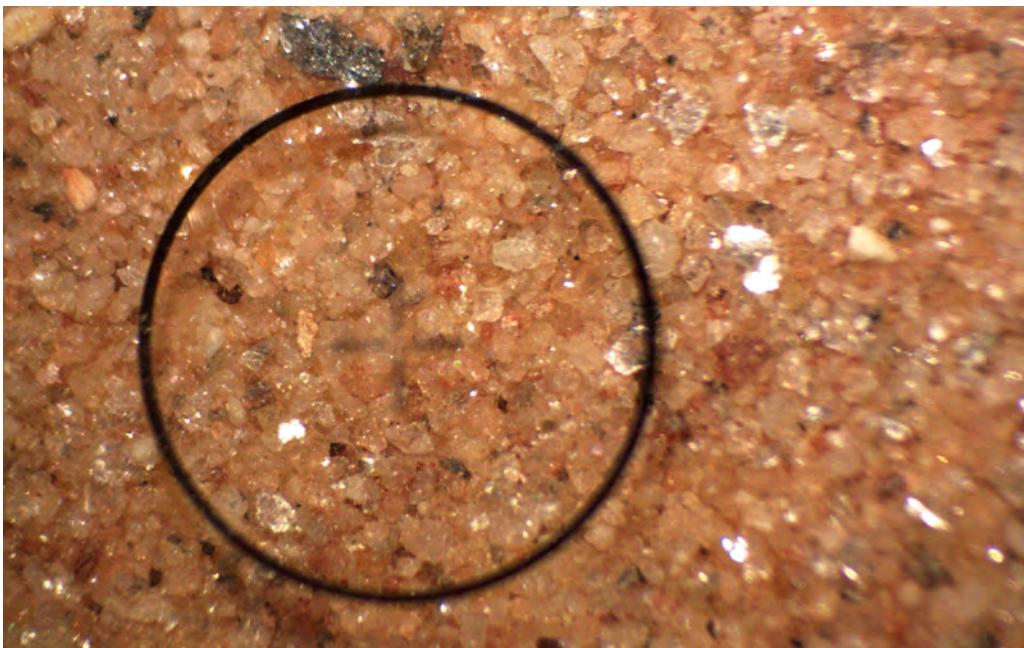
Pediment nastao akumuliranjem debritnih lavina i bujičnih tokova, Cortina d'Ampezzo, Dolomiti, Italija

K. URUMOVIC

camera Piezometar

Mjerenje razine podzemne vode u piezometru

J. STELLA

Pijesak

Kvarčni pjesak s listićima tinjaca i tamnim zrnima feromagnezijskih minerala: promjer kružnice je 4 mm

D. KALAJŽIĆ

Pirit

Kristal piritu u obliku heksaedra

M. FRANKO

Piroklasti

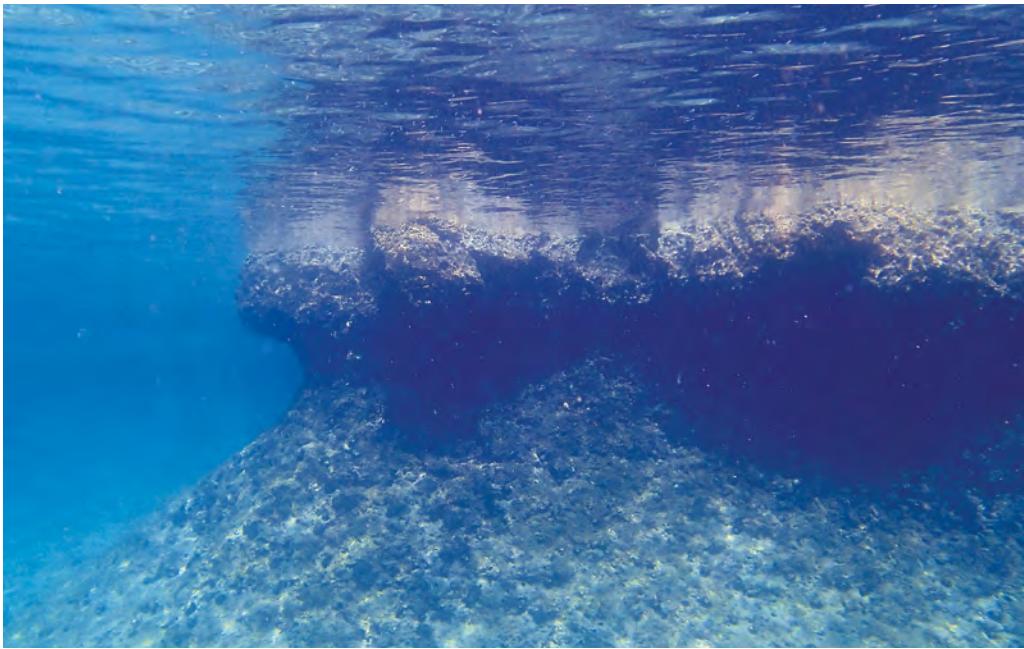
Otok Bartolome, arhipelag Galapagos

K. URUMOVIĆ

Plimna zona

Plimna zona u tijekom oseke, Algrave, Portugal
Crvonom linijom označena je gornja granica dnevne plime

Č. BENAC

📷 Plimna potkapina

Plimna potkapina, zapadna obala otoka Plavnika

Č. BENAC

📷 Pojedinačno klizište

Klizanje jednog kliznog tijela, dolina Čabranke, Gorski kotar

Ž. GRŽANČIĆ

Ponikva

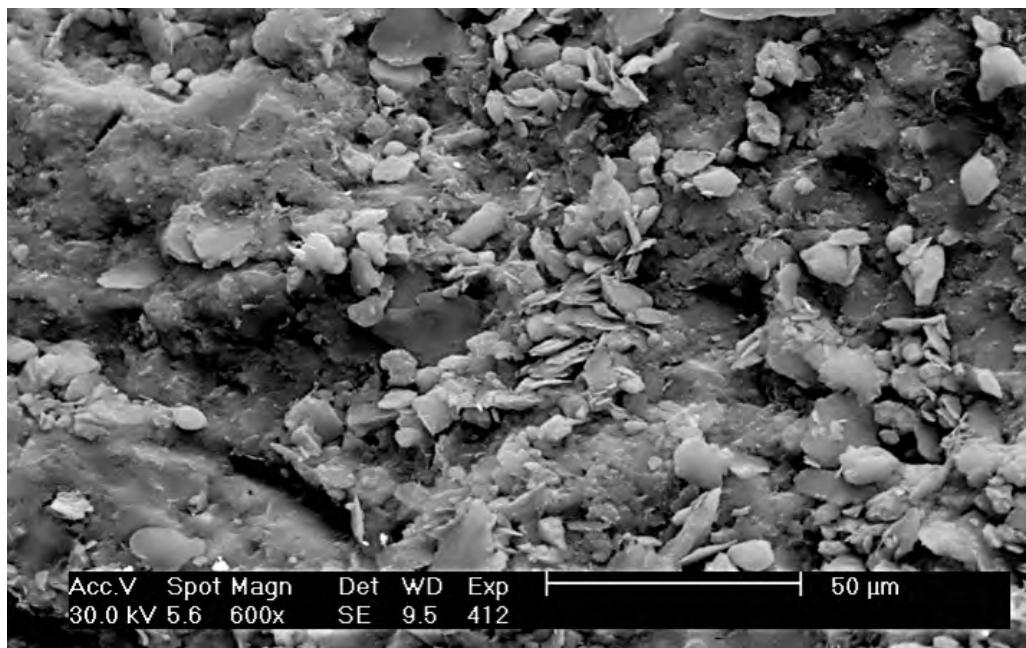
Ponikva, sjeveroistočna obala otoka Cresa

C. BENAC

Ponor

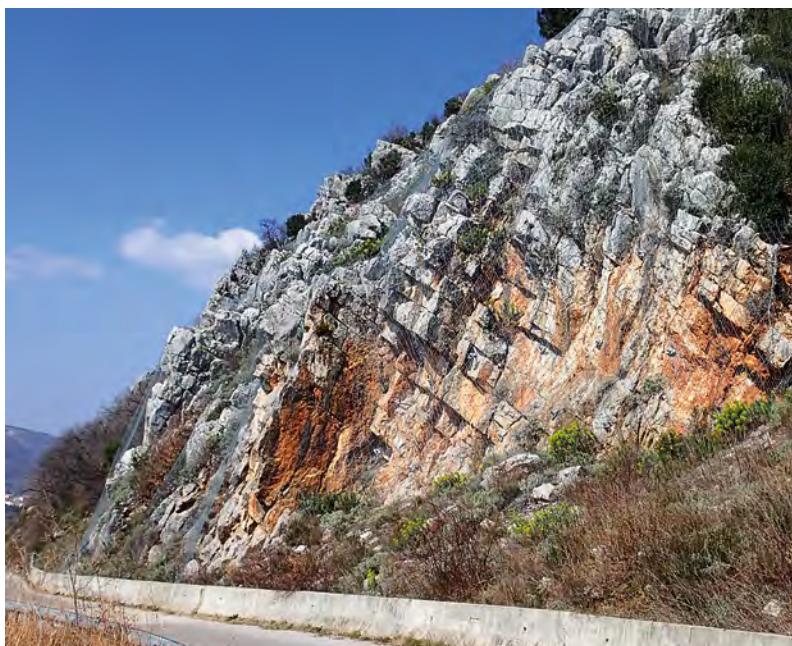
Đulin ponor u Ogulinu, ulaz u jedan od najvećih istraženih špiljskih sustava u R. Hrvatskoj

📷 Prah

Zrna kalcita veličine praha i listići minerala gline iz skupine klorita

Z. BARBIĆ

📷 Prevrtanje

Prevrtanje u vaspnencima gornje krede, sjeveroistočne padine Vinodolske doline

Č. BENAC

M. KOVACIC

Priobalje

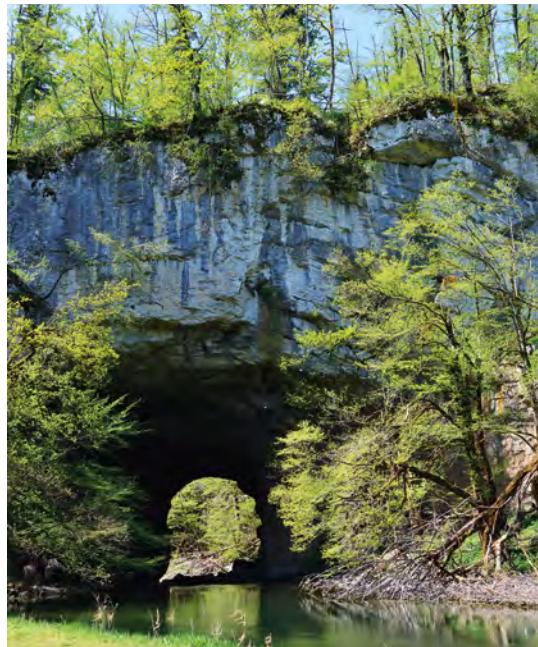
Priobalje i zona otvorenog mora, jugoistočna obala Južnoafričke Republike, Indijski ocean
O - otvoreno more, P - predobalje i priobalje, Z - zaobalje

M. KOVACIC

Prirodni luk

Prirodni luk, jugoistočna obala Južnoafričke Republike, Indijski ocean

M. KNEZ

 Prirodni most

Rakov Škocjan, Slovenija

C. BENAC

 Privremeno umireno klizište

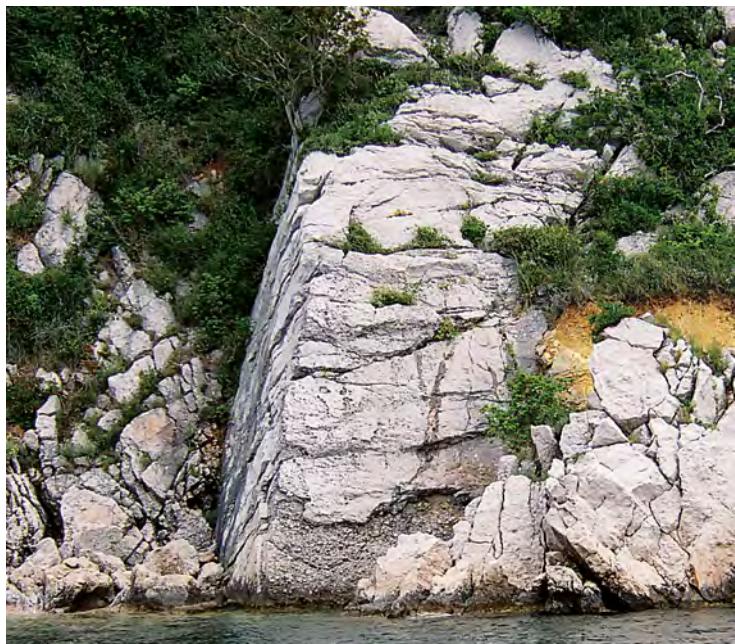
Privremeno umireno klizište, Pelići, Vinodolska dolina

T. MARIĆ

Prud

Prud, otočić Visoki, zapadno od otoka Cresa

Č. BENAC

Pružni rasjed

Desni pružni rasjed, sjeveroistočna obala Vinodolskog kanala

Č. BENAC

■ Pukotina

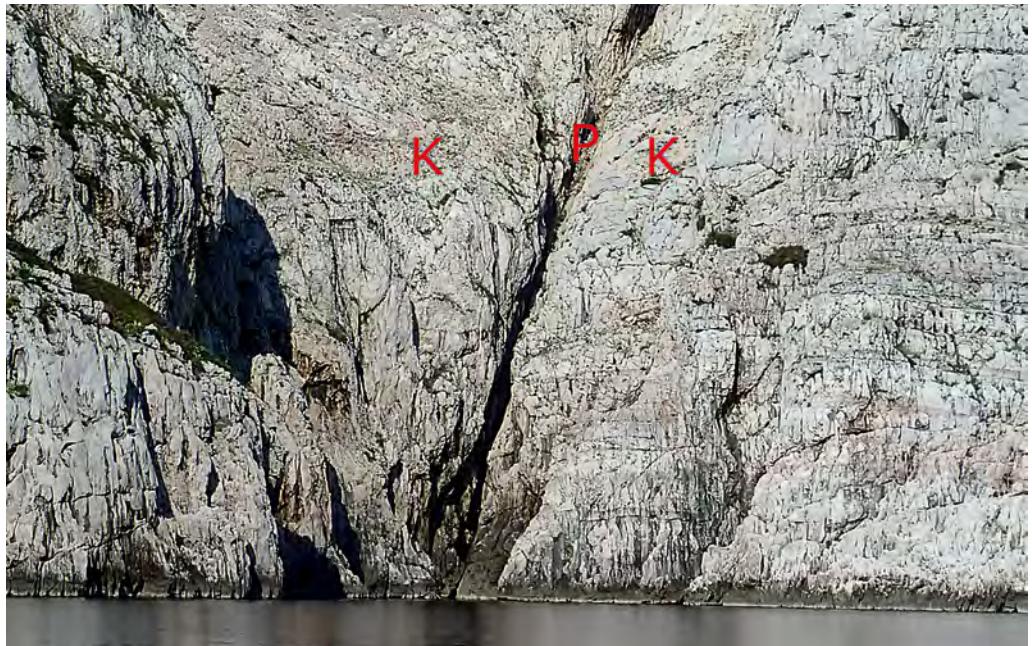
Sustav pukotina u vapnencima gornje krede, sjeveroistočna obala otoka Krka

Č. BENAC

■ Puzanje

Nagnuta stabla na kosini zbog puzanja tla, dolina Rječine

Č. BENAC

Rasjed

Rasjed u vapnencima gornje krede, sjeveroistočna obala otoka Krka
P-paraklaza, K-krlja rasjeda

Č. BENAC

Ravni slom

Ravni slom u karbonatnim stijenama, dolina Vajont, Dolomiti, Italija

Č. BENAC

📷 Reliktno klizište

Reliktno klizište blokovskog tipa, Liburnijska obala Riječkog zaljeva

Č. BENAC

📷 Reverzni rasjed

Krovinsko krilo reverznog rasjeda, područje između Roča i Buzeta, sjeverna Istra

Č. BENAC

📷 Riječna erozija

Riječna erozija u dolini rijeke Mirne, Istra

Č. BENAC

📷 Sedra

Sedra, dolina rijeke Krke

Č. BENAC

Sinklinala

Sinklinala u vaspencima gornje krede, Kornati
J-jezgra, D-dno sinklinale

M. NEKIC

Sipar

Aktivni sipar, središnji Pirineji

Č. BENAC

📷 Slojevitost

Slojevitost u siliciklastičnim stijenama perma, dolina Čabranke, Gorski kotar

Č. BENAC

📷 Speleotemi

Speleotemi na vapnencima, otok Krk

Č. BENAC

 Stabilizirano klizište

Klizište stabilizirano gabionskim zidovima, dolina Čabranke, Gorski kotar

M. KNEZ

 Stalagmit

Stalagmiti, Yunnan, Kina

M. KNEZ

 Stalaktit

Stalaktiti, Yunan ,Kina

R. BULJAN

 Stezanje tla

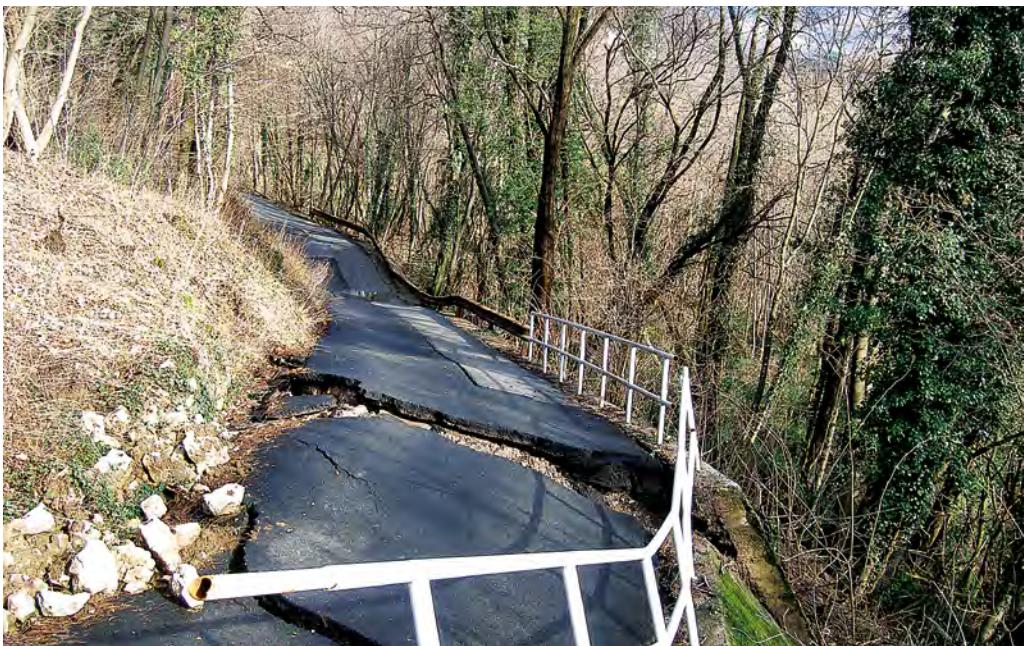
Polygonal pukotine prouzročene stezanjem

Č. BENAC

■ Stijenska masa

Vapnenačka stijenska masa: sjeveroistočna obala otoka Krka

P. ĐOMLJA

■ Stopa klizišta

Stopa aktivnog klizišta, Lopača, dolina Rječine

M. NEKIĆ

Stratovulkan

Kompozitni vulkan Mt. Pico, otok Pico, Azori

T. MARIĆ

Sufozija

Sufozijska udubljenja, Sunger, Gorski kotar

■ **Suha krška dolina**

Suha krška dolina, jugoistočni dio otoka Krka

Ž. GRŽANČIĆ

■ **Škrapa**

Škrapa u vapnencima gornje krede, okolica Vranskog jezera, Dalmacija

Č. BENAC

Škriljavost

Škriljavost u filonitima, Vranovo, Papuk

Č. BENAC

Šljunak

Zrna šljunka s primjesama pjeska, Stara Baška, otok Krk

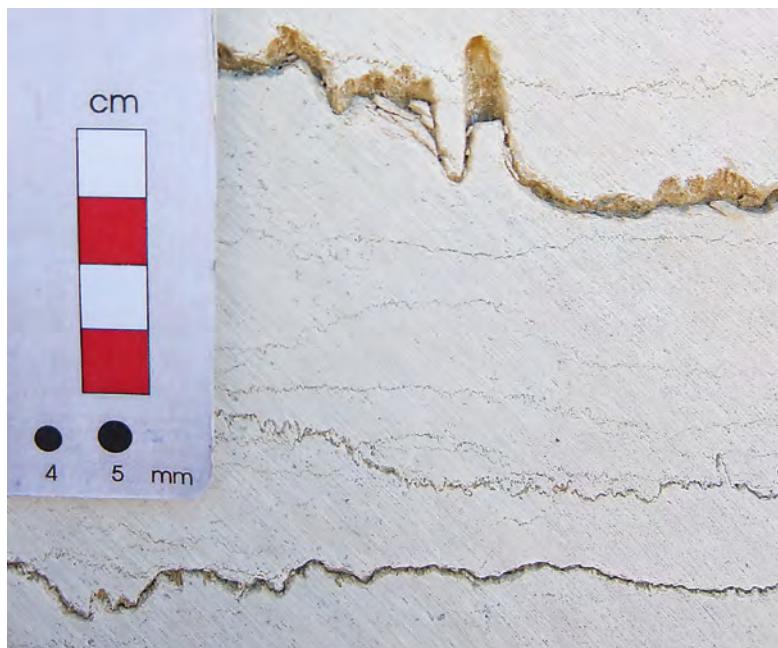
Č. BENAC

Č. BENAC

Tektonsko-erozijska diskordancija

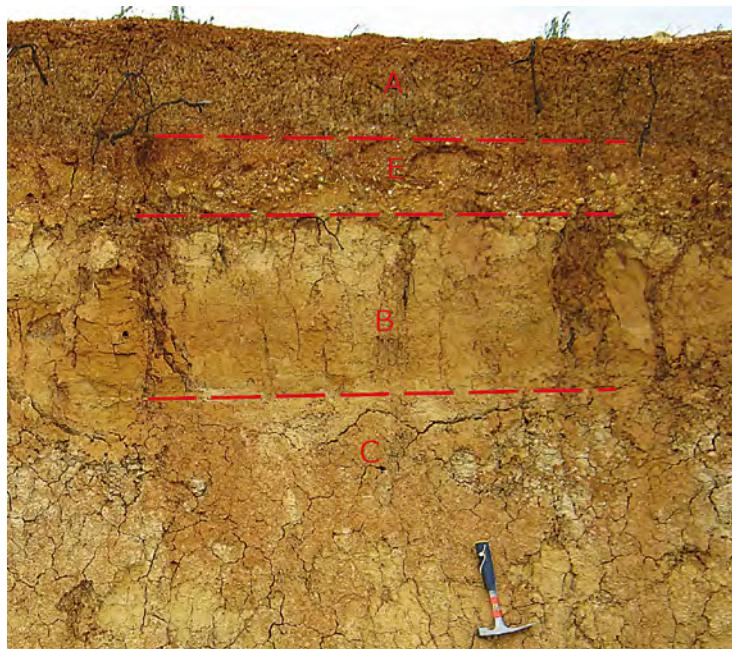
Tektonsko erozijska diskordancija između naslaga kvartara i paleogena, Baška, otok Krk

Č. BENAC

Tlačna pukotina

Tlačna pukotina u vapnencima gornje jure, kamenolom „Kirmenjak“ kod Rovinja

P. DOMLJA

Tlo
Horizonti tla, okolica Prizrena, Kosovo
A-horizont, E-horizont, B-horizont, C-horizont

T. MARIĆ

Tombolo, rt Gonar, sjeverozapadna obala otoka Raba

 Trajno umireno klizište

Trajno umireno klizište, dolina Rječine

Č. BENAC

 Translacijsko klizanje

Klizanje blokova siparne breče po siliciklastičnim stijenama, otok Sv. Marko uz sjevernu obalu otoka Krka

Č. BENAC

Umireni vulkan

Umireni bočni vulkan na padinama vulkana Mt. Pico, otok Pico, Azori

M. NEKIĆ

Uvala

Krška uvala, Ivanova korita podno Lovćena, Crna Gora

Č. BENAC

Č. BENAC

Valna potkapina

Valna potkapina u brečama, Stara Baška, otok Krk

Č. BENAC

Valne brazde

Fosilne valne brazde u vapnencima donje krede, jugozapadna obala otoka Veli Brijun

Č. BENAC

Vrulja

Vrulje uz sjeveroistočnu obalu Bakarskog zaljeva

Č. BENAC

Vučeni nanos

Vučeni nanos, dolina Rječine

Č. BENAC

📷 Žalo

Šljunčano žalo, Baška, jugoistočna obala otoka Krka

BILJEŠKA O AUTORU

Dr. sc. Čedomir Benac rođen je 1950. godine u Bakarcu, grad Kraljevica. Završio je petogodišnji studij geologije na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu u Zagrebu i poslijediplomski studij u Centru za postdiplomski studij Sveučilišta u Zagrebu. Doktorirao je na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Redoviti je profesor na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci, gdje predaje kolegije iz grane geološkog inženjerstva. Uz znanstveno-nastavni rad, obavljao je dužnosti pročelnika Katedre za hidrotehniku i geotehniku, prodekanu i šefa Katedre za geotehniku. Sudionik je domovinskog rata.

Dr. sc. Čedomir Benac objavio je više od 130 radova bilo samostalno bilo u suautorstvu, i to u međunarodnim i domaćim znanstvenim časopisima, znanstvenim monografijama kao i u zbornicima radova s međunarodnih ili domaćih znanstveno-stručnih skupova. Suradivao je na brojnim domaćim i međunarodnim

znanstvenim projektima. Bio je recenzent više preddiplomskih, diplomskih i poslijediplomskih studijskih programa. Recenzent je inženjerskogeološke karte Republike Hrvatske i član uredništva časopisa Geologia Croatica.

Tijekom radnoga vijeka dr. sc. Čedomir Benac bavio se inženjerskogeološkim istraživanjima krških i fliških terena, posebice u području Istre, Kvarnera, Gorskog kotara i sjeverne Dalmacije. Autor je nekoliko stotina stručnih izvješća i studija. U više navrata bio je koordinator kompleksnih geotehničkih istraživanja za potrebe projektiranja i građenja objekata različite namjene. Posebno se bavi istraživanjem jadranskoga podmorja, gdje je kao aktivni ronilac uveo geološko kartiranje kao ravnopravnu metodu geotehničkog istraživanja podmorja.

Član je Savjeta za prirodnoznanstvena istraživanja Jadrana, koji djeluje pri Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti, kao i nekoliko međunarodnih i nacionalnih strukovnih društava.

Izdavanje ovog rječnika pomogli su:

HRVATSKI GEOLOŠKI INSTITUT Zagreb
Zavod za hidrogeologiju i inženjersku geologiju

HRVATSKO GEOLOŠKO DRUŠTVO

HRVATSKO GEOTEHNIČKO DRUŠTVO

GEOKON-ZAGREB d.d. Zagreb

GEOTECH d.o.o. Rijeka

MONTERRA d.o.o. Rijeka

RIJEKAPROJEKT d.o.o. Rijeka

RIJEKAPROJEKT GEOTEHNIČKO
ISTRAŽIVANJE d.o.o. Rijeka

RIJEKAPROJEKT VODOGRADNJA d.o.o. Rijeka

MARECON d.o.o. Rijeka

Hrvatska komora
inženjera građevinarstva

HRVATSKA KOMORA INŽENJERA GRAĐEVINARSTVA

HRVATSKE VODE Zagreb

ISBN 978-953-6953-47-9

9 789536 953479